

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલય, અમદાવાદ સમક્ષ

કંપની એપ્લીકેશન નં. ૩૪/૨૦૧૩

ઈન કંપની પિટીશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮

ઈન કંપની એપ્લીકેશન નં. ૪૨૭/૨૦૦૮

સાથે

કંપની એપ્લીકેશન નં. ૪૪૯/૨૦૧૧

ઈન કંપની પીટીશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ એસ.જી. શાહ

=====

૧	શું સ્થાનિક સમાવારપત્રોના રિપોર્ટ્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી આપવામાં આવે છે?	
૨.	રિપોર્ટ્સને સંદર્ભિત કરવાં કે નહિ?	
૩.	શું લોર્ડશીપ ચુકાદાની સુવાચ્ય નકલ જોવાં ઈચ્છે છે?	
૪.	શું આ કેસમાં ભારતના બંધારણના અર્થઘટન કે તેનાં હેઠળ કરવામાં આવેલ કોઈ હુકમ સબબ કોઈ મહત્વપૂર્ણ કાયદાકીય પ્રશ્ન સમાવિષ્ટ છે?	

ગિરીશ ભગવતપ્રસાદ એચ.યુ.એફ. ... અરજીકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ભુપેન્દ્ર ભગવતપ્રસાદ પટેલ અને ૩ અન્યો સામાવાળા(ઓ)

કંપની અરજી નં. ૩૪/૨૦૧૩ માં ઉપસ્થિતિ:

અરજીકર્તા(ઓ) નં.૧ વતી એડવોકેટ શ્રી નવિન જી. પહવા સાથે એડવોકેટ શ્રી પ્રતિક વાય જસાણી

સામાવાળા(ઓ) નં. ૧-૧.૨, ૨ વતી સિનિયર એડવોકેટ શ્રી એસ.એન. સોપારકર સાથે એડવોકેટ શ્રી એ.એસ. વકીલ

કંપની અરજી નં. ૪૪૯/૨૦૧૧ માં ઉપસ્થિતિ:

અરજીકર્તા(ઓ) નં.૧ વતી એડવોકેટ શ્રી ડી.એસ. વસાવડા

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ એસ.જી. શાહ

તારીખ : ૦૬/૧૧/૨૦૧૫

સી.એ.વી. જજમેન્ટ

૧. પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી એસ.એન. સોપારકર ને કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માં અરજદાર માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી એ.એસ. વકીલ સાથે સાંભળ્યું અને તે રીતે, કંપની એપ્લિકેશન નં. ૩૪/૨૦૧૩ માં વિરોધી, જ્યારે કંપની એપ્લિકેશન નં. ૩૪/૨૦૧૩ માં અરજદાર માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી પ્રતીક જસાણી સાથે વિદ્વાન વકીલ શ્રી નવીન પાહવા.જોડે અન્ય અરજદારો હાલમાં વધુ ચિંતિત નથી, તેમ છતાં તેમના વકીલો સમગ્ર સુનાવણી દરમિયાન હાજર રહ્યા છે અને મુખ્ય કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માં અરજદારને ટેકો આપ્યો છે.તેઓ કંપની પિટિશનમાં સત્તાવાર લિક્વિડેટરના વિરોધી હોવા માટે વિદ્વાન વકીલો શ્રી રોશન

દેસાઈ, મૂળ જમીન માલિકો માટે જાણીતા વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી એસ.આઈ. નાણાવટી એટલે કે પ્રશ્નમાં જમીનના ભાડૂત અને કર્મચારી સંઘ માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી સચિન ડી. વસાવડા છે.જો કે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી એસ.ડી. વસાવડા એ રજૂઆત કરી છે કે કર્મચારીઓનું સંઘ પુનરુત્થાનની સૂચિત યોજનાને ટેકો આપી રહ્યું છે, તે મુખ્યત્વે એ હકીકતને કારણે છે કે ઘણા કર્મચારીઓ તેમની બાકી રકમ મેળવ્યા વિના મૃત્યુ પામ્યા છે અને મૂળ અરજદારો/પ્રસ્તાવકોએ વાસ્તવિક કાનૂની બાકી રકમ કરતાં વ્યાજ માટે થોડી વધુ રકમની ઓફર કરી છે. તે અવગણી શકાય નહીં કે આવી રજૂઆતને ધ્યાનમાં લીધા વિના, આવા સંઘે પહેલેથી જ એક કંપની અરજી નં. ૪૪૯/૨૦૧૧ દાખલ કરી છે જે કંપની અરજી નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માં સામાવાળા તરીકે ટેક્સટાઈલ લેબર એસોસિએશનમાં જોડાવા માંગે છે/પ્રાર્થના કરે છે.

૨. આ મામલાને ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્દેશોને અનુસરીને તાત્કાલિક અંતિમ સુનાવણી માટે હાથ ધરવો પડશે, જેનો અહીં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે અને તેથી, આ અદાલતને આ બાબત સોંપ્યા પછી, વિશેષ વહીવટી આદેશ તારીખ ૨૯.૯.૨૦૧૫ દ્વારા, આ બાબતને પ્રથમ વખત ૧.૧૦.૨૦૧૫ પર સૂચિબદ્ધ કરવામાં આવી હતી, પક્ષકારોની સુનાવણી જુદી જુદી તારીખો પર કરવામાં આવે છે. ૬.૧૦.૨૦૧૫, ૭.૧૦.૨૦૧૫, ૯.૧૦.૨૦૧૫, ૧૨.૧૦.૨૦૧૫, ૧૩.૧૦.૨૦૧૫, ૧૪.૧૦.૨૦૧૫, ૧૯.૧૦.૨૦૧૫, ૨૦.૧૦.૨૦૧૫

અને ૨૧.૧૦.૨૦૧૫. ત્યારબાદ, કાગળો ક્રમમાં બનાવવા માટે આ બાબત સૂચિબદ્ધ કરવામાં આવી હતી, કારણ કે કેટલાક કાગળો ફાટી ગયા હતા અને ફાઈલો, જે ચાર ભાગમાં હતી, તે યોગ્ય ક્રમ અને સ્થિતિમાં નહોતી. દરમિયાન, ટુકડે ટુકડે સુનાવણી અને દલીલોને ધ્યાનમાં રાખીને, સમયની અછતને કારણે, ટ્રાયલ કોર્ટના આદેશો સામે સ્પેશિયલ સિવિલ એપ્લિકેશનના નિયમિત કામકાજની નિયમિત પ્રવેશ અને અંતિમ સુનાવણીની બાબતોને ધ્યાનમાં રાખીને, બંને પક્ષોને લેખિત દલીલોની નોંધ રજૂ કરવા વિનંતી કરવામાં આવી હતી. લેખિત દલીલોની આવી નોંધો પણ નોંધમાં લેવામાં આવે છે.

૩. અહીં અરજદાર આસ્તિક ગિરીશ ભાગવતપ્રસાદ છે જે કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માં હાજર થવા માંગે છે જેમાં મૂળ અરજદારો ભૂપેન્દ્ર ભાગવતપ્રસાદ અને રિવરફ્રન્ટ પ્રોપર્ટીઝ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ છે, જેમણે પુનરુત્થાનની યોજનાનો પ્રસ્તાવ મૂક્યો છે, તેથી તેઓ આ અરજીમાં પ્રતિવાદી છે.

૪. મેં દલીલોની નોંધો અને ઉપલબ્ધ રેકૉર્ડનો અભ્યાસ કર્યો છે.

૫. હાલમાં ઉકેલાવાનો વિવાદ એક સાંકડી દિશા પર ટકેલો છે કે કંપની અરજી નં. ૩૪/૨૦૧૩ માં વિનંતી આ તબક્કે મંજૂરી આપી શકાય કે નહીં, કારણ કે બંને પક્ષોએ આ બાબતે લાંબી દલીલ કરી છે, વાસ્તવિક વિવાદને સમજવા માટે અને તેને ઉકેલવા માટે, મારી પાસે કોઈ વિકલ્પ નથી, પરંતુ સંબંધિત માહિતીને વિગતવાર વર્ણવવા માટે, આ આદેશને

લાંબો અને વિશાળ બનાવવાની કિંમત પર પણ, જો કે કંપની અરજી ટૂંકા મુદ્દા માટે છે કે આવી અરજીમાં અરજદાર ગિરીશ ભાગવતપ્રસાદ એચયુએફ તેના કર્તા અને મેનેજર દ્વારા છે કે કેમ-આસ્તિક ગિરીશચંદ્રને મંજૂરી આપી શકાય છે. કંપની પિટિશનના રેકૉર્ડ પર તેના વાંધાઓ લો અને જો કે આવા વાંધાઓ અરજદાર દ્વારા કંપનીના સમાધાન/પુનરુત્થાનની યોજનાની મંજૂરીનો વિરોધ કરવા માટે દાખલ કરવામાં આવે છે અને આખરે અરજીનો નિર્ણય લેતા પહેલા આવા વાંધાઓ પર વિચાર કરવા માટે, અરજદારને હાજર થવાની મંજૂરી આપી શકાય છે અને તેનો કેસ રજૂ કરી શકાય છે કે નહીં. આજની તારીખે પણ, એટલે કે છેલ્લા પાંચ વર્ષથી, આવી અરજી પર આખરે નિર્ણય લેવાનો બાકી છે. યોગ્ય નિર્દેશ માટે આવા ન્યાયાધીશોના સમન્સ સાથે, આવા સોગંદનામાની સામગ્રીને પ્રથમ દૃષ્ટિએ સાબિત કરવા માટે તેના સમર્થનમાં સોગંદનામું અનેક જોડાણો સાથે દાખલ કરવામાં આવે છે અને તે વિવિધ પક્ષો વચ્ચે અનેક વિવાદો અને મુકદ્દમાના તબક્કામાં પરિણમે છે.

૬. જો કે, હાલમાં, આગળની કાર્યવાહી કરતા પહેલા, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્દેશોને યાદ કરવા યોગ્ય રહેશે, જે મૂળ અરજદારના જણાવ્યા અનુસાર, કંપની અરજીનો ઝડપથી નિર્ણય લેવાનો છે અને તેથી, કોર્ટે આ બાબતને રોજિંદા ધોરણે હાથ ધરવી પડશે જ્યારે તે ઉપરોક્ત અદાલતને ખાસ સોંપવામાં આવે છે.

૭. પક્ષકારો વચ્ચે સંમતિ થઈ છે કે શરૂઆતમાં કોર્ટ કંપની અરજી નં. ૩૪/૨૦૧૩ નક્કી કરવાનો આદેશ પસાર કરવો પડશે અને કોઈપણ રીતે, કોઈપણ પક્ષ ઉચ્ચ સત્તા સમક્ષ આવા આદેશને પડકાર આપી શકે છે.
૮. ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા કંપની પિટિશનને ઝડપી બનાવવા માટેનો પ્રથમ નિર્દેશ સ્પેશ્યલ લીવ પિટિશન (સિવિલ) નં. ૨૯૨૮૨-૨૯૨૮૪/૨૦૦૮ માં તેના ૧૮.૧૧.૨૦૦૮ ના આદેશમાં જોવા મળે છે, જે નીચે મુજબ છે: -

"ત્રણ મહિના સુધી મુલતવી.

આ દરમિયાન, અમે કંપની અધિનિયમની કલમ ૩૯૧ હેઠળ સામાવાળા નં. ૪ (શાન ઝવેરી) દ્વારા દાખલ કરાયેલી બાકી કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ ની ઝડપથી સુનાવણી અને નિકાલ કરવા માટે કંપની ન્યાયાધીશને નિર્દેશ આપી રહ્યા છીએ. તે સ્પષ્ટ કરવામાં આવે છે કે આ કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ કંપનીના પુનરુત્થાન માટે છે.તે સારી રીતે નક્કી કરવામાં આવ્યું છે કે પુનરુત્થાન સમાપ્ત થવાના વિકલ્પ પર છે.આ અદાલતનો મત છે કે કંપની કોર્ટ દ્વારા નિષ્ક્રિય કંપનીને પુનર્જીવિત કરી શકાય તે માટે પ્રયાસ કરવો જોઈએ.આ વિચાર સાથે જ આજે આ આદેશ પસાર કરવામાં આવી રહ્યો છે."તે સ્પષ્ટ કરવામાં આવે છે કે કંપની કોર્ટ કામદારોના હિતને ધ્યાનમાં રાખીને ગુજરાત હાઈકોર્ટના બાકી રહેલા વાદગ્રસ્ત ચુકાદોમાં કરવામાં આવેલા કોઈપણ અવલોકનોથી પ્રભાવિત થયા વિના પુનરોદ્ધાર અરજીનો નિર્ણય કરશે.

તે મુજબ ત્રણ મહિના સુધી ઊભા રહો.

એસ.એલ.પી. (સી) નં.. સી.સી. ૧૮૪૦૮/૨૦૦૯ માં:

વિલંબ માફ કરવામાં આવે છે.

નોટિસ જારી કરો.

એડવોકેટ શ્રી સંજય આર. હેગડે નોટિસ લે છે.

એસ.એલ.પી. (દી) નં. ૧૮૬૬/૨૦૦૯, ૨૯૬૩૨/૨૦૦૮, ૨૯૯૫૨/૨૦૦૮, ૧૨૯૧૯/૨૦૦૯, ૨૫૮૩/૨૦૦૯ માં:

આઈ.એ. નં. ૨ અને ૪ દોષારોપણ માટે, સામાવાળા નં. ૫ નું નામ કાઢી નાખવા માટે આઈ.એ. નં. ૧ અને સામાવાળા નં. ૧૦ નું નામ સુધારવા માટે આઈ.એ. નં. ૩ ને એસ.એલ.પી.(દી) નં. ૧૮૬૬/૨૦૦૯ માં મંજૂરી છે.

ઉપરોક્ત વિશેષ રજા અરજીઓમાં, અમને જાણ કરવામાં આવી છે કે અહીં કેટલાક માલિકો/મૂળ અરજદારો કંપની અધિનિયમની કલમ ૩૯૧ હેઠળ યોગ્ય યોજનાઓ ઘડવા માટે કંપની અદાલતમાં જવાની પ્રક્રિયામાં છે. તેમાંથી કેટલાક હજુ કંપની કોર્ટમાં જવાના બાકી છે.જેઓ હજુ સુધી કંપની કોર્ટમાં ગયા નથી, અમે તેમને આવું કરવા માટે બે અઠવાડિયાનો સમય આપી રહ્યા છીએ.

આ પદ્ધતિ દ્વારા કામદારોના હિતોનું રક્ષણ કરવામાં આવી રહ્યું હોવાથી, અમે સમગ્ર જૂથને ત્રણ મહિનાના સમયગાળા માટે સ્થગિત કરી રહ્યા છીએ જેથી જો કોઈ નક્કર વ્યવસ્થા કરવામાં આવે, તો આપણે બાકી રહેલી વિશેષ રજા અરજીઓના ગુણદોષની તપાસ કરવાની જરૂર ન પડે.

કંપની કોર્ટ વાદગ્રસ્ત ચુકાદોમાં કરવામાં આવેલા અવલોકનોથી પ્રભાવિત ન હોય તેવી અરજીઓનો નિર્ણય કરશે.

આ એસ.એલ.પી. ના પડતર રહેવું કંપની કોર્ટને યોજનાઓ
ઘડવાથી અટકાવતી નથી.

૯. આવો આદેશ એસ.એલ.પી. માં પસાર કરવામાં આવ્યો છે, જે જબલ
લાસ્કરી અને અન્યો દ્વારા મૂળ જમીન માલિકના કાનૂની વારસદારો તરીકે
દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો અને પ્રસ્તાવિત યોજના સામે વાંધો ઉઠાવ્યો
હતો.આવા આદેશના માત્ર અવલોકનથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે જ્યારે
ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે આ ઉચ્ચ અદાલતને આવી કંપની
અરજીનો નિકાલ કરવાનો નિર્દેશ આપ્યો છે, ત્યારે ભારતની માનનીય
સર્વોચ્ચ અદાલતે જે કહ્યું છે તે વ્યવહારીક રીતે એવી અસર કરે છે કે -

"આ અદાલતનો મત છે કે કંપની કોર્ટ દ્વારા નિષ્ક્રિય કંપનીને પુનર્જીવિત
કરી શકાય તે જોવાનો પ્રયાસ થવો જોઈએ. આ વિચાર સાથે જ આજે આ
આદેશ પસાર કરવામાં આવી રહ્યો છે. તે સ્પષ્ટ કરવામાં આવે છે કે કંપની
કોર્ટ કામદારોના હિતને ધ્યાનમાં રાખીને ગુજરાત હાઈકોર્ટના બાકી રહેલા
વાદગ્રસ્ત ચુકાદોમાં કરવામાં આવેલા કોઈપણ અવલોકનોથી પ્રભાવિત
થયા વિના પુનરોદ્ધાર અરજીનો નિર્ણય કરશે. આથી, ભારતના માનનીય
સર્વોચ્ચ ન્યાયાલયનો કંપનીના પુનરુત્થાનમાં આગળ વધવાનો નિર્દેશ
મુખ્યત્વે કામદારો માટે અને તેમના હિતમાં છે.ફરીથી આવા આદેશના
છેલ્લા ફકરામાં, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે પુનરાવર્તન કર્યું છે કે
કામદારોના હિતોનું રક્ષણ કરવામાં આવી રહ્યું છે અને તેથી, અરજીઓના
સમગ્ર જૂથને ત્રણ મહિના માટે સ્થગિત કરવામાં આવ્યું છે, જેથી કોઈ

નક્કર વ્યવસ્થા થઈ શકે, પરંતુ આવા ક્રમમાં સૌથી વધુ સામગ્રી અને મહત્વપૂર્ણ નિરીક્ષણ એ છે કે કંપની અદાલતે વાદગ્રસ્ત ચુકાદોમાં કરવામાં આવેલા કોઈપણ અવલોકનોથી પ્રભાવિત ન હોય તેવી અરજીઓ પર નિર્ણય લેવો પડશે. તેથી, જ્યારે આ કંપની અરજી વર્ષ ૨૦૧૩ માં દાખલ કરવામાં આવે છે, એટલે કે તારીખ ૧૮.૧૧.૨૦૦૮ ના આવા આદેશ પછી, જેમાં કોર્ટે પણ વ્યવહારીક રીતે માલિકો અને કેટલાક મૂળ અરજદારોને કંપની અધિનિયમની કલમ ૩૯૧ હેઠળ યોગ્ય યોજના ઘડવા માટે કંપની અદાલતમાં જવાની મંજૂરી આપી છે, વ્યવહારીક રીતે, રેકૉર્ડ બતાવશે કે કંપની અરજી પર આજ સુધી કેમ સુનાવણી થઈ શકી નથી. રેકૉર્ડમાંથી ઉભરી આવેલી પરિસ્થિતિનો ઉલ્લેખ કરવો અયોગ્ય રહેશે નહીં કે પાંચ જેટલી અદાલતોએ આ બાબતમાં સમર્થન આપ્યું છે કે તેને આવી અદાલત સમક્ષ સૂચિબદ્ધ ન કરવી જોઈએ.

૧૦. ઉપરોક્ત માહિતીને ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ૧.૯.૨૦૧૫ ના આદેશ અનુસાર અહીં યાદ કરવી જરૂરી છે, જેમાં તેનું અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે અને નીચે મુજબ નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો છે: –

"સામાવાળા નં. ૪ વતી હાજર વિદ્વાન કાઉન્સેલ શ્રી અપૂર્વા વિદ્વાન કાઉન્સેલ દ્વારા અમને જાણ કરવામાં આવી છે, જેઓ કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માં હાઈકોર્ટ સમક્ષ અરજદાર છે, કે આ અદાલત દ્વારા આપવામાં આવેલા સૂચનો અનુસાર આ મામલે કાર્યવાહી કરવા માટે વિનંતી કરવામાં આવી હોવા છતાં, તે હજુ સુધી કરવામાં આવી નથી. અગાઉ પસાર કરાયેલા આદેશોને

ધ્યાનમાં રાખીને, અમે વિનંતીનો પુનરોચ્ચાર કરીએ છીએ અને અપેક્ષા રાખીએ છીએ કે હાઈકોર્ટ નવેમ્બર, ૨૦૧૫ ના અંત સુધીમાં અરજીનો નિકાલ કરશે. અમે હાઈકોર્ટને પણ વિનંતી કરીશું કે તે કોઈ પણ પક્ષને સ્થગન ન આપે અને પક્ષકારોને હાઈકોર્ટ સમક્ષ કોઈ પણ સ્થગનની માંગ ન કરવા નિર્દેશ આપવામાં આવે. આ બાબતને જાન્યુઆરી, ૨૦૧૬ના બીજા સપ્તાહમાં સૂચિબદ્ધ થવા દો.

રજીસ્ટ્રાર (જ્યુડિશિયલ) ને આ આદેશની એક નકલ ગુજરાત હાઈકોર્ટના કુલસચિવ જનરલને મોકલવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો છે, જેથી તેઓ તેને સંબંધિત કંપનીના ન્યાયાધીશ સમક્ષ રજૂ કરી શકે.”

૧૧. તેથી, એવું લાગે છે કે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે વિચાર્યું છે કે આ ઉચ્ચ અદાલત તેના નિર્દેશ પછી પણ આ બાબતને હાથ ધરી રહી નથી. કોઈ પણ સંજોગોમાં, હવે, વિશેષ વહીવટી આદેશ દ્વારા આ બાબતને સોંપ્યા પછી, આ અદાલતે આ બાબતને લગભગ રોજિંદા ધોરણે હાથ ધરી છે અને તેથી, હું આશા રાખું છું અને માનું છું કે હવે જ્યાં સુધી આ મામલાની સુનાવણીની વાત છે ત્યાં સુધી અરજદારને કોઈ ફરિયાદ નહીં હોય.

૧૨. જોકે, આ કેસના ગુણદોષ પરને ધ્યાનમાં રાખીને, આ અદાલત સમક્ષ આ મામલાની વાસ્તવિક સુનાવણી દરમિયાન વિશેષ રજા અરજી (સિવિલ) નં. ૨૯૨૮૨ થી ૨૯૨૮૪/૨૦૦૮ તારીખ ૧૬.૧૦.૨૦૧૫ માં ભારતની

માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતનો વધુ એક આદેશ પણ અહીં ચાદ કરવા યોગ્ય છે, જેમાં ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચે મુજબ અવલોકન કર્યું છે અને નિર્દેશ આપ્યો છે: –

"યોજનાના સંદર્ભમાં કંપની ન્યાયાધીશ સમક્ષ ચાલી રહેલી કાર્યવાહી ચાલુ રહેશે પરંતુ અંતિમ પરિણામ આ વિશેષ રજા અરજીના અંતિમ પરિણામને આધિન રહેશે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે અરજદારે સહ-અપીલ દાખલ કરી છે. નં. ૩૪/૨૦૧૩ કંપની જજ સમક્ષ. વિદ્વાન કંપની ન્યાયાધીશ કાયદા અનુસાર તેના પર વિચાર કરશે. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે આ વિશેષ રજા અરજીમાં અંતિમ નિર્ણય ન થાય ત્યાં સુધી જમીનની મિલકતના સંદર્ભમાં યથાવત્ સ્થિતિ જાળવી રાખવામાં આવશે."

૧૩. તેથી, તે સ્પષ્ટ થાય છે કે આ અદાલતે કંપની અરજી નં. ૩૪/૨૦૧૩ અને કંપની અરજી નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ બંનેમાં આગળ વધવું પડશે, પરંતુ તેનું પરિણામ ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ એસ.એલ.પી. ના પરિણામને આધિન રહેશે. જો કે, ૧.૮.૨૦૧૫ ના અગાઉના નિર્દેશને અનુસરીને, આ અદાલતે નવેમ્બર, ૨૦૧૫ ના અંત સુધીમાં આ અરજીનો નિર્ણય લેવાનો છે.

૧૪. જો કે, મુખ્ય અરજી ફેંસલ કરવા માટે, પહેલા આ કંપની અરજી નં. ૩૪/૨૦૧૩ પર કાયદા અનુસાર કાર્યવાહી કરવાની જરૂર છે અને તેથી, જ્યારે આ અરજીના અરજદારે યોગ્ય નિર્દેશો માટે ન્યાયાધીશોનું સમન્સ દાખલ કર્યું હોય, ત્યારે તે ધ્યાને લેવાનું હોય છે. બંને પક્ષોના વિદ્વાન

વકીલો આવી અરજી પર નિર્ણય લેવા માટે સંમત થયા છે અને ન્યાયાધીશોએ પહેલા સમન્સ મોકલ્યા છે, કારણ કે, કોર્ટે મુખ્ય કંપની અરજી પર નિર્ણય લેતા પહેલા આ અરજી પર નિર્ણય લેવો પડશે, જેથી જો કંપની અરજીને મંજૂરી આપવામાં આવે તો મૂળ અરજદારો જવાબી સોગંદનામું દાખલ કરીને વાંધાઓનો વિરોધ કરી શકે.

૧૫. આથી, હાલની અરજી હવે સુનાવણી માટે લેવામાં આવી છે અને વ્યવહારીક રીતે, તમામ પક્ષકારોએ જ્યાં સુધી હાલની અરજીની વાત છે ત્યાં સુધી મર્યાદિત મુદ્દાઓ પર દલીલ કરી છે, જેમાં ૬.૨.૨૦૧૩ પર, અરજદારે યોગ્ય નિર્દેશો માટે ન્યાયાધીશોનું સમન્સ દાખલ કર્યું છે અને નીચેના આદેશો માટે અરજ કરી છે: –

"એ) આ માનનીય અદાલત કંપનીના સમાધાન/પુનરોદ્ધારની યોજનાની મંજૂરીનો વિરોધ કરવા માટે અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા વાંધાઓને રેકૉર્ડ પર લેવા માટે ખુશ થઈ શકે છે અને ન્યાય અને સમાનતાના હિતમાં આખરે અરજીનો નિર્ણય લેતા પહેલા તેના પર વિચાર કરવા માટે ખુશ થઈ શકે છે;

બી) આ માનનીય અદાલતને આવો આદેશ આપવા માટે ખુશી થાય અને ન્યાયના હિતમાં આ માનનીય અદાલત દ્વારા વધુ રાહત યોગ્ય અને યોગ્ય માનવામાં આવે;

૧૬. આવા ન્યાયાધીશોના સમન્સમાં, એ. ગિરીશચંદ્રના સોગંદનામાના સમર્થન સાથે, અહીં અરજદાર આ સમન્સના સમર્થનમાં કરવામાં આવશે અને તેથી, આસ્તિક દ્વારા તા. ૫.૨.૨૦૧૩ નું સોગંદનામું આવા

ન્યાયાધીશોના સમન્સ સાથે "યોગ્ય નિર્દેશ માટે ન્યાયાધીશોના સમન્સના સમર્થનમાં સોગંદનામું" શીર્ષક સાથે જોડવામાં આવે છે.તેથી, રેકૉર્ડ સ્પષ્ટ રીતે દર્શાવે છે કે ન્યાયાધીશોનું સમન્સ ઉપરોક્ત વિનંતીઓ સાથે મુખ્ય કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માં દાખલ કરવામાં આવ્યું છે અને તે કંપની એપ્લિકેશન નં. ૩૪/૨૦૧૩ તરીકે નોંધવામાં આવ્યું હતું, જે ૬.૨.૨૦૧૩ પર વિરોધીઓ માટે વિદ્વાન વકીલ દ્વારા પ્રાપ્ત થાય છે, જ્યારે તે સમર્થન દ્વારા વાંધો ઉઠાવવામાં આવ્યો હતો કે સુનાવણી લગભગ પૂર્ણ થઈ ગઈ છે અને તેથી, પ્રતિવાદીઓ આવી અરજી પર સખત વાંધો ઉઠાવે છે. તેથી, પ્રતિવાદીઓને આ અરજીનો વિરોધ કરવાનો તમામ અધિકાર હોવા છતાં, પ્રથમ દૃષ્ટિએ, એવું ન કહી શકાય કે અરજી માત્ર બે પાનાની છે અને તે પણ માત્ર બે પ્રાર્થનાઓ સાથે, જે અહીં ઉપર પુનઃઉત્પાદિત કરવામાં આવી છે, જેમ કે વિદ્વાન સિનિયર કાઉન્સેલ શ્રી સોપારકર દ્વારા વારંવાર પ્રતિવાદીઓ માટે રજૂ કરવામાં આવ્યું છે, દલીલ કરે છે કે જ્યારે આવી પ્રાર્થનાઓના સમર્થનમાં કોઈ કારણ સોંપવામાં આવ્યું નથી, ત્યારે પણ જ્યારે ન્યાયાધીશોના સમન્સમાં તેને સમયસર દાખલ ન કરવા માટે કોઈ શબ્દનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી, ત્યારે આવી અરજીને મંજૂરી આપી શકાતી નથી, કારણ કે તે કોઈ પણ પદાર્થથી વંચિત છે. તેથી, ઓછામાં ઓછું, તા. ૬.૨.૨૦૧૩ ના ન્યાયાધીશોના સમન્સના સમર્થનમાં સોગંદનામું ચોક્કસપણે આવા ન્યાયાધીશોના સમન્સના સમર્થનમાં અરજદાર દ્વારા દલીલ તરીકે ઓળખવામાં આવે તે

જરૂરી છે.આવા સોગંદનામાના અવલોકનથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે અહીં અરજદારે શપથ પર સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે તે લિક્વિડેશનમાં કંપનીના મૂળ શેરધારકોમાંનો એક છે અને જ્યારે જાણ થઈ કે લિક્વિડેશનમાં કંપનીના સમાધાન/પુનરુત્થાન માટેની યોજના એક રિવરફ્રન્ટ પ્રોપર્ટીઝ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ અને અન્ય લોકો દ્વારા ઘડવામાં આવી છે, જેઓ અહીં પ્રતિવાદીઓ છે, ત્યારે અરજદારે ઉપરોક્ત યોજનાના કાગળોની તપાસ કરી છે અને જાણવા મળ્યું છે કે સમાધાનની ઉપરોક્ત યોજના ઘડતી સંબંધિત કંપની દ્વારા વિવિધ હેરફેર અને છેતરપિંડી કરવામાં આવી છે. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે અરજદારે સોગંદનામાના સ્વરૂપમાં વિગતવાર વાંધો તૈયાર કર્યો છે, જેમાં તમામ સંબંધિત અને જરૂરી દસ્તાવેજોને રેકૉર્ડ પર મૂકીને સમાધાનની ઉપરોક્ત યોજના પર વાંધો ઉઠાવ્યો છે અને આ રીતે ઉઠાવવામાં આવેલા વાંધાઓ આવી અરજી સાથે જોડવામાં આવ્યા છે, જે સોગંદનામાના સ્વરૂપમાં છે. એવી પણ રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે આવા વાંધાઓ કંપનીના લિક્વિડેશનમાં પુનરુત્થાનને લગતી અરજીની વિચારણા માટે ખૂબ જ સુસંગત છે અને જો આવા વાંધાઓને કોર્ટ દ્વારા ધ્યાનમાં લેવામાં નહીં આવે, તો અરજદાર અને તેના પરિવારના સભ્યો ગંભીર રીતે પૂર્વગ્રહચુકત રહેશે. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે અરજદારે ઓ.જે.એમ.સી.એ. પણ દાખલ કરી છે. ૧૮૭/૨૦૧૨ અમુક રાહતની વિનંતી કરીને, કઈ અરજીને હાલની અરજીની કાર્યવાહી સાથે જોડવાનો

આદેશ આપવામાં આવ્યો છે અને તે ન્યાયના હિતમાં પણ હશે કે અરજદારના વાંધાઓને રેકૉર્ડ પર લેવામાં આવે અને બંને કાર્યવાહીનો આખરે નિર્ણય લેતા પહેલા તેના પર વિચાર કરવામાં આવે."બંને કાર્યવાહી" નો સંદર્ભ ઓ.જે.એમ.સી.એ.નં. ૧૮૭/૨૦૧૨ અને કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ ના સંદર્ભમાં હોવાનું જણાય છે.આવી દલીલો સાથે, એવી પ્રાર્થના કરવામાં આવે છે કે ન્યાયના હિતમાં ન્યાયાધીશોના સમન્સમાં વિનંતી કરવામાં આવેલી રાહતની દ્રષ્ટિએ માનનીય અદાલત યોગ્ય આદેશો પસાર કરે.

૧૭. સોગંદનામામાં જ જણાવ્યા મુજબ, આવા સોગંદનામા સાથે એક જોડાણ જોડાયેલું છે, જે વાંધા છે, જે પ્રસાદ મિલ્સ લિમિટેડ (લિક્વિડેશનમાં) અને તેના લેણદારો, કામદારો અને શેરધારકોની સમાધાન/વ્યવસ્થાની યોજનાને મંજૂરી આપવા સામે સોગંદનામાના સ્વરૂપમાં છે.વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી સોપારકરે વારંવાર અને જોરદાર દલીલ કરી છે અને રજૂઆત કરી છે કે જ્યાં સુધી આવા વાંધાઓને રેકૉર્ડ પર લેવાનો આદેશ આપવામાં ન આવે ત્યાં સુધી અરજદારને આવા વાંધાઓનો સંદર્ભ આપવા અથવા આવા વાંધાઓના સમર્થનમાં દલીલ કરવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં અને મૌખિક રજૂઆત દરમિયાન પણ, ઘણી વખત, એવો વાંધો ઉઠાવવામાં આવે છે કે અમુક હકીકતો જાહેર કરવી એ વાંધાઓની વાસ્તવિક વિગતો જાહેર કરવા સમાન છે, અને દલીલ કરવામાં આવે છે કે તે સ્વીકાર્ય નથી અને કોર્ટે અરજદારને તેના વાંધાઓની વાસ્તવિક

વિગતોનો સંદર્ભ લેવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં કારણ કે તે હજુ સુધી રેકૉર્ડ પર લેવામાં આવ્યા નથી.જો કે આવા મુદ્દાનો જવાબ આપવાની જરૂર છે કે આવા વાંધાઓને ધ્યાનમાં લઈ શકાય કે નહીં, પ્રથમ દૃષ્ટિએ, તે સ્પષ્ટ અને ચોક્કસ બને છે કે, હાલમાં, અમે આવા વાંધાઓના આધારે કંપની પિટિશન નક્કી કરી રહ્યા નથી, પરંતુ અમે નક્કી કરી રહ્યા છીએ કે શું આવા વાંધાઓને રેકૉર્ડ પર લેવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ જેથી કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માં મૂળ મૂળ અરજદારોને પૂછવામાં આવે કે તેઓ હવે જવાબ આપે કે જો આવા વાંધાઓ રજૂ કરવામાં આવે તો પણ, સમાધાન અથવા લિક્વિડેશનમાં કંપનીના પુનરુત્થાનની યોજનાને મંજૂરી આપવી જોઈએ.હું એ સમજવામાં નિષ્ફળ રહું છું કે આવા સંજોગોમાં, જ્યાં સુધી કોર્ટ તપાસ અને ચકાસણી ન કરે કે વાંધામાં કોઈ સાર છે કે નહીં, તે કેવી રીતે નક્કી કરી શકાય કે આવા વાંધાઓને રેકૉર્ડ પર લેવાની મંજૂરી છે કે નહીં.જો આ કંપની અરજી નક્કી કરવા માટે અરજદાર દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા વાંધાઓની તથ્યાત્મક વિગતો પર વિશ્વાસ કરી શકાતો નથી, તો પણ વાંધાઓના મુદ્દાઓ ચોક્કસપણે આ કંપની અરજીમાં પણ ધ્યાનમાં લેવા માટે સામગ્રી છે જેથી તે નક્કી કરી શકાય કે આવા વાંધાઓમાં કોઈ તથ્ય છે કે નહીં, જેથી તે નક્કી કરી શકાય કે અરજદારને હાજર રહેવા માટે રજા આપવામાં આવશે કે નહીં અને આવા કોઈપણ વાંધાઓ પર યોજના સામે વાંધો ઉઠાવવા માટે.જો તે વારંવાર રજૂ કરવામાં આવે કે કોર્ટે વાંધાઓના વિષય પર પણ ધ્યાન

આપવું જોઈએ નહીં અને અરજદારને વાંધાના આધાર અથવા વિષયનો સંદર્ભ આપવાની પણ મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં, તો કંપની અરજીને માત્ર આવી ધારણા પર મંજૂરી આપવામાં નહીં આવે, ચોક્કસપણે ધારણા મૂળ અરજદારો સામે હશે કે તેમને ડર છે કે જો કોર્ટ વાંધાઓના આધારો અથવા વિષયો પર ધ્યાન આપે છે, જે આ કેસમાં નિર્ણયક છે, તો કોર્ટ કંપની અરજીને મંજૂરી આપી શકે છે. જ્યારે મુખ્ય આધાર અને વાંધાઓનો વિષય છેતરપિંડી કરવાનો હોય, ત્યારે તે સ્પષ્ટ છે કે જો મૂળ અરજદારો દ્વારા છેતરપિંડી કરવામાં ન આવી હોય, જો તેઓ કંપની અરજીનો વિરોધ કરવાનો અને તેનો વિરોધ કરવાનો કાનૂની અધિકાર ધરાવે છે, જો તેઓ કંપની અરજીને ઝડપી બનાવવા માટે ઉત્સુક હોય, જે આ કંપની અરજી નક્કી કરવામાં વપરાયેલા સમય દરમિયાન નક્કી થઈ શકતી હતી.તેઓ તુરંત વાંધાઓ માટે અરજદાર સામે ખર્ચ માટે વિનંતી કરી શક્યા હોત. પરંતુ, એવું લાગે છે કે જ્યારે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે પણ નિરીક્ષણ કર્યું છે કે આ બાબતનું પરિણામ અરજદાર દ્વારા એસ.એલ.પી. નું પરિણામ હશે, ત્યારે તેમને તેમના કેસનું પ્રતિનિધિત્વ કરવાની વાજબી તક આપવી જોઈએ જ્યાં તેમણે છેતરપિંડીનો આરોપ લગાવ્યો હતો.

૧૮. એવું લાગે છે કે આવી પરિસ્થિતિને ટાળવા માટે, કંપની (અદાલત) નિયમો, ૧૯૫૯ ના નિયમ ૩૪ નો સંદર્ભ આપીને વિરોધી દ્વારા તકનીકી દૃષ્ટિકોણ લેવામાં આવ્યો છે, જેમાં ભારપૂર્વક જણાવવામાં આવ્યું છે કે આ નિયમો કંપની અધિનિયમની કલમ ૬૪૩ હેઠળ આપવામાં આવેલી

સત્તાઓનો ઉપયોગ કરીને અને તમામ ઉચ્ચ અદાલતોની સલાહ લીધા પછી ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ઘડવામાં આવેલા વૈધાનિક નિયમો છે અને તેથી, તેનું કોઈપણ વિચલન વિના કડક પાલન કરવું આવશ્યક છે.આવી કોઈપણ રજૂઆતને ધ્યાનમાં લીધા વિના, જેની અહીં વિગતવાર ચર્ચા કરવામાં આવી છે, પ્રક્રિયાગત કાયદાના એક સિદ્ધાંતને ધ્યાનમાં રાખવો જોઈએ કે, આખરે, પ્રક્રિયાગત કાયદો માત્ર કાયદાના મૂળભૂત ન્યાયશાસ્ત્ર અને સિદ્ધાંતને પેટા-સેવા આપવા માટે છે અને તે ક્યારેય મૂળભૂત ન્યાયશાસ્ત્રને ઓવરરાઈડ કરશે નહીં.તે પણ સારી રીતે સ્થાપિત છે કે કુદરતી ન્યાયનો સિદ્ધાંત ચોક્કસપણે સૂચવે છે કે દરેક ન્યાયિક પ્રક્રિયામાં, ન્યાયિક પ્રણાલીનો સાર એ છે કે કોઈપણ મુકદ્દમામાં, વિવાદના બંને પક્ષોને નિર્ણય લેતા પહેલા સાંભળવા જોઈએ. (એ.આઈ.આર. ૧૯૮૩ એસ.સી. ૭૫). કંપની (કોર્ટ) નિયમો, ૧૯૫૮ નો નિયમ ૩૪ નીચે મુજબ વાંચે છે: –

"૩૪. અરજીની સુનાવણીમાં હાજર થવા ઈચ્છતા વ્યક્તિઓ દ્વારા નોટિસ આપવામાં આવશે.– દરેક વ્યક્તિ કે જે અરજીની સુનાવણીમાં હાજર થવા માંગે છે, પછી ભલે તે અરજીનું સમર્થન કરે કે વિરોધ કરે, તે અરજદાર અથવા તેના વકીલને જાહેરાતમાં આપેલા સરનામે તેના ઇરાદાની સૂચના આપશે.નોટિસમાં આવી વ્યક્તિનું સરનામું હશે, અને તેના અથવા તેના વકીલ દ્વારા સહી કરવામાં આવશે, અને આ નિયમો દ્વારા અન્યથા જોગવાઈ કરવામાં આવી છે તે સિવાય, (અથવા જો ટપાલ દ્વારા મોકલવામાં આવે તો, પ્રાપ્તકર્તા સુધી પહોંચવા માટે એવા સમયે પોસ્ટ કરવામાં આવશે) જે

અસરના દિવસના બે દિવસ પહેલા નહીં, અને સમાપ્ત કરવાની અરજીના કિસ્સામાં, સુનાવણીના દિવસના પાંચ દિવસ પહેલા નહીં.આવી નોટિસ ફોર્મ નં. ૯ માં હશે, જેમાં સંજોગો માટે જરૂરી ફેરફારો હશે અને જ્યાં આવી વ્યક્તિ અરજીનો વિરોધ કરવા માંગે છે, ત્યાં તેના વિરોધના આધારો અથવા તેના સોગંદનામાની નકલ, જો કોઈ હોય તો, નોટિસ સાથે રજૂ કરવામાં આવશે.આ નિયમનું પાલન કરવામાં નિષ્ફળ રહેલી કોઈપણ વ્યક્તિને ન્યાયાધીશની પરવાનગી સિવાય અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાની મંજૂરી આપવામાં આવશે નહીં.

૧૯. આગામી નિયમ ૩૫ હાજર થવાનો ઇરાદો ધરાવતી વ્યક્તિઓની યાદીના પાસા સાથે સંબંધિત છે, જે એવી જોગવાઈ કરે છે કે મુખ્ય અરજીમાં અરજદાર કંપની પિટિશનને સમાપ્ત કરવા અથવા સમાધાન કરવા અથવા પુનર્જીવિત કરવા માટે અથવા તેના વકીલ એ વ્યક્તિઓના નામ અને સરનામાંની સૂચિ તૈયાર કરશે, જેમણે અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાના તેમના ઇરાદાની સૂચના આપી છે અને આવી સૂચિ ફોર્મ નં. ૧૦ માં હશે અને અરજીની સુનાવણી પહેલાં કોર્ટમાં દાખલ કરવામાં આવશે.જો કે, નિયમ ૩૫ ની જોગવાઈઓનું પાલન કરવા માટે, નિયમ ૩૪ નું પાલન કરવું આવશ્યક છે, જે સૂચિત વાંધાજનક અથવા સમર્થક દ્વારા ફોર્મ નં. ૯ માં નોટિસ જારી કરવાની જોગવાઈ કરે છે.

૨૦. જ્યાં, નિયમ ૩૬ અરજીની સુનાવણીની પ્રક્રિયા સાથે વ્યવહાર કરે છે અને જોગવાઈ કરે છે કે-અરજીની સુનાવણી વખતે, ન્યાયાધીશ કાં તો આખરે અરજીનો નિકાલ કરી શકે છે, અથવા સામું સોગંદનામું દાખલ કરવા અને

જો કોઈ હોય તો સોગંદનામુંનો જવાબ આપવા માટે જરૂરી જણાય તેવા નિર્દેશો આપી શકે છે, અને કોઈપણ વ્યક્તિને નોટિસ આપવા માટે, જે તેમના મતે, અરજીની નોટિસ આપવામાં આવી નથી અથવા યોગ્ય રીતે આપવામાં આવી નથી અને પક્ષકારોને તેમના નિર્દેશોનું પાલન કરવા સક્ષમ બનાવવા માટે અરજીને સ્થગિત કરી શકે છે.

૨૧. તેથી, જ્યારે બંને પક્ષોએ આ ન્યાયાધીશોના સમન્સ અને સોગંદનામાઓને નિયમ ૩૪ હેઠળ એક ગણાવ્યા છે, ત્યારે બંને પક્ષોએ નિયમ ૩૪નો અર્થઘટન કરીને તેમની રજૂઆત પર ભાર મૂક્યો છે.

૨૨. નિયમ ૩૪ નો માત્ર અવલોકન એ સ્પષ્ટ કરે છે કે દરેક વ્યક્તિ કે જે અરજીની સુનાવણીમાં હાજર થવા માંગે છે, અરજીને ટેકો આપવા અથવા તેનો વિરોધ કરવા માટે પણ, અરજદાર અથવા તેના વકીલને તેના પોતાના સરનામાની નોટિસ આપશે, જેના પર તેના અથવા તેના વકીલ દ્વારા સહી કરવામાં આવી છે અને આ નિયમ દ્વારા અન્યથા પ્રદાન કરવામાં ન આવે ત્યાં સુધી, આવી નોટિસ સુનાવણીના દિવસના બે દિવસ પહેલાં અને સમાપ્ત કરવાની અરજીના કિસ્સામાં, સુનાવણીના દિવસના ૫ દિવસ પહેલા નહીં.આવી નોટિસ ફોર્મ ૮માં સંજોગો અનુસાર જરૂરી ફેરફારો સાથે હશે અને જ્યાં આવી વ્યક્તિ આવી અરજીનો વિરોધ કરવા માંગે છે, ત્યાં તેના વિરોધના આધારો અથવા તેના સોગંદનામાની નકલ, જો કોઈ હોય તો, તે નોટિસ સાથે એક કલમ સાથે રજૂ કરવામાં આવશે કે કોઈ પણ વ્યક્તિ, જે આ નિયમનું પાલન કરવામાં નિષ્ફળ રહી

છે, તેને ન્યાયાધીશની પરવાનગી સિવાય અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાની મંજૂરી આપવામાં આવશે નહીં.તેથી, આવા નિયમમાં ચોક્કસ પ્રક્રિયા સૂચવવામાં આવી હોવા છતાં, એટલે કે સુનાવણીના દિવસના બે દિવસ પહેલા નિયમના પ્રથમ ભાગમાં જણાવ્યા મુજબ નોટિસ આપવાની શરત હોવા છતાં, નિયમની છેલ્લી સજા વ્યવહારીક રીતે પ્રક્રિયાગત આદેશની કડકતાને રદ કરે છે, જેનો અર્થ છે કે જો કોઈ આવા નિયમનું પાલન કરવામાં નિષ્ફળ જાય, તો તેને ન્યાયાધીશની પરવાનગી સિવાય અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાની મંજૂરી આપવામાં આવશે નહીં.આથી, જો ન્યાયાધીશ એટલે કે અદાલત કોઈ વ્યક્તિને અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાની મંજૂરી આપે છે, જે નોટિસની આગોતરી સેવાની બાબતમાં નિયમના પ્રક્રિયાગત ભાગનું પાલન કરવામાં નિષ્ફળ રહી છે, તો આવી વ્યક્તિ અરજીની સુનાવણીમાં હાજર થઈ શકે છે.આથી, વ્યવહારીક રીતે, આ નિયમનું ખાલી વાંચન એ સ્પષ્ટ કરે છે કે આ જોગવાઈ સંપૂર્ણપણે વિવેકાધીન છે, સિવાય કે આ શરત સાથે કે જો કોઈ વ્યક્તિ નિયમ હેઠળ નિર્ધારિત સમયગાળામાં નોટિસ આપવામાં નિષ્ફળ જાય, તો તેણે હાજર થવા માટે ન્યાયાધીશ એટલે કે અદાલતની પરવાનગી લેવી પડશે અને આવી રજા આપવા માટે, અદાલત પર કોઈપણ રીતે કોઈ પ્રતિબંધ નથી.આથી, જો આપણે નિયમ ૩૪નો માત્ર પ્રથમ ભાગ જ વાંચીએ, તો વ્યવહારીક રીતે, તે દરેક વ્યક્તિને નિર્ધારિત નોટિસ આપીને મુખ્ય કંપની અરજીને ટેકો આપવા અથવા તેનો વિરોધ

કરવા માટે હાજર થવાનો સંપૂર્ણ અધિકાર પ્રદાન કરે છે અને જ્યાં આવી વ્યક્તિ આવી અરજીનો વિરોધ કરવા માંગે છે, તો તે તેના વિરોધના આધારો અથવા તેના સોગંદનામાની નકલ દાખલ કરી શકે છે.

૨૩. તેથી, વિદ્વાન સિનિયર કાઉન્સેલ શ્રી સોપારકર દ્વારા રજૂઆત કે નિયમ ૩૪ હેઠળ આવી અરજીનો નિર્ણય લેવાના તબક્કે વિરોધના આધારોનો ઉદ્દેશ ન કરવો જોઈએ તે ખોટો છે, કારણ કે નિયમ પોતે જ જોગવાઈ કરે છે કે વાંધાઓના આધારો અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાના ઇરાદા સાથે દાખલ કરવાના છે અને નિયમ ૩૪ નું સંપૂર્ણ વાંચન એ સ્પષ્ટ કરે છે કે જો આવા હેતુ સુનાવણીના નિર્ધારિત સમયગાળામાં જાહેર કરવામાં આવે છે, તો વ્યવહારીક રીતે, કોર્ટે આવા વાંધાઓનું ધ્યાન રાખવું પડશે કારણ કે વાંધાજનક હાજર રહેવાના હેતુની જાહેરાત સાથે રેકૉર્ડ પર વાંધાઓના આવા આધારો દાખલ કરી શકે છે. જ્યારે કે, સુનાવણીના બે દિવસ પહેલાં આવા ઇરાદાની જાહેરાતની ગેરહાજરીમાં, વાંધાજનક વ્યક્તિએ ફક્ત અદાલતની રજા લેવી પડે છે અને નિયમમાં એવું કંઈ નથી, જે કોઈ પણ રીતે આવી રજા આપવાની અદાલતની સત્તાઓને પ્રતિબંધિત કરે છે.

૨૪. કમનસીબે, જોકે નિયમ ૩૪ એટલો સ્પષ્ટ છે અને કદાચ તે જ કારણ હોઈ શકે કે હાલમાં આવા નિયમ ૩૪ પર કોઈ અહેવાલિત ચુકાદાઓ નથી, આ અદાલત સમક્ષ વારંવાર અને ભારપૂર્વક દલીલ કરવામાં આવી છે કે જો ઇરાદાની નોટિસ સુનાવણીના દિવસના બે દિવસ પહેલાં આપવામાં ન

આવે, તો આવા વાંધાજનકને અરજીનો વિરોધ કરવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં. સુનાવણીના વાસ્તવિક દિવસ અને મર્યાદાના સમયગાળાની વિચારણા અંગે બંને પક્ષો વચ્ચે કેટલાક વધુ મુદ્દાઓ અને વિવાદો હોવા છતાં, અહીં ઉપરની ચર્ચા એ સ્પષ્ટ કરે છે કે, વ્યવહારીક રીતે, જ્યારે કોઈ વ્યક્તિ નોટિસ આપવામાં નિષ્ફળ જાય છે, ત્યારે નિયમના પ્રથમ ભાગમાં સૂચવ્યા મુજબ, તેને અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાની મંજૂરી આપવા માટે ન્યાયાધીશની પરવાનગી લેવાનો અધિકાર છે અને જો ન્યાયાધીશ દ્વારા મંજૂરી આપવામાં આવે છે, તો તે અરજીની સુનાવણીમાં હાજર થઈ શકે છે, ક્યાં તો સમર્થનમાં અથવા અરજીનો વિરોધ કરવા માટે અને તે કિસ્સામાં, સુનાવણી માટે પ્રક્રિયાગત નિયમ લાગુ થશે જ્યાં એકવાર મંજૂરી આપવામાં આવે, તે છે મૂળ અરજદાર અથવા તેના વકીલની ફરજ છે કે તે આવા વાંધાજનકને અરજીની નકલ પ્રદાન કરે અને કાઉન્ટર સોગંદનામું દાખલ કરવા અને સોગંદનામું જવાબ આપવા માટે જરૂરી હોય તેવા નિર્દેશો આપે અને પક્ષોને આવા નિર્દેશોનું પાલન કરવા માટે સક્ષમ બનાવવા માટે અરજીને સ્થગિત કરી શકે. આથી, સુનાવણીનો દિવસ અથવા તારીખ પણ અનિશ્ચિત હોય છે, એકવાર કોઈ વ્યક્તિ હાજર થવાના ઈરાદાથી નોટિસ જારી કરે અથવા આવી હાજરી માટે ન્યાયાધીશ અથવા અદાલતની પરવાનગી લે.

૨૫. તેથી, હવે જ્યારે નિયમ ૩૪ એ જોગવાઈ કરે છે કે નોટિસ સાથે વાંધાઓના આધારો દાખલ કરવાના છે, ત્યારે તે રેકૉર્ડનો ભાગ બની જાય

છે અને તેથી, વિદ્વાન સિનિયર કાઉન્સેલ શ્રી સોપારકર દ્વારા અરજદારને વાંધાઓના આધારનો સંદર્ભ આપવાની મંજૂરી ન આપવાનો વાંધો ટકી શકતો નથી. વધુમાં વધુ, જ્યારે મુખ્ય અરજીની સુનાવણી તેના પોતાના ગુણદોષ પર થવાની બાકી હોય, ત્યારે કોર્ટે અગાઉથી નક્કી કરવું જોઈએ કે આવા વાંધાઓને કારણે કંપની પિટિશનને બરતરફ કરી શકાય કે નહીં. પરંતુ, અરજીમાં હાજર થવા અને તેનો વિરોધ કરવાની તક આપવામાં પણ, વિરોધના આધારો સાથે ન્યાયાધીશોના સમન્સના સમર્થનમાં સોગંદનામામાં ચોક્કસપણે તપાસ કરી શકાય છે અને તેની વિશ્વસનીયતા વ્યક્ત કર્યા વિના, ઓછામાં ઓછા તે આધારોને એ સમજવા માટે સંદર્ભિત કરવા જોઈએ કે શું તેમનું અસ્તિત્વ જમીનમાં છે, જે અરજદારને મંજૂરી આપે છે અથવા અરજદાર દ્વારા મુખ્ય અરજીમાં હાજર થવા અને તેનો વિરોધ કરવા માટે કોઈ વાસ્તવિક આધાર છે કે કેમ.

૨૬. કમનસીબે, વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી સોપારકરે વારંવાર નિયમ ૩૪ના પ્રથમ ભાગ પર આધાર રાખ્યો છે, જેમાં દલીલ કરવામાં આવી છે કે આવી અરજી મર્યાદાના સમયગાળાની બહાર છે, જોકે આ સંબંધમાં મર્યાદાનો ચોક્કસ સમયગાળો કોઈ પણ કાયદામાં ક્યાંય નિર્દિષ્ટ કરવામાં આવ્યો નથી, દલીલ કરવામાં આવી છે કે સુનાવણીની તારીખ કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માં ૧૪.૧૦.૨૦૦૮ ના પ્રથમ આદેશ દ્વારા ૧૭.૧૧.૨૦૦૮ તરીકે નક્કી કરવામાં આવી છે અને તેથી, જો હાજર રહેવાના ઇરાદાની નોટિસ ૧૫.૧૧.૨૦૦૮ પર અથવા તે પહેલાં

આપવામાં ન આવે, તો તે મર્યાદાના સમયગાળાની બહાર છે અને તેથી, મર્યાદા દ્વારા પ્રતિબંધિત છે અને તેથી, અરજીની ગેરહાજરીમાં અરજીને માફ કરવાની વિનંતી કરવામાં આવે છે. વિલંબ, આવી અરજી ટકી શકતી નથી અને તેથી, ટૂંકમાં બરતરફ કરવામાં આવશે.ઉપર ચર્ચા કરવામાં આવી હોય તેવી દલીલમાં કોઈ તથ્ય નથી, જો આવી અરજી સમયસર દાખલ કરવામાં ન આવે તો પણ, વાંધાજનક અદાલતની મંજૂરી માટે વિનંતી કરી શકે છે અને જો આવી મંજૂરી આપવામાં આવે તો તે હાજર થઈ શકે છે અને તેથી, જ્યારે અરજદારે ન્યાયાધીશોના સમન્સમાં સ્પષ્ટપણે જણાવ્યું છે કે આ માનનીય અદાલત સમાધાનની યોજનાની મંજૂરી, કંપનીને લિક્વિડેશનમાં પુનર્જીવિત કરવાના વિરોધમાં અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા વાંધાઓને રેકૉર્ડ પર લેવા માટે ખુશ થઈ શકે છે અને આખરે અરજીનો નિર્ણય લેતા પહેલા તેના પર વિચાર કરવા માટે ખુશ થઈ શકે છે, તે વ્યવહારીક રીતે, કંઈ નથી, પરંતુ વાંધાઓ સાથે મુખ્ય અરજીમાં હાજર થવા માટે પરવાનગી માંગતી પ્રાર્થના છે. , જે આવા ન્યાયાધીશો સમક્ષ દાખલ કરવામાં આવે છે.તેથી, આવી રજા આપવી કે નહીં તે નક્કી કરવા માટે, આવા વાંધાઓ સાચા છે કે નહીં તે ધ્યાનમાં લેવા માટે ચોક્કસપણે તપાસ કરવી પડશે અને તેથી, રજા આપવી જોઈએ કે નહીં.તેથી, આવા વાંધાઓ પર ચોક્કસપણે ધ્યાન આપવાની જરૂર છે.

૨૭. ઉપરોક્ત ચર્ચાને ધ્યાનમાં રાખીને, જે રીતે વિદ્વાન વકીલે આ અદાલતને પોતાની રીતે ખેંચી છે તે રીતે આગળ વધતા પહેલા, વાંધાઓના કારણોને ઓછામાં ઓછા તેની ચોકસાઈમાં પ્રવેશ્યા વિના અથવા અન્યથા સૂચિબદ્ધ કરવું યોગ્ય રહેશે.જો કે, હકીકતમાં, આવા વાંધાઓ અન્યથા સંબંધિત અરજીઓમાં પણ વિષયવસ્તુ છે, જેને ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતમાં અને તેથી એસ.એલ.પી. માં પડકારવામાં આવ્યો છે. એસ.એલ.પી. (સિવિલ) નં. ૨૯૬૩૨/૨૦૦૮ સાથે જોડાયેલ એસ.એલ.પી. અરજીઓમાં, માનનીય ભારતની સર્વોચ્ચ અદાલતે આ અદાલતને વધુ વિલંબ કર્યા વિના આ બાબતમાં આગળ વધવાનો નિર્દેશ આપતા નિરીક્ષણ કર્યું છે અને નિર્દેશ આપ્યો છે કે જમીનની મિલકતને લગતી સ્થિતિ એસ.એલ.પી. ના અંતિમ નિર્ણય સુધી જાળવી રાખવામાં આવશે અને યોજનાનું અંતિમ પરિણામ આવી એસ.એલ.પી. ના અંતિમ પરિણામને આધિન રહેશે. આથી, જો યોજનાને મંજૂરી આપવામાં આવે તો પણ, તે એસ.એલ.પી. ના પરિણામને આધિન રહેશે, જેમાં હાલના અરજદારે એક વાંધો ઉઠાવ્યો છે, જે અહીં ઉઠાવવામાં આવ્યો છે. મૂળ અરજદાર નં. ૨ એટલે કે રિવરફ્રન્ટ પ્રોપર્ટીઝ પ્રા. લિ. ની તરફેણમાં તેમના શેર્સના ગેરકાયદેસર ટ્રાન્સફર અંગે. ન્યાયાધીશોના સમન્સના સમર્થનમાં સોગંદનામા સાથે વાંધાઓની સૂચિ સૂચિત યોજનાની મંજૂરી સામે ઓછામાં ઓછા નીચેના વાંધાઓ જાહેર કરે છે.

અ) અરજદારે વિવિધ વિકલ્પોને પ્રાધાન્ય આપ્યું છે. સિવિલ એપિલિકેશન નં. ૮૭/૨૦૧૨ એ અરજદાર નં. ૨ ની તરફેણમાં ૨૫.૮.૨૦૦૭ ના અસાઈનમેન્ટના ખતને પડકાર્યો હતો અને શેર્સના ટ્રાન્સફર પછી તેને રદબાતલ જાહેર કરવાની પ્રાર્થના સાથે અને આમ, અસાઈનમેન્ટનું ખત શરૂઆતમાં રદબાતલ છે. આ મુદ્દો આવી ગેરસમજોમાં સામેલ છે. સિવિલ અરજી કંપની અરજીના ચુકાદા સાથે સીધી રીતે જોડાયેલી છે અને તેથી, જ્યાં સુધી અને જ્યાં સુધી આવી અરજીની સુનાવણી અને નિર્ણય લેવામાં ન આવે ત્યાં સુધી, કંપનીના પુનરુત્થાનની માંગ કરતી હાલની કાર્યવાહી આગળ વધી શકાતી નથી.

વ્યવહારીક રીતે, આ વાંધાને ધ્યાનમાં લેવામાં આવ્યો છે જ્યારે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે અવલોકન કર્યું છે કે આ અરજીનો નિર્ણય એસ.એલ.પી. ના અંતિમ પરિણામને આધિન છે, જેમાં આ મુદ્દો ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ વિચારણા હેઠળ છે. આથી, વ્યવહારીક રીતે, આવા વાંધા પર પહેલેથી જ ધ્યાન આપવામાં આવ્યું છે અને તેથી, હવે, એવું કહેવાનું કોઈ કારણ નથી કે આવા વાંધા પર ધ્યાન ન આપવું જોઈએ.

બી) તે પ્રસ્તાવિત યોજના બીજું કંઈ નથી, પરંતુ આંખ આડા કાન કરવા જેવી છે અને મૂળ અરજદારો વાંધાજનક લોકોના કાયદેસરના અધિકાર સાથે છેતરપિંડી કરીને જમીનનો સંપૂર્ણ હિસ્સો છીનવી લેવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યા છે, જેઓ પણ પીડિત છે અને મૂળ મૂળ અરજદારોને કંપનીના પુનરુત્થાનમાં રસ નથી, કારણ કે ત્યાં કોઈ પ્લાન્ટ અને મશીનરી અથવા કામદારો નથી અને કંપનીને પુનર્જીવિત કરવા માટે કોઈ પૂરતું કારણ નથી. જો જમીન હરાજીની સામાન્ય પ્રક્રિયા દ્વારા વેચવામાં આવે છે, તો વેચાણની આવકનો

ઉપયોગ દરેકને તમામ કાયદેસરની બાકી રકમ ચૂકવીને કંપનીની બાકી રકમ ચૂકવવા માટે થઈ શકે છે અને તે કંપનીના ફાળો આપનારાઓને પણ મદદરૂપ થઈ શકે છે અને તે બધાના હિતમાં હશે કારણ કે તમામ સંબંધિત લોકોને કોઈપણ સમાધાન કર્યા વિના વાસ્તવિક રકમ ચૂકવવામાં આવશે.

- સી) આઈ.ડી.બી.આઈ. બેંકે વાંધાજનકના શેર્સ ટ્રાન્સફર કરવા માટે ખાલી ટ્રાન્સફર ફોર્મનો અનધિકૃત રીતે ઉપયોગ કર્યો છે અને કરાર અને કાયદાનું ઉલ્લંઘન કરીને અરજદાર નં. ૨ ને શેર્સ પ્રમાણપત્રો સોંપ્યા છે, જોકે આઈ.ડી.બી.આઈ. બેંક શેર્સના માલિકો તરીકે નહીં પણ ગીરવે રાખનાર તરીકે શેર્સ ધરાવતી હતી.
- ડી) જ્યારે સત્તાવાર લિક્વિડેટર દ્વારા આવી વિનંતીનો વિરોધ કરવામાં આવ્યો હોય ત્યારે અરજદાર નં. ૨એ કંપની અરજી નં. ૪૧૪/૨૦૦૭ માં આ અદાલત સમક્ષ ખોટી રજૂઆત કરી છે. હાલમાં, આ પ્રકારનો મુદ્દો ભારતની સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ પેન્ડિંગ છે.
- ઈ) આઈ.ડી.બી.આઈ. બેંક અને અરજદાર નં. ૨એ હાથ મિલાવ્યા અને અદાલતમાં છેતરપિંડી કરી અને તેથી, તેઓ આવી કંપની અરજી નં. ૪૧૪/૨૦૦૭ માં પક્ષકાર તરીકે હાલના અરજદારો જોડાયા નથી.
- એફ) જોકે અરજદાર નં. ૨ ક્યારેય શેરધારક ન હતો અને જ્યારે કંપની લિક્વિડેશન હેઠળ હોય ત્યારે શેર્સ ટ્રાન્સફર કરી શકાતા નથી, મૂળ અરજદાર નં. ૧ અને ૨ દ્વારા કંપનીના પુનરુત્થાન માટે અરજી સંયુક્ત રીતે દાખલ કરવામાં આવે છે, તે જાહેર કર્યા વિના કે તે કેવી રીતે પુનરુત્થાનના હેતુને પૂર્ણ કરશે.
- જી) જો કે અમે આ તબક્કે આવા વાંધાઓની વાસ્તવિક વિગતો અને સત્યતામાં પ્રવેશ કરી શકતા નથી, જ્યારે મૂળ મૂળ અરજદારો

રેકૉર્ડ પર આવા વાંધાઓને સ્વીકારવા માટે વાંધો ઉઠાવે છે, ત્યારે હકીકત એ છે કે મૂળ મૂળ અરજદારો સામે ગંભીર વાંધાઓ અને આક્ષેપો છે અને ઓછામાં ઓછા જ્યાં સુધી એક વાંધાનો સંબંધ છે, ત્યાં સુધી ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે પણ આ મુખ્ય અરજીનું પરિણામ આખરે આવી એસ.એલ.પી. ના અંતિમ પરિણામને આધિન રહેશે તેની પુષ્ટિ કરીને હાલના અરજદારોના અધિકારનું રક્ષણ કર્યું છે.

૨૮. ઉપરોક્ત પૃષ્ઠભૂમિ સાથે, જો આપણે અહીં ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા કંપની પિટિશનને ઝડપી બનાવવાનો નિર્દેશ આપતો ૧૮.૧૧.૨૦૦૯ તારીખનો આદેશ યાદ કરીએ, તો માત્ર તે પંક્તિઓ વાંચવાને બદલે, જે પુષ્ટિ કરે છે કે કંપની પિટિશનનો નિર્ણય વહેલી તકે લેવાનો છે, તો વ્યક્તિએ આવા નિર્દેશનું કારણ વાંચવું જોઈએ, ખાસ કરીને જ્યારે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ૧૮.૧૧.૨૦૦૯ તારીખના આવા આદેશમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવે છે કે કંપની કોર્ટ કામદારોના હિતને ધ્યાનમાં રાખીને હાઇકોર્ટના બાકી રહેલા વાદગ્રસ્ત ચુકાદોમાં કરવામાં આવેલા કોઈપણ અવલોકનોથી પ્રભાવિત વિના પુનરોદ્ધાર અરજીનો નિર્ણય કરશે. તેથી, બે વસ્તુઓ ભૌતિક છે,

(૧) આ જૂથમાં સંબંધિત અરજીઓમાં આ ઉચ્ચ ન્યાયાલયના આદેશો, જે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ વિવાદિત છે, તે પુનરોદ્ધાર માટેની અરજી પર વિચારણા કરતી વખતે આ અદાલત દ્વારા તપાસ કરવાના નથી.

(૨) કારણ કે કામદારોના હિતને ધ્યાનમાં રાખવું જોઈએ.તેથી, હવે, આપણે આવી અરજી નક્કી કરતા પહેલા હરીફ રજૂઆતોને ધ્યાનમાં લેવી પડશે.

૨૯. અરજદાર વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી નવીન પાહવાએ કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ની યોજનાને માહિતગાર કરવા માટે કંપની અધિનિયમ, ૧૯૫૬ના પ્રકરણ પની કલમ ૪૧ (૨), ૪૨૮, ૪૩૩, ૪૪૪, ૪૪૬, ૪૪૭, ૪૪૯, ૪૫૧, ૪૫૪, ૪૫૬, ૪૬૭, ૪૬૯, ૪૭૫, ૪૮૧ અને કલમ ૫૨૮, ૫૨૯, ૫૨૯(એ) અને ૫૩૦ વાંચી હતી. તે કલમ ૩૯૧ (૧)(બી) ની જોગવાઈઓ પર પણ આધાર રાખે છે. કલમ ૪૧(૨) ના સંદર્ભમાં, એ બાબત પર ભાર મૂકવામાં આવે છે કે કંપનીનો સભ્ય કોણ છે તે ધ્યાનમાં લેવું જરૂરી છે, તેમજ કલમ ૪૩૩ હેઠળ બંધ કરવાની જોગવાઈઓ, ખાસ કરીને કલમ ૪૪૧ની પેટા-કલમ (ઈ) અને (એફ) અને પેટા-કલમ ૨, સમાપ્તિની તારીખ ધ્યાનમાં લેવા માટે. તેમણે કલમ ૫૨૯(એ) અને ૫૩૦ હેઠળ પ્રેફરેન્શિયલ પેમેન્ટ પર પણ ભાર મૂક્યો છે.

૩૦. કલમ ૩૯૧ ના સંદર્ભમાં, એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે વિવિધ ઉચ્ચ અદાલતો દ્વારા જુદા જુદા મંતવ્યો હોવા છતાં, કલમ ખાસ કરીને જોગવાઈ કરે છે કે મૂળ અરજદાર દ્વારા વિનંતી કરાયેલ સમાધાન આવી જોગવાઈના અવકાશની બહાર છે, કારણ કે સમાધાન ક્યાં તો કંપની અને તેના લેણદારો અથવા તેમાંના કોઈપણ વર્ગ વચ્ચે અને કંપની અને તેના સભ્યો અથવા તેમાંથી કોઈપણ વર્ગ વચ્ચે સ્વીકાર્ય છે; જ્યારે, જ્યાં સુધી

લિક્વિડેશનમાં કંપનીનો સંબંધ છે, તે ફક્ત લિક્વિડેટર દ્વારા જ હોઈ શકે છે.તેથી, એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે પુનરુત્થાન યોજના અથવા સમાધાનનું પ્રાયોજક ન તો સભ્ય છે કે ન તો લેણદાર, જો કે તે સભ્ય હોવાનો દાવો કરે છે, કારણ કે તે મુદ્દો પડકાર હેઠળ છે અને સુપ્રીમ કોર્ટ સમક્ષ વિચારાધીન છે, જેમાં માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટે અવલોકન કર્યું છે કે આ અરજી અને અરજીમાં આખરે નિર્ણય તે એસ.એલ.પી. ના પરિણામને આધિન રહેશે. તેથી, જ્યાં સુધી તે સ્પષ્ટ ન હોય કે યોજનાના પ્રાયોજક કહેવાતી સમાધાન અથવા પુનરુત્થાનની આવી યોજનાનો પ્રસ્તાવ મૂકવા માટે હકદાર છે, ત્યાં સુધી યોજના જાળવવા યોગ્ય નથી.વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે કોઈ પણ સંજોગોમાં, આવા તમામ સમાધાન અથવા વ્યવસ્થા હંમેશા તમામ બાકી મુકદ્દમાના પરિણામને આધિન રહેશે કારણ કે પરંતુકમાં સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું છે કે જ્યાં સુધી યોજનાનો પ્રસ્તાવક અદાલતને તમામ સંબંધિત માહિતી રજૂ ન કરે ત્યાં સુધી અદાલત સમાધાનને મંજૂરી આપશે નહીં, જેમાં કંપની કલમ ૨૩૫ અને ૨૫૧ હેઠળ અને તેના જેવા. ના સંબંધમાં કોઈપણ તપાસ કાર્યવાહીની પેન્ડિંગ સામેલ છે. તેથી, જ્યારે કંપની લિક્વિડેશનમાં હોય, ત્યારે એવું ન કહી શકાય કે કોર્ટ કોઈપણ તથ્યાત્મક વિગતોને ધ્યાનમાં લીધા વિના સમાધાનને મંજૂરી આપશે.

૩૧. કલમ ૩૮૩નો પણ સંદર્ભ આપવામાં આવ્યો હતો, જેમાં દલીલ કરવામાં આવી હતી કે લેણદારો અને સભ્યો માટે સમાધાન અથવા વ્યવસ્થા

અંગેની તમામ જરૂરી માહિતી જાહેર કરવી જરૂરી છે અને જ્યારે મૂળ મૂળ અરજદારો હાલના અરજદારની સ્થિતિ જાહેર કરવામાં નિષ્ફળ ગયા હોય, ત્યારે આવી યોજનાને હાલના અરજદારને તેના કેસનું પ્રતિનિધિત્વ કરવાની કોઈ તક આપ્યા વિના મંજૂરી આપી શકાતી નથી. આમ, મોટા ભાગે, અરજદારે યોજનાની માન્યતાને પણ પડકાર્યો છે અને જ્યાં સુધી યોજનાની વાસ્તવિક વિગતોની વાત છે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવાએ ધ્યાન દોર્યું છે કે તે કામદારોના લાભ માટે નથી અને તેનાથી વિપરીત, કામદારોને આવી યોજનામાંથી કોઈ લાભ મળશે નહીં, પરંતુ તે માત્ર "સમાધાન" અને "કંપનીના પુનરુત્થાન" ના બહાને કરોડો રૂપિયાની મૂલ્યવાન મિલકતો મેળવવાના હેતુથી છે, અને તેથી મૂળ અરજદારો જાહેર હરાજી દ્વારા કંપનીની મિલકતોનો નિકાલ કરવાનું ટાળી રહ્યા છે, જે રૂ. ૪૦૦ કરોડ થી વધુ મેળવશે. ગુનેગારો, મૂળ અરજદાર દ્વારા ખર્ચવામાં આવેલી અથવા રોકાણ કરવામાં આવેલી કહેવાતી રકમની સામે, જે લગભગ માત્ર રૂ. ૭.૫ કરોડ છે. આમ, અરજદારોને રૂ. ૪૦૦ કરોડથી વધુની મિલકત રૂ. ૭.૫૦ કરોડ એટલે કે વાસ્તવિક કિંમત કરતાં ૫૪ ગણી ઓછી એટલે કે ૨ ટકાથી ઓછી કિંમતે મળશે. આવી તથ્યાત્મક વિગતોને સ્પષ્ટ કરવા માટે, એવું જાહેર કરવામાં આવ્યું છે કે કંપની રૂ. ૩૮.૧૯૯૮ પર સમાપ્ત થઈ ગઈ છે અને સત્તાવાર લિક્વિડેટરની નિમણૂક કરવામાં આવી હતી, જેમણે કંપની વતી ચુકવણી કરવા માટે કંપનીના પ્લાન્ટ અને મશીનરી સહિત તમામ જંગમ મિલકતો વેચી દીધી છે અને તેનો નિકાલ

કર્ચો છે. સાબરમતી નદીના કિનારે શહેરના મુખ્ય સ્થળ એટલે કે એલિસબ્રિજ અને વિક્ટોરિયા ગાર્ડનને અડીને આવેલી એમ.ટી.આર. ની ખુલ્લી જગ્યા બાકી છે. જ્યારે સરકારે રિવરફ્રન્ટને વિકસાવવા માટે યોજનાનો પ્રસ્તાવ મૂક્યો છે, ત્યારે મૂળ અરજદાર-એક બિલ્ડર કંપનીએ રૂ. ૧૦ કરોડ થી ઓછો ખર્ચ કરીને આવી પુનરુત્થાન યોજનાના બહાને જમીન પર કબજો કરવાનો પ્રયાસ કર્યો છે, જ્યારે જમીનનો બજાર દર ચોરસ ફૂટ દીઠ રૂ. ૧,૨૫,૦૦૦/- પ્રતિ ચોરસમીટર છે. તેથી, જો યોજનાનો અભ્યાસ કરવામાં આવે, તો તે સ્પષ્ટપણે સ્પષ્ટ થાય છે કે તે લેણદારો સાથેની વ્યવસ્થા માટેની યોજના છે, કંપનીના પુનરુત્થાન માટેની નહીં. તે કંપનીના પુનરુત્થાન માટેની યોજના નથી, જેમાં કામદારોને કોઈપણ રીતે લાભ થશે. આ તબક્કે, અહીં યાદ રાખવું જોઈએ કે જ્યારે નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતે તેના તા. ૧૮.૧૧.૨૦૦૯ ના આદેશ દ્વારા નિરીક્ષણ કર્યું છે કે કંપની ન્યાયાધીશે કંપની અરજીની ઝડપથી સુનાવણી કરવી પડશે અને તેનો નિકાલ કરવો પડશે, ત્યારે તે સ્પષ્ટ કરવામાં આવે છે કે કંપનીનું પુનરુત્થાન કામદારોના હિતને ધ્યાનમાં રાખીને નક્કી કરવામાં આવે છે અને તેથી, એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે વ્યવહારીક રીતે તેમની કાયદેસરની બાકી રકમની રજૂઆત સિવાય અને તે પણ આવા વિલંબ પછી, યોજના કામદારોના હિતમાં કંઈપણ પ્રસ્તાવિત કરતી નથી, તેમ છતાં તેમને લાલચ આપવામાં આવી હતી, કે તેમને આ માટે તેમની વાસ્તવિક બાકી રકમ કરતાં કંઈક વધુ ચૂકવવામાં

આવશે. પોતાની દલીલને સાબિત કરવા માટે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવાએ આ યોજનાનો ઉદ્દેશ કર્યો છે, જે સ્પષ્ટ શબ્દોમાં જણાવે છે કે જ્યારે કંપની ફંડમાં હોય ત્યારે અરજદાર નં. ૧ પણ માત્ર કંપનીના ભૂતપૂર્વ નિયામક છે, અને તેથી, યોજના લિક્વિડેટર દ્વારા પ્રસ્તાવિત નથી અને તે પ્રાયોજક કંપની બાંધકામ અને રિયલ એસ્ટેટ વિકાસના વ્યવસાયમાં રોકાયેલી છે અને તેથી, આ યોજના કામદારોના લાભ માટે કંપનીના પુનરુત્થાન માટે નથી. શ્રી પાહવાએ યોજનાની કલમ ૭ની પેટા-કલમ ૮ પણ વાંચી અને સંદર્ભિત કરી છે, જેમાં કલમ ૭ (૭) નો સંદર્ભ છે અને તેથી, આવી બંને કલમો હાલમાં સુસંગત છે, જે નીચે મુજબ વાંચે છે: –

" ૭(vii): આ યોજના શરતી છે અને જ્યાં સુધી નીચેની તમામ શરતો પૂર્ણ ન થાય ત્યાં સુધી કાર્યરત રહેશે નહીં.

(એ) કાયદાની કલમ ૩૯૧ હેઠળ ગુજરાત ઉચ્ચ ન્યાયાલય દ્વારા મંજૂરી, અને જરૂરી આદેશ અથવા આદેશો પસાર કરવામાં આવી રહ્યા છે અને તે જ કંપનીઓના નોંધણી અધિકારી, ગુજરાત પાસે દાખલ કરવામાં આવી રહ્યા છે;

(બી) કંપનીના લિક્વિડેટર કંપનીની તમામ મિલકતો અને અસ્કયામતોનો શાંતિપૂર્ણ કબજો સોંપે છે; પછી ભલે તે જંગમ હોય કે સ્થાવર, જેનો અત્યાર સુધી નિકાલ કરવામાં આવ્યો નથી, ગુજરાત હાઈકોર્ટના નિર્દેશો અથવા આદેશો હેઠળ તેની ઓર્ડિસ દ્વારા અલગ અથવા સ્થાના તરિત કરવામાં આવે છે, તે જ આદેશ અને શરતમાં જેમાં તેણે કંપની પાસેથી કબજો લીધો હતો.

૭(૮): ઉપરોક્ત કલમ ૭ (૮) માં ઉલ્લેખિત ઉપરોક્ત કોઈપણ મંજૂરીઓ અને મંજૂરીઓ પ્રાપ્ત ન થાય અને/અથવા યોજના ઉચ્ચ ન્યાયાલય દ્વારા મંજૂર ન થાય અને/અથવા આદેશ અથવા આદેશો પસાર ન થાય તેવી સ્થિતિમાં અથવા પ્રાયોજક દ્વારા કોઈપણ મર્યાદાઓ વિના વિચારણા કરી શકાય તેવા વધુ સમયગાળા અથવા સમયગાળાની અંદર, વ્યવસ્થા યોજના રદ કરવામાં આવશે, રદ કરવામાં આવશે અને તેની કોઈ અસર થશે નહીં.

૩૨. યોજનાના ઉપરોક્ત ખંડના સંક્ષિપ્ત અવલોકનથી એ સ્પષ્ટ થાય છે કે જો આવી યોજનાને હાઈકોર્ટ દ્વારા પર અથવા તે પહેલાં મંજૂરી આપવામાં ન આવે, તો યોજના અથવા વ્યવસ્થા રદ કરવામાં આવશે અને કોઈ અસર થશે નહીં, સિવાય કે પ્રાયોજક એવી જાહેરાત કરે કે તે આવી યોજનાને ચોક્કસ સમય પછી પણ ચાલુ રાખવા માંગે છે અને તેથી, આવી જાહેરાતની ગેરહાજરીમાં, હાલની યોજના અમલમાં નથી, અને તેથી, જ્યાં સુધી પ્રાયોજક યોજના ચાલુ રાખવાની જાહેરાત ન કરે અને તેની સૂચનાઓ પ્રકાશિત ન કરે ત્યાં સુધી, વ્યવહારીક રીતે, આદેશને અનુસરીને આવી કંપની પિટિશનમાં બહાર પાડવામાં આવેલી સૂચનાઓ, કોઈપણ પક્ષને મર્યાદા સુધી બંધનકર્તા રહેશે નહીં. આવી યોજનાને પડકારવાનો સંબંધ છે.

૩૩. જો આવી કેટલીક રજૂઆતો મુખ્ય યોજનાની માન્યતાને સ્પર્શી રહી હોય, જે મુખ્ય કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માં મુદ્દાઓ નક્કી કરતી વખતે હજી નક્કી કરવામાં આવી નથી, તો પણ હકીકત એ છે કે આવા

અરજદારને રજા આપવા સંબંધિત મુદ્દાને ધ્યાનમાં લેતી વખતે, જેમણે આવી માહિતી રેકૉર્ડ પર લાવી હતી, આવી તમામ રજૂઆતો સુસંગત અને સામગ્રી છે અને તેથી, તે અહીં નોંધવામાં આવી છે. જ્યારે યોજનાના મૂળ અરજદારો માત્ર વિલંબના આધારે અરજદાર દ્વારા તેના ગુણદોષ પર વાંધાઓની વિચારણા ટાળવા માટે અતિશય તકનીકી વલણ અપનાવે છે, ત્યારે આવી રજૂઆતો ચોક્કસપણે સુસંગત હોય છે જ્યારે તકનીકી રીતે, યોજના સમાપ્ત થઈ ગઈ હોય, સિવાય કે પ્રાયોજક દ્વારા તે જાહેર કરવામાં આવે કે તે યોજનાને ૩૧.૩.૨૦૦૯ થી આગળ ચાલુ રાખવાનો ઇરાદો ધરાવે છે.

૩૪. જ્યાં સુધી અરજદાર અને અરજીની વાત છે, ત્યાં સુધી વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવાએ રજૂઆત કરી છે કે અરજદાર કંપનીના ૧૮૫૯ શેર્સ લિક્વિડેશનમાં તેની માતા સાથે કંપનીના મૂળ પ્રમોટર શેરધારક તરીકે ધરાવે છે, જે શીર્ષકમાં તેમના પુરોગામી છે અને તેથી, તેઓ કંપનીના સભ્યો છે અને જ્યારે અરજદાર નં. ૨ પ્રાયોજક કંપની દ્વારા તેમના શેર્સ ખોટી રીતે હસ્તગત કરવામાં આવે છે, ત્યારે તેમની પાસે કંપની પિટિશનમાં પ્રસ્તાવિત યોજનાને ધ્યાનમાં લેતી વખતે તેમના વાંધાઓને રેકૉર્ડ પર લેવા માટે આવી અરજી દાખલ કરવાનું કારણ છે. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે આ હેતુ માટે, તેઓએ અદાલતની ભોગવિલાસની માંગ કરતી આવી કંપની અરજી નં. ૩૪/૨૦૧૩ દાખલ કરી છે. જ્યાં સુધી મર્યાદાની વાત છે, એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે

અરજી વર્ષ ૨૦૦૮માં સ્વીકારવામાં આવી હતી અને આવી અરજીની સુનાવણી માટે વર્ષ ૨૦૦૮માં જ નોટિસ જારી કરવામાં આવી હતી, વ્યવહારીક રીતે, અરજીની સુનાવણી ત્યાં સુધી શરૂ થઈ ન હતી જ્યાં સુધી આ અદાલતે ગયા મહિને જ આ મામલાની સક્રિય સુનાવણી શરૂ કરી ન હતી અને એસ.એલ.પી. માં ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ૧.૯.૨૦૧૫ ના આદેશ પરથી તે સ્પષ્ટ થાય છે. (સિવિલ) નં.૨૯૨૮૨ – ૨૯૨૮૪/૨૦૦૮.તેથી, વર્ષ ૨૦૧૩ માં તેમની અરજી કંપની (કોર્ટ) નિયમોના નિયમ ૩૪ નું નોંધપાત્ર પાલન કરે છે, જેમાં ન્યાયાધીશો દ્વારા તારીખ ૫.૨.૨૦૧૩ અને તારીખ ૬/૮.૨.૨૦૧૩ ના સોગંદનામાના સ્વરૂપમાં છે, તેથી ફોર્મ નં. ૯ માં તારીખ ૨૩.૯.૨૦૧૫ ની નોટિસ પણ છે, જે આ અદાલત દ્વારા અરજીની સુનાવણી શરૂ થાય તે પહેલાં જ છે.

૩૫. તેમની રજૂઆતના સમર્થનમાં, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવાએ રજૂઆત કરી છે કે જ્યારે આવી અરજીમાં છેતરપિંડીની વિનંતી કરવામાં આવે છે, ત્યારે મૂળ પ્રાયોજકના સ્થાનના પડકાર સાથે, કોર્ટે તેમને મુખ્ય કંપની અરજીની સુનાવણી દરમિયાન તેમના વાંધા રજૂ કરવાની તક આપવી જોઈએ.

૩૬. જ્યાં સુધી કંપની (અદાલત) નિયમો, ૧૯૫૯ના નિયમ ૩૪ની જોગવાઈએને લાગેવળગે છે, ત્યાં સુધી એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે પ્રક્રિયાના નિયમોનો અર્થ માત્ર ડિરેક્ટરીની પ્રકૃતિ તરીકે થવો જોઈએ, અને તેથી, માત્ર નોંધપાત્ર પાલન પૂરતું છે, પરંતુ જો કોર્ટને લાગે કે આવા નિયમોના પાલનમાં કોઈ ખામી છે, તો કોર્ટ સામાન્ય રીતે ખામીને દૂર

કરવાની તક આપશે.વધુમાં એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે નિયમ ૩૪ "સુનાવણીનો દિવસ" શબ્દસમૂહનો ઉપયોગ કરે છે અને "સુનાવણીની તારીખ" નો નહીં, અને તેથી, નિયમનો હેતુ અદાલતને "સુનાવણીના દિવસ" પહેલાં ઉઠાવવામાં આવેલા વાંધાઓ/સમર્થનને ધ્યાનમાં લેવા માટે સક્ષમ બનાવવાનો છે અને તેનું અર્થઘટન સિવિલ પ્રોસિજર કોડની જોગવાઈના સંદર્ભમાં કરવામાં આવે છે.આવી દલીલને સાબિત કરવા માટે, તે થોડા નિર્ણયો પર આધાર રાખે છે અને ભાર મૂકે છે કે "સુનાવણીનો દિવસ" એટલે તે દિવસ કે જેના પર કોર્ટ કેસ પર પોતાનું મન લાગુ કરે છે.

૩૭. અહીં ઉપર ચર્ચા કરવામાં આવી હોવા છતાં, વ્યવહારીક રીતે, મારો સ્પષ્ટ મત છે કે નિયમ ૩૪ની જોગવાઈઓના પાલનને ધ્યાનમાં લીધા વિના, જ્યાં સુધી સમયપત્રકની વાત છે, આવા નિયમમાં સૂચવ્યા મુજબ, છેલ્લી પંક્તિના રૂપમાં નિયમનો પાછળનો ભાગ ખાસ કરીને પુષ્ટિ કરે છે કે જો કોર્ટ અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાની મંજૂરી આપવાનો ઇનકાર કરે તો જ હાજરી પ્રતિબંધિત છે, અને તેથી, વ્યવહારીક રીતે, જો કોર્ટ અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાની મંજૂરી આપે છે, તો નિયમ ૩૪માં સમજાવેલ સમયપત્રકની પ્રક્રિયા સામગ્રી નહીં હોય. ચર્ચાના અંતે એક નિર્ણાયક નિવેદન આપવું પડે તેમ હોવા છતાં, હું એ સ્પષ્ટ કરું છું કે બંને પક્ષો દ્વારા દાખલ કરાયેલા દસ્તાવેજોની એકંદર તપાસ અને રજૂઆતોની પ્રશંસા ચોક્કસપણે પુષ્ટિ કરે છે કે અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવા

માટે હાલના અરજદારને મંજૂરી આપવાની જરૂર છે, અને આ રીતે, આખરે આ અરજીને મંજૂરી આપવી પડે તેમ હોવા છતાં, મારે હરીફ રજૂઆતો પર ચર્ચા કરવી પડશે, તેથી અહીં રજૂઆતો ટાળવા માટેના નિર્ણયોના સંદર્ભમાં પણ તે પછી આ અદાલત એવું કંઈ કરી રહી નથી જે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ ૧.૯.૨૦૧૫ પર કરવામાં આવે તેવું લાગે છે, જ્યારે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવા માટે મંજૂરી આપવાની જરૂર છે. નોંધ કરો કે આપેલ સૂચનો અનુસાર આ મામલે કાર્યવાહી કરવા માટે સંબંધિત અદાલત સમક્ષ વિનંતી કરવામાં આવી હોવા છતાં, તે હજુ સુધી કરવામાં આવી નથી.

૩૮. મારી પાસે આવા શબ્દોમાં કહેવાનું કારણ છે કારણ કે અહીં પછીની ચર્ચા દર્શાવે છે કે મુખ્ય અરજી સુનાવણી માટે લેવામાં આવે તે પહેલાં કેટલીક અન્ય વચગાળાની અરજીઓ પેન્ડન્સી સહિત અનેક કારણોસર આ મામલાની સુનાવણી થઈ ન હતી.

૩૯. મૂળ અરજદારો દ્વારા અરજદાર સામે અન્ય તમામ દલીલોને ધ્યાનમાં લીધા વિના, જે સંપૂર્ણપણે અને મુખ્યત્વે પ્રક્રિયાગત ખામી અને આવા વાંધા દાખલ કરવામાં વિલંબ પર આધારિત છે, તે અવગણી શકાય નહીં કે આખરે પ્રક્રિયાના તમામ નિયમો ન્યાયની દાસી છે. પ્રક્રિયાગત કાયદાના ડ્રાફ્ટમેન દ્વારા ઉપયોગમાં લેવાતી ભાષા ઉદાર અથવા કડક હોઈ શકે છે, પરંતુ હકીકત એ છે કે પ્રક્રિયા નિર્ધારિત કરવાનો ઉદ્દેશ ન્યાયના કારણને

આગળ વધારવાનો છે.પ્રતિકૂળ વ્યવસ્થામાં, કોઈ પણ પક્ષને સામાન્ય રીતે ન્યાય વિતરણની પ્રક્રિયામાં ભાગ લેવાની તકથી વંચિત રાખવો જોઈએ નહીં. જ્યાં સુધી કાયદાની સ્પષ્ટ અને ચોક્કસ ભાષા દ્વારા ફરજ પાડવામાં ન આવે ત્યાં સુધી, ફો.કા.સં. અથવા અન્ય કોઈ પ્રક્રિયાગત કાયદાની જોગવાઈઓનો અર્થ એવી રીતે ન લેવો જોઈએ કે જે અદાલતને ન્યાયના હેતુઓ માટે અસાધારણ પરિસ્થિતિઓનો સામનો કરવા માટે લાચાર બનાવે (એ.આઈ.આર. ૨૦૦૮ એસ.સી. (સપ) ૭૬૭ સંભાળ અને અન્યો વિરુદ્ધ ગંગાબાઈ અને અન્યો વિગેરે). પ્રક્રિયાગત કાયદો હંમેશા ન્યાયને આધીન રહે છે અને તેની મદદ કરે છે. કોઈપણ અર્થઘટન કે જે ન્યાય મેળવનારને બાકાત રાખે છે અથવા નિરાશ કરે છે તેનું પાલન કરવું જોઈએ નહીં (એ.આઈ.આર. ૧૯૯૮ એસ.સી. ૧૮૨૭ (૧) શ્રીનાથ અને અન્ય વિરુદ્ધ રાજેશ અને અન્ય વિગેરે). પ્રક્રિયાના કાયદાઓ અસરકારક રીતે નિયમન કરવા, નોંધપાત્ર અને વાસ્તવિક ન્યાય કરવાના ઉદ્દેશ્યને સહાય અને સહાય કરવા માટે છે અને વ્યક્તિગત, સંપત્તિ અને અન્ય કાયદાઓ હેઠળ નાગરિકોના નોંધપાત્ર અધિકારોના ગુણદોષ પર ચુકાદાને પણ બંધ કરવા માટે નથી.કાર્યવાહીને હંમેશા ન્યાયની દાસી તરીકે જોવામાં આવે છે અને તેનો હેતુ ન્યાયના કાર્યમાં અવરોધ લાવવાનો અથવા ન્યાયની નિષ્ફળતાને પવિત્ર બનાવવાનો નથી ((૨૦૦૩) ૩ એસ.સી.સી. ૨૭૨-સરદાર અમરજીત સિંહ કાલરા (મૃત) ગુપ્તા (મૃત)), આ ચુકાદાને તાજેતરમાં સિવિલ અપીલ નં. ૬૫૬૭/૨૦૧૫ (કાનૂની

પ્રતિનિધિઓ મારફત બનવારી લાલ (મૃત) અને અન્ય એક વિ. બલબીર સિંહ, એસ.એલ.પી. (સી) નં. ૨૨૪૬૮/૨૦૧૩ માં પુનઃપુષ્ટિ કરવામાં આવી છે.

૪૦. ઉપર ચર્ચા કરાયેલા મુદ્દાઓ પર શ્રી પાહવા દ્વારા લેવામાં આવેલા નિર્ણયો નીચે મુજબ છે: –

એ) એસોસિએટેડ જર્નલ્સ લિમિટેડ વિ. મૈસૂર પેપર મિલ્સ લિમિટેડ, (૨૦૦૬) ૬ એસ.સી.સી. ૧૯૭ માં, અનુસરવાની પ્રથા અને પ્રક્રિયા સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે, ખાસ કરીને કંપનીની બાબતોમાં, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે અવલોકન કર્યું છે કે કંપની અધિનિયમ હેઠળની અરજીમાં જે જોવાની અને ધ્યાનમાં લેવાની જરૂર છે તે છે (૧) આવશ્યકતાઓનું નોંધપાત્ર પાલન છે કે કેમ અને (૨) જો કોઈ ઉલ્લંઘન અથવા ચૂક હોય તો પણ, તે અરજી માટે જીવલેણ બની શકે છે કે કેમ, તે તારણ કાઢે છે કે જો સોગંદનામું દાખલ કરવામાં થોડી ખામી અથવા અનિયમિતતા હોય, તો સંબંધિત પક્ષને તેને સુધારવાની તક આપવી જોઈએ, કોર્ટે કંપની (કોર્ટ) નિયમો, ૧૯૫૯ અને સિવિલ પ્રોસિજર કોડ, ૧૯૦૮ની જોગવાઈઓ પર વિચાર કર્યો છે.તેથી, શ્રી પાહવાએ રજૂઆત કરી છે કે જો કોઈ ખામી હોય તો પણ, અરજદારને ખામી સુધારવાની મંજૂરી આપવી યોગ્ય રહેશે, પરંતુ તકનીકી આધારો પર અરજીનો અસ્વીકાર યોગ્ય રહેશે નહીં.

બી) વિધાવતી ગુપ્તા અને અન્યો વિ. ભક્તિ હરિ નાયક અને અન્યો, (૨૦૦૬) ૨ એસ.સી.સી. ૭૭૭ માં, કલકત્તા હાઈકોર્ટ (મૂળ બાજુ) નિયમોની જોગવાઈઓ અને સિ.પ્રો.કો. ની જોગવાઈઓ સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ચુકાદો આપ્યો છે કે મૂળ બાજુના નિયમોનું અર્થઘટન સિ.પ્રો.કો. ની જોગવાઈઓના અવકાશને મર્યાદિત કરવા માટે કરી શકાતું નથી, તેની પુષ્ટિ કરીને કે પ્રક્રિયાના નિયમો ન્યાયના કારણને આગળ વધારવા માટે બનાવવામાં આવ્યા છે અને તેમાં અવરોધ તરીકે સાબિત થવા માટે નથી.

સી) વેલ્ડીંગ રોડ્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ વિરુદ્ધ ઇન્ડો બોરાક્સ એન્ડ કેમિકલ્સ લિમિટેડ, ૨૦૦૨ (૧૦૮) કંપની કેસ ૭૪૭ માં, આ હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે કંપની (કોર્ટ) નિયમોની જોગવાઈઓ સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે એવું માન્યું છે કે કોર્ટ ખામીઓને સુધારવાની તક લંબાવી શકે છે, જોકે કોર્ટે ખામીઓને સુધારવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ; પરંતુ પક્ષકારોના વર્તન સહિત તમામ સંબંધિત સંજોગોને ધ્યાનમાં લેશે. વહેલી તકે આવા વાંધાઓ દાખલ ન કરવા બદલ અહીં અરજદારના વર્તન સામે ઘણી દલીલ કરવામાં આવે છે, પરંતુ એ નોંધવું પણ એટલું જ સુસંગત છે કે જો કોઈ પણ કાર્યવાહીમાં કોઈ પણ પ્રકારની છેતરપિંડી કરવામાં આવે અથવા જો એવું માનવાનું કારણ હોય કે કોઈ વ્યક્તિ ન્યાયિક

પ્રક્રિયા અને પ્રક્રિયાગત કાયદાનો ગેરલાભ લેવાનો પ્રયાસ કરી રહી છે, તો પણ અદાલત પાસે વાદીને ખામીઓ દૂર કરવાની મંજૂરી આપવા માટે પૂરતી સત્તાઓ છે.

- ડી) સ્ટેટ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા વિરુદ્ધ ચુકો બેંક અને અન્ય, ૨૦૧૫ (૧) જી.એલ.એચ. ૫૮૯ કેસમાં, જેમાં આ હાઈકોર્ટના સિંગલ જજ કંપની (કોર્ટ) નિયમોની જોગવાઈઓ સાથે વ્યવહાર કરી રહ્યા હતા, જેમાં કંપની પિટિશનમાં જોડાવા માટે ત્રીજા પક્ષ દ્વારા કરવામાં આવેલી અરજી અંગે કાર્યવાહી કરવામાં આવી હતી, પરંતુ પ્રક્રિયાનું પાલન કર્યા વિના, સિંગલ જજે ચુકાદો આપ્યો છે કે અરજી દાખલ કર્યાના એક વર્ષ પછી તેનો ઈશાદો જાહેર કરતી અને અરજીનો સંદર્ભ આપતી અલગ નોટિસ ન લેવાથી, લેણદાર પક્ષકાર તરીકે તેની સાથે જોડાવાનો આગ્રહ રાખશે નહીં, જ્યારે નિયમો હેઠળ એવી જોગવાઈ છે કે આવી નિર્ધારિત પ્રક્રિયાનું પાલન કરવું આવશ્યક છે અને આવી અરજીને મંજૂરી આપવી તે અવરોધે છે. નિયમ ૩૪. આમ, પક્ષ તરીકે જોડાવાની અરજી ફગાવી દેવામાં આવી હતી.આ ચુકાદા પર બીજી બાજુએ પણ ભરોસો રાખ્યો હતો.જો કે, અહીં ઉપર ચર્ચા કરવામાં આવી છે તેમ, જ્યારે કોર્ટ વાદીને રજા આપવાનો હકદાર હોય ત્યારે હાજર થવાનો ઈશાદો જાહેર કરવામાં નિષ્ફળતા હોવા છતાં અને જેમ કે મેં અહીં ઉપર ચર્ચા કરી છે કે આ કેસની હકીકતો અને સંજોગો ચોક્કસપણે

આવી રજા આપવાનું કારણ અને કારણ પ્રતિબિંબિત કરે છે.તેથી,
આ ચુકાદો મૂળ અરજદારોની તરફેણમાં કંઈક પુષ્ટિ કરવા માટે વધુ
સુસંગત નથી જો કે, આવા અહેવાલિત કેસના ફકરા ૧૩ નો સંદર્ભ
સામગ્રી છે, જે નીચે મુજબ વાંચે છે;

"૧૩. કોર્ટ એ ઉલ્લેખ કરવાનો પ્રતિકાર કરી શકતી નથી કે કાયદાની
ચોજના અને નિયમોને ધ્યાનમાં રાખીને કોર્ટે સુનાવણી દરમિયાન
અરજદારના વિદ્વાન વકીલને પૂછ્યું હતું કે તેઓ ફોર્મ ૯ સાથે
વાંચેલા નિયમ ૩૪ હેઠળની પ્રક્રિયાને અનુસરવા માંગે છે અને
ત્રીજા પક્ષની અરજીમાં જોડાવા માટે (પક્ષ પ્રતિવાદી તરીકે)
પરવાનગી માંગનાર અરજદારનો પીછો કરવાને બદલે યોગ્ય
નોટિસ/સમન્સ લેવા માંગે છે, જો કે, વિદ્વાન વકીલે કોર્ટને જાણ
કરી હતી કે અરજદાર આ અરજીને આગળ વધારવા માંગે છે અને
રજૂઆત કરી હતી કે આ અરજી પર યોગ્ય આદેશ પસાર કરી શકાય
છે.તેથી, કોર્ટે વિદ્વાન વકીલને લાંબી સુનાવણી કરી છે અને આ
આદેશ આપવા માટે આગળ વધ્યું છે.

ઉપરોક્ત પરિચ્છેદનું માત્ર વાંચન એ સ્પષ્ટ કરે છે કે વ્યવહારીક
રીતે વિદ્વાન એકલ ન્યાયાધીશે કાનૂની દરખાસ્તનું પાલન કર્યું છે,
જેની અહીં અન્ય સંદર્ભોના સંદર્ભમાં ચર્ચા કરવામાં આવી છે કે જો
કોઈ પ્રક્રિયાનું પાલન કરવું હોય અને જો આવી પ્રક્રિયાને
અનુસરવામાં કોઈ ખામી અથવા ખામીઓ હોય, તો અદાલતો
પક્ષને આવી ખામીને દૂર કરવાની મંજૂરી આપી શકે છે, પરંતુ માત્ર
પ્રક્રિયાના પાલનમાં આવી ખામીને કારણે, પક્ષ ક્યાં તો બિન-
અનુકૂળ ન હોઈ શકે અથવા તેના કેસનું પ્રતિનિધિત્વ કરવાનો

ઈનકાર કરી શકે નહીં.પરિચ્છેદ ૨૧.૧ ના સમાપનનો સંદર્ભ પણ સામગ્રી છે, જે નીચે મુજબ વાંચે છે: –

" ૨૧.૧.તદનુસાર, ઉપરોક્ત અવલોકનોને ધ્યાનમાં રાખીને, હાલની અરજી સ્વીકારવામાં આવતી નથી અને તેને મંજૂરી આપવામાં આવતી નથી, જો કે, સ્પષ્ટતા સાથે કે તે અરજદાર માટે તેના હેતુ જાહેર કરતી યોગ્ય અલગ સૂચના લેવા અને નિયમો દ્વારા સૂચવવામાં આવેલી પ્રક્રિયાનું પાલન કરવા અને યોગ્ય આદેશો મેળવવા માટે ખુદી રહેશે.

આથી, કંપની (કોર્ટ) નિયમો, ૧૯૫૯ના નિયમ ૩૪ની ચર્ચા અને સંદર્ભ હોવા છતાં, વ્યવહારીક રીતે, નિર્ણય કંપની બંધ કરવા માટે બાકી રહેલી અરજીમાં તૃતીય પક્ષને વાદી તરીકે જોડાવા સાથે સંબંધિત છે અને તેથી, જ્યારે કંપની (કોર્ટ) નિયમોના નિયમ ૩૪ હેઠળ જોગવાઈ હોય, ત્યારે કોર્ટે નિર્ણય લીધો છે કે આવી જોગવાઈ અનુસાર, જે તૃતીય પક્ષને કંપની પિટિશનમાં હાજર થવાની મંજૂરી આપે છે, તે અરજી પર વાંધો ઉઠાવવા અથવા તેને ટેકો આપવા માટે, તેને વાદી તરીકે જોડાઈ શકાતો નથી અને એમ કહેવાની જરૂર નથી કે જ્યારે કોર્ટ તેની સમક્ષ આવી કંપની અરજીના અરજદારને મંજૂરી આપે છે ત્યારે તે અરજી દાખલ કરી શકે છે. યોગ્ય નોટિસ બહાર પાડીને, તેનો ઈરાદો જાહેર કરીને અને નિયમો દ્વારા સૂચવવામાં આવેલી પ્રક્રિયાનું પાલન કરીને અને યોગ્ય આદેશો મેળવવા માટે, તે સ્પષ્ટ કરે છે કે કંપની પિટિશન સ્વીકારવાનો

અને નોટિસ પ્રકાશિત કરવાનો આદેશ અરજદાર દ્વારા સૂચવવામાં આવેલી સુનાવણીની તારીખ અથવા દિવસને જાહેર નોટિસમાં જાહેર કરાયેલો દિવસ માત્ર સુનાવણીનો દિવસ ગણતો નથી અને આવી તારીખ પછી કોઈને પણ આવી અરજીમાં હાજર થવાની મંજૂરી આપી શકાતી નથી કારણ કે નિયમ ૩૪માં જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે સમાધાન માટેની અરજીમાં આવી હાજરીનો ઇરાદો બે દિવસમાં અગાઉથી જાહેર કરવામાં આવે છે, જ્યારે સમાપન માટેની અરજીમાં પાંચ દિવસ અગાઉથી.તેથી, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા એ રજૂ કરવામાં સાચા છે કે આ ચુકાદો બીજી બાજુ દ્વારા ટાંકવામાં આવ્યો હોવા છતાં, વ્યવહારીક રીતે, તે તેમની તરફેણમાં કંઈપણ પ્રદાન કરતું નથી, પરંતુ તેનાથી વિપરીત અવલોકન તેમની રજૂઆતને સમર્થન આપે છે.

ઈ) જ્યારે સિંગલ જજના ઉપરોક્ત ટાંકવામાં આવેલા નિર્ણયને ઓ. જે. અપીલ નં. ૧/૨૦૧૪ માં પડકારવામાં આવ્યો હતો, ત્યારે આ હાઈકોર્ટની ડિવિઝન બેન્ચે અપીલને ફગાવી દીધી હોવા છતાં, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે તે મુખ્યત્વે વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા ચુકાદાના ઉપરોક્ત ટાંકવામાં આવેલા બે ફકરાને કારણે છે અને તેથી, માત્ર આવા નિર્ણયને કારણે, એવું માની શકાતું નથી કે હાલની અરજી કંપની પિટિશનમાં હાજર રહેવાનો હકદાર નથી.

એફ) અવનીન્દ્ર કુમાર ત્યાગી વિરુદ્ધ બગઈ ફૂડ્સ એન્ડ બેવેરેજિસ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ, ૧૯૭૩ (૦) એ.આઈ.જે.-ડી.એલ. ૧૩૫૦૧૮૫ (કંપની અરજી નં. ૭૦૧/૧૯૭૨ ફેસલ થયા તા.૨૨.૧૨.૧૯૭૩), જેમાં દિલ્લી હાઈકોર્ટના વિદ્વાન સિંગલ જજ દ્વારા અવલોકન કરવામાં આવ્યું છે અને એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે નિયમ ૩૪ની અસરકારકતા જાહેરાતના અસ્તિત્વ પર આધારિત નથી. આવી નોટિસ અરજદારના વકીલને જાહેરાત વિના આપી શકાય છે અને જ્યારે કેટલાક અરજદારોએ કોર્ટ સમક્ષ સીધી અરજી દાખલ કરી હોય, ત્યારે કોર્ટે એવું માન્યું હતું કે આવી અરજીઓને મૂળ અરજદારના વકીલને જાણ તરીકે ગણવામાં આવે છે. કે આવા અરજદારો સમાપન અરજીને ટેકો આપવાનો ઇરાદો ધરાવે છે. વધુમાં એવું ઠરાવવામાં આવે છે કે જ્યારે સમાપન અરજીની સુનાવણી કરવામાં આવે અને જો મૂળ અરજદાર અરજીને જાળવી રાખવા માટે હકદાર ન હોવાનું માનવામાં આવે, અથવા અરજી પાછી ખેંચી લે, અથવા હાજર થવામાં નિષ્ફળ જાય, તો નોટિસ આપનાર કોઈપણ વ્યક્તિ અદાલતને જાણ કરવાનો હકદાર છે કે તેઓ સમાપન અરજી ચાલુ રાખવા માંગે છે. તેથી, જે રજૂ કરવામાં આવે છે તે એ અસર માટે છે કે આ રીતે નિયમ ૩૪ ની જોગવાઈને મુખ્ય અરજીનો વિરોધ કરવા માટે કોઈ પણ વ્યક્તિની હાજરી માટે સંપૂર્ણ અવરોધ તરીકે ગણવામાં આવશે નહીં, કારણ કે

સુનાવણીની તારીખના બે દિવસ પહેલા હાજર થવાના ઇરાદાની નોટિસની કોઈ સેવા નથી, ખાસ કરીને જ્યારે સુનાવણીનો દિવસ અથવા તારીખ નિશ્ચિત અથવા ચોક્કસ નથી અને જ્યારે કોર્ટે હજુ સુધી મુખ્ય અરજીની વાસ્તવિક અને સક્રિય સુનાવણી શરૂ કરી નથી.

૪૧. વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવાએ કેટલાક વધુ નિર્ણયો પર પણ આધાર રાખ્યો છે, જેની અહીં ચર્ચા કરવામાં આવી છે કે નિયમ ૩૪ "સુનાવણીનો દિવસ" શબ્દસમૂહનો ઉપયોગ કરે છે, નહીં કે "સુનાવણીની તારીખ". આ હેતુ માટે, એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે આવી પરિભાષાનું અર્થઘટન નીચેના ચુકાદાઓમાં ફો.કા.સં. ની જોગવાઈઓના સંદર્ભમાં કરવામાં આવે છે અને તેથી, તે સ્પષ્ટ કરશે કે સુનાવણીની તારીખ એ દિવસ અથવા તારીખ નથી, જે પરત કરવા યોગ્ય નોટિસમાં અથવા જાહેર નોટિસમાં જાહેર કરવામાં આવે છે, પરંતુ તે સુનાવણીની વાસ્તવિક તારીખ હશે જ્યારે કોર્ટ સક્રિય સુનાવણી શરૂ કરશે અને તેથી, કોર્ટ દ્વારા મનની અરજીની શરૂઆત થશે જેથી આખરે મુખ્ય અરજીનો નિર્ણય થઈ શકે. આથી, જો કોઈ પણ તબક્કે, જ્યારે મામલાની સુનાવણી અંતિમ નિકાલ માટે કરવામાં ન આવે, તો એવું ન કહી શકાય કે મામલાની સુનાવણી શરૂ થઈ ગઈ છે અને તેથી, સુનાવણીનો દિવસ એકમાત્ર દિવસ હશે જ્યારે મામલાને અંતિમ સુનાવણી માટે લેવામાં આવશે જેથી આખરે તેનો નિર્ણય લઈ શકાય. અરજદાર માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા દ્વારા નીચેના

નિર્ણયોના જવાબમાં, વિદ્વાન વકીલ શ્રી સોપારકર દ્વારા જવાબ આપવામાં આવે છે અને દલીલ કરવામાં આવે છે કે આવા નિર્ણયો ફો.કા.સં. ની જોગવાઈઓના સંદર્ભમાં છે અને તેથી, તે વર્તમાન કેસમાં સુસંગત નથી, કારણ કે વર્તમાન કેસ કંપની (કોર્ટ) નિયમો, ૧૯૫૯ ની જોગવાઈઓ અનુસાર નક્કી કરવામાં આવે છે, જે ભારતની માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા કંપની અધિનિયમની કલમ ૬૪૩ દ્વારા આપવામાં આવેલી સત્તાઓનો ઉપયોગ કરીને અને તે પણ તમામ ઉચ્ચ અદાલતોની સલાહ લીધા પછી બનાવવામાં આવે છે. વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી સોપારકર દ્વારા રજૂ કરવામાં આવ્યું છે કે આ નિયમોને વધુ મહત્વ આપવામાં આવી રહ્યું છે કારણ કે તે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ઘડવામાં આવ્યા છે અને તેથી, તેનું કડક પાલન કરવું જોઈએ.યોગ્ય આદર સાથે, જો આપણે આવા નિયમોનું કડક પાલન કરવું હોય તો પણ, નિયમ ૩૪ના ખાલી વાંચન પર, પુનરાવર્તનની કિંમત પર પણ તે નોંધવું પડશે કે, તે જોગવાઈના પાલનની ગેરહાજરીમાં રજા આપવાનો અવકાશ પણ પ્રદાન કરે છે અને સુનાવણીમાં હાજર થનારી અને ચોક્કસ અરજી પર વાંધો ઉઠાવતી વ્યક્તિને રજા આપવા માટે નિયમોમાં કોઈ મર્યાદા નથી.આથી, આવી રજા આપવી એ ચોક્કસપણે સામાન્ય નાગરિક ન્યાયશાસ્ત્ર પર આધારિત હશે, જે ફક્ત પુષ્ટિ કરે છે કે કોઈ વ્યક્તિને સાંભળ્યા વિના કોઈ નિર્ણય લઈ શકાતો નથી, જે આવા આદેશથી પ્રભાવિત થશે.

૪૨. તેથી, જો અરજદાર પ્રથમ દૃષ્ટિએ પુરાવા દ્વારા પાણ બતાવવા સક્ષમ હોય કે આ વિષય પરના નિર્ણયથી તેના અધિકારોને અસર થશે, તો અંતિમ નિર્ણય લેતા પહેલા તેને ચોક્કસપણે તેના કેસનું પ્રતિનિધિત્વ કરવાની તક આપવી જરૂરી રહેશે.અહીં ઉપરની ચર્ચા, તથ્યાત્મક વિગતો જાહેર કરવા સહિત, એ સ્પષ્ટ કરે છે કે કેટલાક તથ્યો છે, જે પુષ્ટિ કરે છે કે મુખ્ય અરજીનો નિર્ણય કરતી વખતે અરજદારને આપવામાં આવેલી તકની ગેરહાજરી, તેના (તેમના) અધિકારોને પ્રતિકૂળ રીતે જોખમમાં મૂકી શકે છે અને પુનરુત્થાનની આ યોજના પાણ કામદારોની તરફેણમાં નથી અથવા કંપનીના લેણદારો અને સમર્થકોના હિતની વિરુદ્ધ છે અને ઓછામાં ઓછું એસ.એલ.પી. માં. (સી) નં. ૨૯૨૮૨/૨૦૦૮ ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે પાણ અવલોકન કર્યું છે કે અરજીમાં નિર્ણય તે એસ.એલ.પી. ના પરિણામને આધિન રહેશે અને તેથી, આવા એસ.એલ.પી. ના મૂળ અરજદારો ચોક્કસપણે આખરે કંપની પિટિશનનો નિર્ણય લેતા પહેલા તેમના કેસનું પ્રતિનિધિત્વ કરવાની તકને પાત્ર છે.

૪૩. જ્યાં સુધી કંપની (કોર્ટ) નિયમો, ૧૯૫૯ અને સિવિલ પ્રોસિજર કોડ વચ્ચે અલગ વિચારણા અંગે વિદ્વાન સિનિયર કાઉન્સેલ શ્રી સોપારકરની દલીલોની વાત છે, ત્યાં સુધી ચાદ રાખવું પડશે કે તે સ્થાયી કાનૂની સ્થિતિ છે કે ફો.કા.સં. ની જોગવાઈઓ પાણ કંપની અધિનિયમ હેઠળની કાર્યવાહીને લાગુ પડે છે. ફો.કા.સં. ની કલમ ૧૪૧ એ પાણ સ્પષ્ટ કરે છે કે સંહિતામાં પૂરી પાડવામાં આવેલી પ્રક્રિયાને જ્યાં સુધી દીવાની

હુકુમતની કોઈપણ અદાલતોની તમામ કાર્યવાહીમાં લાગુ કરી શકાય ત્યાં સુધી તેનું પાલન કરવું જરૂરી છે.આવા સંદર્ભમાં, જો આપણે કંપની અધિનિયમની કલમ ૩૯૭ અને ૩૯૮ નો સંદર્ભ લઈએ, તો આ બંને કલમોની જોગવાઈઓ લઘુમતી શેરધારકોના દમનના કિસ્સામાં રાહત માટે ટ્રિબ્યુનલને અરજી કરવાની જોગવાઈ કરે છે અને એવા કિસ્સાઓમાં કે જ્યાં કંપનીની બાબતો જાહેર હિત માટે પૂર્વગ્રહ્યુક્ત રીતે અથવા કોઈપણ સભ્ય અથવા સભ્યો માટે દમનકારી રીતે ચલાવવામાં આવી રહી હોય, આ કલમો હેઠળ અદાલતને આદેશ પસાર કરવા માટે વ્યાપક સત્તાઓ આપવામાં આવે છે, જે કંપનીના હિતમાં હશે.જ્યારે ગેરવહીવટના કિસ્સામાં રાહત માટે પ્રાર્થના કરવામાં આવે ત્યારે સમાન સત્તાઓ આપવામાં આવે છે.આવી સ્થિતિમાં, જ્યારે મૂળ અરજદારો સમાધાનમાં દમન અથવા ગેરવહીવટમાંથી રાહત માટે પ્રાર્થના કરે છે, જે ભવિષ્યમાં કંપનીની બાબતો જે રીતે હાથ ધરવામાં આવશે તેની સાથે વ્યવહાર કરે છે, ત્યારે અદાલત સમાધાનને તેની મંજૂરી આપે તે પહેલાં અદાલત દ્વારા તપાસ થવી જોઈએ. તેથી, વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી સોપારકરની રજૂઆતમાં કોઈ તથ્ય નથી કે એકવાર આ અદાલતે કંપનીની અરજી સ્વીકારી લીધી હોય અને જાહેર નોટિસ જારી કરી હોય, પરત કરવાની તારીખે, કોઈના વાંધાઓની ગેરહાજરીમાં, અદાલતે ફક્ત યોજનાને સમર્થન આપવું પડશે અને અદાલતે પક્ષકારોની વ્યાવસાયિક સમજદારીમાં પ્રવેશ કરવો પડશે નહીં, કારણ કે અદાલત બિઝનેસ હાઉસ

અને ઉદ્યોગપતિ જેવી નથી. તે આગળ વિદ્વાન શ્રી દ્વારા રજૂ કરવામાં આવે છે. વકીલ શ્રી સોપારકર કહે છે કે આમ, અદાલતોએ યોજનાની શક્યતાઓ પર ધ્યાન આપવાની જરૂર નથી, પરંતુ માત્ર કેસના પ્રક્રિયાગત ભાગ પર ધ્યાન આપવાની જરૂર છે અને જો બધું પ્રક્રિયા અનુસાર હોય, તો કોર્ટે તેની વિગતો અને અન્ય કોઈપણ મુદ્દાઓ દાખલ કર્યા વિના યોજનાને મંજૂરી આપવી પડશે કારણ કે તે તેમની પ્રવૃત્તિઓ નક્કી કરવા માટે વેપારી પર છોડી દેવામાં આવે છે. પૂરતા આદર સાથે, આવી દલીલને કોઈપણ રીતે કોઈ આધાર નથી અને જો આવી દલીલો પર વિશ્વાસ કરવો હોય, તો આવા કોઈ પણ મામલાને કાયદાની અદાલતોમાં મોકલવાની જરૂર નથી, પરંતુ તેનો નિર્ણય અને સમર્થન માત્ર વહીવટી અધિકારીઓ દ્વારા જ કરવામાં આવે છે. આવી અરજીના કિસ્સામાં, અરજીના પક્ષકારો માત્ર એ આધાર પર આદેશ પસાર કરવાનો આગ્રહ રાખી શકતા નથી કે મુકદ્દમાના પક્ષકારો તેની સાથે સંમત થયા છે. આવું એટલા માટે છે કારણ કે અદાલતને સમાધાન નોંધાવતા પહેલા સંતોષ થવો જોઈએ કે કાયદેસર સમાધાન છે, અને તે એવા લોકોની ગેરહાજરીમાં પણ શક્ય છે જેઓ મુકદ્દમામાં પક્ષકાર નથી. ઉપરોક્ત પૃષ્ઠભૂમિ સાથે, ચાલો હવે આપણે સુનાવણીના દિવસના સંદર્ભમાં વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા દ્વારા ઉદ્દેખિત ચુકાદાઓની તપાસ કરીએ.

૪૪. નીચેના ચુકાદાઓ પર આધાર રાખીને, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવાએ રજૂઆત કરી છે કે આ ચુકાદાઓ અનુસાર, "સુનાવણીનો દિવસ" નો

અર્થ એ છે કે જે દિવસે કોર્ટ કેસ પર પોતાનું મન લાગુ કરે છે અને જો કે આવા ચુકાદાઓ સિવિલ પ્રોસિજર કોડની જોગવાઈઓના સંદર્ભમાં છે, તેમ છતાં ભારતની માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા આવા શબ્દસમૂહનું અર્થઘટન પણ નિયમ ૩૪ ના હેતુ અને ઉદ્દેશને પેટા-સેવા આપશે. વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે "સુનાવણીનો દિવસ" શબ્દસમૂહને સાદા અર્થ આપીને પણ, તે સ્પષ્ટ થાય છે કે સુનાવણીનો દિવસ એટલે જે દિવસે અદાલત આ મામલાની સુનાવણી કરે છે, કારણ કે નિયમમાં વપરાયેલ શબ્દસમૂહ સુનાવણીની તારીખ નથી, જે નોટિસ જારી કરતી વખતે નક્કી કરવામાં આવી હતી.

એ) કંપર સિંહ સૈની વિરુદ્ધ દિલ્લી હાઈકોર્ટ, (૨૦૧૨) ૪ એસ.સી.સી. ૩૦૭ કેસમાં, જેમાં ફકરા ૧૨ અને ૧૩માં, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ફો.કા.સં. ની જોગવાઈઓના સંદર્ભમાં "દાવાની પ્રથમ સુનાવણી" ના અર્થને ધ્યાનમાં લીધો છે અને જણાવ્યું છે કે ફો.કા.સં. હેઠળ "દાવાની પ્રથમ સુનાવણી" ની તારીખ સામાન્ય રીતે તે તારીખ તરીકે સમજાય છે કે જેના પર કોર્ટ પક્ષકારો દ્વારા તેમની સંબંધિત દલીલોમાં ઉઠાવવામાં આવેલી દલીલો અને નક્કી કરવાના મુદ્દાઓને ઘડવાના હેતુથી તેમના દ્વારા દાખલ કરાયેલા દસ્તાવેજો પર પણ તેના મનને લાગુ કરવાની દરખાસ્ત કરે છે. આથી, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે એવું માન્યું છે કે આમ, પક્ષકારો વચ્ચેના વિવાદના મુદ્દાઓ નક્કી કરતા પહેલા "દાવાની પ્રથમ સુનાવણી" કરવાનો પ્રશ્ન એટલે કે મુદ્દાઓની રચના ઊભી થતી નથી અને તેથી, "સુનાવણીનો પ્રથમ દિવસ" શબ્દનો અર્થ સમન્સ પરત કરવાનો દિવસ અથવા પરત કરવાની તારીખ નથી, પરંતુ તે દિવસ કે જેના પર અદાલત કેસ માટે તેના

મનને લાગુ કરે છે જે સામાન્ય રીતે તે સમયે હશે જ્યારે મુદ્દાઓ નક્કી કરવામાં આવે અથવા પુરાવા લેવામાં આવે. આવા નિર્ણય માટે, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે અગાઉના અન્ય ઘણા નિર્ણયો પર આધાર રાખ્યો છે, જેનો તેમાં ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે અને તેથી, તે કહી શકાય નહીં કે તે એક સંક્ષિપ્ત નિર્ણય છે.

બી) મંગલ સિંહ ત્રિલોચન સિંહ વિ. સતપાલ, (૨૦૦૩) ૮ એસ.સી.સી. ૩૫૭ માં, જેમાં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ફક્ત ૧૧માં "અરજીની પ્રથમ સુનાવણી" એ જ પરિભાષાની પ્રશંસા કરતી વખતે શામ લાલ વિ. આત્મે નંદ જૈન સભા, (૧૯૮૭) ૧ એસ.સી.સી. ૨૨૨ના કેસમાં તેના અગાઉના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો હતો, જેમાં ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે શાહ અંબાલાલ છોટાલાલ વિરુદ્ધ શાહ બાબલદાસ દયાભાઈ, એ.આઈ.આર. ૧૯૬૪ ગુજ ટના કેસમાં આ ઉચ્ચ અદાલતના નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો હતો, જેમાં આ ઉચ્ચ અદાલતની ખંડપીઠે આ ચુકાદો આપ્યો હતો. તેણે એવું માન્યું છે કે "સુનાવણીની પ્રથમ તારીખ" એ સમન્સ પરત કરવા અથવા પરત કરવા યોગ્ય તારીખ માટેનો દિવસ નથી, પરંતુ તે દિવસ કે જેના પર કોર્ટ તેના મનને લાગુ કરે છે, જે સામાન્ય રીતે તે સમયે હશે જ્યારે મુદ્દાઓ નક્કી કરવામાં આવે અથવા પુરાવા લેવામાં આવે.

સી) ગ્રાસિમ ઇન્ડસ્ટ્રીઝ લિમિટેડ વિરુદ્ધ કર્ટમ્સના કલેક્ટર, બોમ્બે, (૨૦૦૨) ૪ એસ.સી.સી. ૨૯૭, જેમાં ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ચુકાદો આપ્યો છે કે કોઈ પણ કાયદામાં ઉપયોગમાં લેવાતા કોઈ પણ શબ્દો અથવા અભિવ્યક્તિઓને બિનજરૂરી અથવા અનાવશ્યક કહી શકાય નહીં અને વ્યક્તિએ એક શબ્દ પર વધુ ધ્યાન કેન્દ્રિત ન કરવું જોઈએ અને અન્ય શબ્દો પર ખૂબ ઓછું ધ્યાન આપવું જોઈએ નહીં. આથી, કાયદામાં કોઈ

જોગવાઈ નથી અને કોઈ પણ વિભાગમાં કોઈ શબ્દને અલગથી સમજી શકાતો નથી. જો કે, દરેક જોગવાઈ અને દરેક શબ્દને સામાન્ય રીતે અને તે સંદર્ભમાં જોવો જોઈએ જેમાં તેનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.

૪૫. તેની સામે મૂળ અરજદારો વતી વિદ્વાન સિનિયર કાઉન્સેલ શ્રી સોપારકરે રજૂઆત કરી છે કે આવા તમામ ચુકાદાઓ સિવિલ પ્રોસિજર કોડ પર આધારિત છે અને તેથી, કંપની પિટિશનમાં તેમના પર આધાર રાખી શકાતો નથી, જે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા ઘડવામાં આવેલા ચોક્કસ પ્રક્રિયાગત નિયમો દ્વારા સંચાલિત છે. જો કે, જો આપણે કેટલાક જૂના નિર્ણયોનો ઉલ્લેખ કરીએ, તો તે સ્પષ્ટ થાય છે કે ઓછામાં ઓછા આવા કેટલાક કિસ્સાઓમાં, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે વારંવાર માત્ર ફો.કા.સં. ની જોગવાઈઓનું પાલન કર્યું નથી, પરંતુ પુષ્ટિ કરી છે કે વિપરીત નિષ્કર્ષ આશ્ચર્યજનક પરિણામ તરફ દોરી જશે કે કંપની અધિનિયમ હેઠળની કોઈપણ કાર્યવાહી ક્યારેય લાગુ કરી શકાતી નથી, જે યોગ્ય કાનૂની સ્થિતિ નથી. આવી સ્થિતિને ટેકો આપવા માટે, બસ્તર ટ્રાન્સપોર્ટ એન્ડ ટ્રેડિંગ કંપનીના કેસનો સંદર્ભ લો. વિરુદ્ધ કોર્ટ ઓફ વોર્સ, બસ્તર, (૧૯૫૫) ૨૫ કંપની કેસ ૧૦૮ સુસંગત છે જેમાં એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે ફો.કા.સં. ની જોગવાઈ કંપનીના કેસોને લાગુ પડશે.ભગત ઇન્ડસ્ટ્રિયલ કોર્પોરેશન લિમિટેડ વિરુદ્ધ ઇગો મેટલ વર્ક્સ પી. લિમિટેડ, (૧૯૭૭) ૪૭ કંપની કેસ ૨૦૧ના કેસમાં આ જ સિદ્ધાંતની પુષ્ટિ કરવામાં આવી છે, જેમાં એવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે

ફો.કા.સં. ની જોગવાઈઓ કંપની (કોર્ટ) નિયમોની પ્રથા અને પ્રક્રિયા પર પછા લાગુ થશે.જોકે એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે ફો.કા.સં. ની તમામ જોગવાઈઓ કંપની કાયદા હેઠળની અરજીઓને લાગુ ન પડી શકે, તે સત્તાવાર લિક્વિડેટર, આર. એસ. મોટર્સ (પી.) માં પછા સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું છે. લિમિટેડ વિ. સરદાર જગજીત સિંહ સાહની અને અન્ય, (૧૯૭૭) ૪૭ કંપની કેસ ૨૧૯ કે અરજીની સુનાવણીની તારીખે હાજર રહેવા માટે બોલાવવામાં આવેલા પક્ષકારોની નિષ્ફળતા તેમને એકપક્ષીય રીતે સેટ કરવામાં પરિણમી નથી અને તેઓ પછીના તબક્કે કાર્યવાહીમાં ફરી જોડાઈ શકે છે. વધુમાં સ્પષ્ટ કરવામાં આવે છે કે કંપની (કોર્ટ) નિયમોમાં સંહિતાનો સંદર્ભ સિવિલ પ્રોસિજર કોડ છે અને તેથી, જ્યારે નિયમોમાં કોઈ પ્રક્રિયા વર્ણવવામાં આવતી નથી, ત્યારે અનુસરવાની પ્રક્રિયા સંહિતામાં નિર્દિષ્ટ કરવામાં આવી છે. અદાલતે એ હદ સુધી કહ્યું છે કે સામાન્ય રીતે ન્યાયમૂર્તિઓના સમન્સ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવતી અરજીઓને સિવિલ સ્યુટની જેમ જ ગણવામાં આવે છે. જો કે, હું સ્પષ્ટ કરું છું કે ઉપરોક્ત કેટલાક ચુકાદાઓનો સંદર્ભ માત્ર તે સ્પષ્ટ કરવાના મર્યાદિત હેતુ માટે છે કે સિવિલ પ્રોસિજર કોડની જોગવાઈ કંપની કોર્ટને લાગુ પડશે નહીં અને તેથી, જો લગભગ સમાન મુદ્દો વિચારણા હેઠળ હોય તો આવા કોડ પર આધારિત ચુકાદાઓના અર્થઘટન અને સંદર્ભ પર આધાર રાખી શકાતો નથી. તે વિવાદિત હકીકત નથી કે સુનાવણીની તારીખ ચોક્કસપણે સંહિતાના સંદર્ભમાં વિવિધ અદાલતો સમક્ષ

વિચારણા હેઠળ છે અને હવે, તે જ મુદ્દો કંપની (અદાલત) નિયમોના સંદર્ભમાં ઉઠાવવામાં આવ્યો છે, જ્યાં તેનાથી વિપરીત વપરાયેલ શબ્દ 'સુનાવણીની તારીખ' નથી, પરંતુ 'સુનાવણીનો દિવસ' છે, જે તમામ અસરોથી વ્યાપક છે અને તેથી, જ્યાં સુધી સુનાવણીનો વાસ્તવિક દિવસ ન આવે ત્યાં સુધી, એવું કહી શકાતું નથી કે કોઈ પણ વ્યક્તિ નિયમ ૩૪ હેઠળ સૂચવ્યા મુજબ નોટિસ આપવા માટે હકદાર નથી અથવા અરજદાર દ્વારા હાજર રહેવાના ઇરાદાની જાહેરાત સંપૂર્ણપણે પ્રતિબંધિત, વિલંબિત, વિલંબિત છે અને તેથી તે માન્ય નથી.

૪૬. જો કે, જ્યાં સુધી નિયત સમયગાળામાં નિયમ ૩૪ના પાલનને લગતા મુદ્દાની વાત છે, જ્યારે મૂળ અરજદારો વારંવાર તે સુનાવણીનો દિવસ જાહેર નોટિસમાં જાહેર કરવામાં આવ્યો હોય તે દિવસે રજૂ કરે છે, ત્યાં સુધી મૂળ અરજદારો અને હાજર અરજદારો સામે તે જ રાખવા માટે અન્ય કારણો પણ છે. જો એમ હોય તો, અરજીનો નિર્ણય સમયસર સારી રીતે થવો જોઈતો હતો, પરંતુ હકીકતમાં તેને પરત કરવાની તારીખે મંજૂરી આપવામાં આવી હતી તે કારણ સહિત અનેક કારણોસર તેનો નિર્ણય થઈ શક્યો ન હતો, કારણ કે સુરક્ષિત લેણદારોને ચુકવણી હજુ સુધી આવી પરત કરવાની તારીખે નક્કી કરવામાં આવી ન હતી. આવી હકીકતની નોંધ પરથી જ પુનઃપુષ્ટિ કરી શકાય છે, જેમાં એ સ્પષ્ટ છે કે ભારતીય સ્ટેટ બેંકે વર્ષ ૨૦૧૨માં તેમની બાકી નીકળતી રકમ ચૂકવ્યા પછી જ ૨૧.૧.૨૦૧૨ પર યોજનાને ટેકો આપ્યો છે, જ્યારે કે કર્મચારી રાજ્ય

વીમા નિગમની બાકી નીકળતી રકમ માત્ર ૨૭.૨.૨૦૧૨ પર ચૂકવવામાં આવતી હતી અને તે પહેલાં રાજ્ય સરકારની બાકી નીકળતી રકમ માત્ર ૩૦.૫.૨૦૧૧ પર જ ચૂકવવામાં આવતી હતી. જ્યારે કે, ભાડૂતએ શરૂઆતમાં વાંધો ઉઠાવ્યો હતો, પરંતુ ત્યારબાદ માત્ર ૫.૩.૨૦૧૨ પર યોજનાને ટેકો આપ્યો હતો.આ તમામ તારીખો વર્ષ ૨૦૦૮ની પરત કરવાની તારીખ કરતાં ઘણી મોડી છે, જે મૂળ અરજદારો દ્વારા પ્રચાર કરવામાં આવે છે અને વિનંતી કરવામાં આવે છે કે કોઈ પણ વ્યક્તિ વાંધો ઉઠાવી શકે નહીં અને તેથી નિયમ ૩૪ હેઠળ નિર્ધારિત સમયગાળા પછી એટલે કે ૨૫.૧૧.૨૦૦૮ પર અથવા પછી ૨૭.૧૧.૨૦૦૮ ના બે દિવસ પહેલા સમર્થન આપી શકે છે, જે જાહેર સૂચના મુજબ પરત કરવાની તારીખ છે.

૪૭. તેથી, અરજદાર દ્વારા એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે જ્યારે તેમણે વર્ષ ૨૦૧૩માં અરજી દાખલ કરી હોય અને મુખ્ય કંપની અરજીની સુનાવણીના વાસ્તવિક દિવસ પહેલા હાજર થવાની ઇરાદાની નોટિસ જારી કરી હોય, ત્યારે નિયમ ૩૪ની જોગવાઈઓનું પાલન થાય છે અને તેથી, તેમાં કોઈ પ્રકારનો વિલંબ થતો નથી.

૪૮. કંપની (કોર્ટ) નિયમોના નિયમ ૩૪ અંગે અહીં ઉપર જે જણાવવામાં આવ્યું છે તે ઉપરાંત, તે અવગણી શકાય નહીં કે અરજદારે મુખ્ય કંપની પિટિશનમાં મૂળ અરજદારો હોવાના પ્રતિવાદીઓ દ્વારા છેતરપિંડી કરવાની વિનંતી કરી છે, જેમાં રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે મૂળ અરજદારો દ્વારા

છેતરપિંડીની ઘટનાને ધ્યાનમાં રાખીને, મર્યાદાનો મુદ્દો તેમના માર્ગમાં નહીં આવે કારણ કે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નીચેના કેસોમાં અવલોકન કર્યું છે અને ચુકાદો આપ્યો છે કે જ્યાં છેતરપિંડીની દલીલ કરવામાં આવે છે, ત્યાં કોર્ટે કેસની ગુણવત્તાને ધ્યાનમાં લેવાનો ઇનકાર કરવો જોઈએ નહીં.

આવી રજૂઆતને સાબિત કરવા માટે, વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવાએ નીચેના સંદર્ભો પર આધાર રાખ્યો છે: –

એ) એ.વી. પપાયા શાસ્ત્રી વિ. આંધ્રપ્રદેશ સરકાર, (૨૦૦૭) ૪ એસ.સી.સી. ૨૨૧ જેમાં એવું અવલોકન કરવામાં આવ્યું હતું અને એવું માનવામાં આવ્યું હતું કે તે કાયદાનો સારી રીતે સ્થાપિત સિદ્ધાંત છે કે "છેતરપિંડી તમામ ન્યાયિક કૃત્યો, સાંપ્રદાયિક અથવા લૌકિક કૃત્યોને ટાળે છે".તે ફક્ત ૨૨ અને ૨૭ માં નીચે મુજબ વાંચે છે: –

"૨૨. આમ તે કાયદાનો સ્થાયી પ્રસ્તાવ છે કે કોર્ટ, ટ્રિબ્યુનલ અથવા ઓથોરિટી સામે છેતરપિંડી કરીને મેળવેલ ચુકાદો, હુકમનામું અથવા આદેશ એ કાયદાની નજરમાં અમાન્ય છે.પ્રથમ અદાલત અથવા અંતિમ અદાલત દ્વારા આવા ચુકાદા, હુકમનામું અથવા આદેશને દરેક અદાલત દ્વારા, ઉચ્ચ અથવા નીચલી અદાલત દ્વારા રદબાતલ ગણવામાં આવે છે.તેને કોઈપણ અદાલતમાં, કોઈપણ સમયે, અપીલ, પુનરાવર્તન, રિટ અથવા કોલેટરલ કાર્યવાહીમાં પણ પડકારવામાં આવી શકે છે.લાઝારસ એસ્ટેટ્સ લિમિટેડ વિ. બિસ્લેના અગ્રણી કેસમાં, (૧૯૫૬) ૧ તમામ ER ૩૪૧:

(૧૯૫૬) ૧ ક્યૂબી ૭૦૨:(૧૯૫૬) ૨ ડબલ્યુએલઆર ૫૦૨,
લોર્ડ ડેનિંગે અવલોકન કર્યું:

૨૭. કાયદાકીય પ્રતિનિધિઓ અને અન્યો દ્વારા કાયદાકીય પ્રતિનિધિઓ વી. જગન્નાથ (મૃત) દ્વારા એસ. પી. ચેંગલવરાય નાયડુ (મૃત) માં (૧૯૯૪) ૧ એસસીસી ૧:જે. ટી. ૧૯૯૪ (૬) એસ.સી. ૩૩૧, આ અદાલતને છેતરપિંડીના સિદ્ધાંત અને પક્ષ દ્વારા મેળવેલા ચુકાદા પર તેની અસર પર વિચાર કરવાનો પ્રસંગ મળ્યો હતો.તે કિસ્સામાં, એક 'એ' એ નોંધાયેલા ખત દ્વારા, દાવાની મિલકતમાં તેના તમામ અધિકારો 'સી' ની તરફેણમાં છોડી દીધા, જેણે મિલકતને 'બી' ને વેચી દીધી. તે હકીકત જાહેર કર્યા વિના, 'એ' એ 'એ' બી 'સામે કબજો મેળવવા માટે દાવો દાખલ કર્યો અને પ્રારંભિક હુકમનામું મેળવ્યું.અંતિમ હુકમનામા માટેની અરજીની પેન્ડન્સી દરમિયાન, B ને C ની તરફેણમાં A દ્વારા રિલીઝ ડીડની હકીકત વિશે જાણવા મળ્યું. તેથી, તેમણે દલીલ કરી હતી કે હુકમનામું અદાલતમાં છેતરપિંડી કરીને મેળવવામાં આવ્યું હતું અને તે રદબાતલ હતું.ટ્રાયલ કોર્ટ દલીલને સમર્થન આપ્યું અને અરજીને ફગાવી દીધી.જો કે, ઉચ્ચ અદાલતે ટ્રાયલ કોર્ટના આદેશને રદ કર્યો હતો અને નિરીક્ષણ કર્યું હતું કે "વાદી પર સાચો કેસ લઈને કોર્ટમાં આવવાની અને તેને સાચા પુરાવા દ્વારા સાબિત કરવાની કોઈ કાનૂની ફરજ નથી".B એ આ અદાલતનો સંપર્ક કર્યો હતો.

બી) ગણપતભાઈ મહિજિભાઈ સોલંકી વિ. ગુજરાત રાજ્ય, (૨૦૦૮) ૧૨ એસ.સી.સી. ૩૫૩, જેમાં તે ફરાર ૧૪ માં નીચે મુજબ જોવા મળે છે:—

"૧૪. કાયદાના ઉદ્દેશ અને ઉદ્દેશને અમલમાં મૂકવો આવશ્યક છે.જો કોઈ વિરોધાભાસી હિત હોય, તો કોર્ટ ઇક્વિટીને સમાયોજિત કરી શકે છે પરંતુ કોઈ પણ સંજોગોમાં તેણે આ બાબતની ગુણવત્તાને ધ્યાનમાં લેવાનો ઇનકાર કરવો જોઈએ નહીં, જ્યારે તેનું ધ્યાન દોરવામાં આવે કે ભૌતિક તથ્યોને દબાવવામાં આવ્યા છે અથવા અદાલતમાં છેતરપિંડી કરવામાં આવી છે.

આ પૃષ્ઠભૂમિ સાથે, એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે અરજદારો સાથે આવી છેતરપિંડીને કારણે, જ્યારે અરજદારોએ મૂળ અરજદાર નં. ૨-રિપરફ્રન્ટ પ્રોપર્ટીઝ પ્રાઇવેટ લિમિટેડના નામે શેર્સ ટ્રાન્સફર કરવા સામે વાંધો ઉઠાવ્યો હોય, ત્યારે ઓછામાં ઓછું કંપનીના ન્યાયાધીશે આવા ટ્રાન્સફરના નિર્ણયને ચાદ કર્યો છે જ્યાં છેતરપિંડીનો આરોપ છે અને જો કે તેને ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા ઉલટાવી દેવામાં આવ્યો હતો, તો ડિવિઝન બેન્ચના ચુકાદા સ્પષ્ટપણે દર્શાવે છે કે તે માત્ર મર્યાદાના આધારે છે અને જ્યારે આવા શેર્સની માલિકીની સૂચિત પ્રાયોજકની યોજના પર સીધી અસર પડશે અને જ્યારે હાલના અરજદારો ૧૮૩૯ શેર્સની તેમની માલિકીનો દાવો કરી રહ્યા છે, જે એસ.એલ.પી. નો વિષય છે. જ્યારે આવી એસ.એલ.પી. ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્દેશ સાથે પેન્ડિંગ હોય કે આવી કંપની અરજીનું પરિણામ આવી એસ.એલ.પી. ના પરિણામને આધિન રહેશે, ત્યારે એવું ન કહી શકાય કે અરજદાર પાસે તેમની તરફેણમાં કોઈ કેસ નથી અને તેથી, તેમને મૂળ અરજદારો દ્વારા વિનંતી કરાયેલ તકનીકી આધારો પર જ મુકદ્દમામાંથી બહાર કાઢવા જોઈએ નહીં. (સિવિલ) નં. ૬૧૬૯/૨૦૧૫, ભારતની

માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે એસ.એલ.પી. (સી) સંખ્યા.૨૯૨૮૨ - ૨૯૨૮૪/૨૦૦૮ અને એસ.એલ.પી.(સી) નં. ૬૧૬૯/૨૦૧૫ ને એક જ બેન્ચ દ્વારા એકસાથે સાંભળવાની જરૂર છે.તેથી, એસ.એલ.પી. માં ઓર્ડર કરો. (સી) ના ૨૯૨૮૨/૨૦૦૮ સમગ્ર કાર્યવાહીને અસર કરશે.ટેક્સટાઈલ લેબર એસોસિએશને પણ એસ.એલ.પી. (દી) નં. ૧૮૭૨૭/૨૦૧૫ને પ્રાધાન્ય આપ્યું છે. , જે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ પણ પડતર છે.

૪૯. અહીં ઉપર ઉલ્લેખિત કેટલાક ચુકાદાઓનું એકંદરે વાંચન એ પણ સ્પષ્ટ કરે છે કે જ્યારે અને જ્યારે આવી અરજી કલમ ૩૪ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવે છે, ત્યારે મૂળ અરજદારો આવી અરજીનો વિરોધ કરવા માટે તેમના જવાબ દાખલ કરવા માટે હકદાર છે, જ્યારે વર્તમાન કેસમાં, મૂળ અરજદારો-કંપની અરજી નં. ૩૪/૨૦૧૩ માં વિરોધીઓએ આવી અરજીનો વિરોધ કરવા માટે કોઈ જવાબ દાખલ કર્યો નથી અને તેથી, જ્યારે અરજદાર દ્વારા અહીં છેતરપિંડીનો ગંભીર આરોપ મૂકવામાં આવે છે અને જ્યારે અહીં વિરોધીઓ દ્વારા તેનો વિરોધ અથવા વિરોધ કરવામાં આવતો નથી, ત્યારે વાંધાઓ, જે પ્રક્રિયાગત કાયદા અને મર્યાદા પર સંપૂર્ણપણે તકનીકી હોય છે, તે માન્ય નથી.પુનરાવર્તનની કિંમત પર પણ મારે કહેવું પડે છે કે આવા તમામ વાંધાઓ અને તેના બચાવને ધ્યાનમાં લીધા વિના, હકીકત એ છે કે નિયમ ૩૪ એ પણ સ્પષ્ટ કરે છે કે હાજરી બે બાબતો પર પ્રતિબંધિત છે એટલે કે (૧) નિયમના પ્રથમ ભાગનું પાલન ન કરવું, જે

સંપૂર્ણપણે તકનીકી છે અને (૨) ન્યાયાધીશની રજા સિવાય અને તેથી, જો એવું માનવામાં આવે કે અરજદારે પ્રક્રિયાના નિયમોનું પાલન કર્યું નથી, તો પણ સમયસર અરજી ન કરીને, તેઓ અદાલતમાં હાજર થવા માટે રજા મેળવવા માટે હકદાર છે અને તેથી, એકંદર તથ્યો અને સંજોગો અને તેમાં જે ચર્ચા કરવામાં આવી છે તેના પર આધાર રાખે છે. આ આદેશમાં, હું કંપની અરજી નં. ૩૪/૨૦૧૩ ના અરજદારને તેમની હાજરી દાખલ કરવા અને કંપની અરજી નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માં કંપનીના પુનરુત્થાનની યોજના સામે વાંધો ઉઠાવવા માટે રજા આપવાનો વિચાર કરું છું અને આ હેતુ માટે, તેમના વાંધાઓને રેકૉર્ડ પર લેવા જરૂરી છે.

૫૦. જો કે, અંતિમ નિષ્કર્ષ પહેલાં, મારે અહીં કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માં મૂળ અરજદારો તરીકે વિરોધીઓ દ્વારા રજૂ કરાયેલા નિવેદનો સાથે વ્યવહાર કરવો પડશે, જેમાં વિદ્વાન સિનિયર કાઉન્સેલ શ્રી સોપારકરે વિદ્વાન વકીલ શ્રી એ.એસ. વકીલ ની મદદથી ભારપૂર્વક દલીલ કરી છે કે આ અદાલતે માત્ર પ્રક્રિયાગત પાસાને અનુસરવું પડશે અને તેથી, અદાલત પાસે કોઈ વિકલ્પ નથી, પરંતુ છેતરપિંડીની દલીલને ધ્યાનમાં લીધા વિના અરજદારને બહાર કાઢી નાખવા સિવાય, કારણ કે તે નિયમ ૩૪ ની જોગવાઈનું પાલન કરવામાં નિષ્ફળ ગયો છે, ખાસ કરીને, કારણ કે તે કાર્યવાહી વિશે વાકેફ હતો અને તેથી, સમયસર વાંધાઓ દાખલ ન કર્યા અને સમયના અંતરાલ પછી તે દાખલ કર્યા. પાંચ વર્ષ, બીજું કંઈ નથી, પરંતુ મૂળ અરજદારો પાસેથી વધુ નાણાં ઉઘરાવવાના

કેટલાક ખોટા હેતુ અને લોભ સાથે યોજનામાં વિલંબ કરવા માટે અરજદારની પસંદગીયુક્ત ચુકિત છે, જોકે મૂળ અરજદારોએ તેમને તેમની મિલકતોને બેંકના ગીરોમાંથી મુક્ત કરવામાં મદદ કરી છે, જે સમયસર લોનની રકમની ચુકવણી ન કરવા બદલ તેમની મિલકતોની હરાજી કરવા જઈ રહી છે. એવી પણ ભારપૂર્વક દલીલ કરવામાં આવે છે કે જ્યાં સુધી નિયમ ૩૪ હેઠળ અરજી કરવામાં વિલંબની વાત છે, અરજદારે મૂળ અરજદારોને મૂળ અરજદારોની તરફેણમાં અન્ય શેરધારકોના હિસ્સાને સ્થાનાંતરિત કરવામાં મદદ કરી હોવા છતાં, તેઓ હવે તેમની મિલકતો જપ્ત થયા પછી ચુ-ટર્ન લઈ રહ્યા છે. દલીલોના સમાન સમૂહ પર એવી પણ દલીલ કરવામાં આવે છે કે, જ્યારે આઈ.ડી.બી.આઈ. બેંકે તેમની તરફેણમાં શેર્સ ટ્રાન્સફર કર્યા હોય ત્યારે અદાલત અથવા અરજદાર સાથે કોઈ છેતરપિંડી કરવામાં આવી નથી.

૫૧. તેમની લેખિત નોંધોમાં, અરજદાર તરફથી વિલંબને સમજાવવા માટે, તેઓએ તારીખો/ઘટનાક્રમની સૂચિ રજૂ કરી છે, જે નીચે મુજબ છે. જોકે, હાલમાં, મેં સામગ્રીની તારીખો રજૂ કરી છે જેથી આવા ક્રમમાં ભારેપણું ટાળી શકાય કારણ કે અન્ય તારીખો/ઘટનાઓ વધુ સામગ્રીની નથી.

સપ્ટેમ્બર ૧૯૧૪	પ્રસાદ મિલ્સ લિ. (પ્રસાદ મિલ્સ) ની સ્થાપના
ઓગસ્ટ ૧૯૮૮	પ્રસાદ મિલ્સ બંધ કરવાનો હુકમ થયો
૧૯૯૧	આઈ.ડી.બી.આઈ.એ પ્રસાદ મિલ્સ, ભૂપેન્દ્ર અને ગિરીશ સામે નાણાંની વસૂલાત માટે દીવાની દાવો દાખલ કર્યો હતો, જે બાદમાં ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ (ડીઆરટી) ને ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યો હતો.

૨૭-૧૨-૧૯૯૧	ગિરીશના પુત્ર વિપુલનું અવસાન થયું. વિપુલે ૨૯૫ શેર્સ ગીરવે મૂક્યા હતા.
૧૯-૧૨-૧૯૯૫	એસ.બી.આઈ.એ પ્રસાદ મિલ્સ, ભૂપેન્દ્ર અને ગિરીશ સામે નાણાંની વસૂલાત માટે દાવો પણ દાખલ કર્યો હતો, જે બાદમાં ડીઆરટીમાં ટ્રાન્સફર કરવામાં આવ્યો હતો.
૧૯૯૯	ગિરીશનું અવસાન થયું. આસ્તિક (હાલના અરજદાર અને ગિરીશનો પુત્ર) અને નયના (ગિરીશની વિધવા) ને એસ.બી.આઈ. અને આઈ.ડી.બી.આઈ. ની કાર્યવાહીમાં ગિરીશના વારસદાર તરીકે સામેલ કરવામાં આવ્યા હતા.
જૂન-૨૦૦૬	હાલના સામાવાળા નં. ૨ રિવરફ્રન્ટ પ્રોપર્ટીઝ પ્રાઇવેટ લિ. (આર.પી.પી.એલ.) ની સ્થાપના થઈ.
૧૭-૧૧-૨૦૦૬	ઋણ વસૂલાત ન્યાયપંચ (ડી.આર.ટી.)એ આઈ.ડી.બી.આઈ. નો દાવો/અરજી (ડિવિઝન બેન્ચ ચુકાદાના પેરા ૪) ને મંજૂર કરી.
૨૫-૦૮-૨૦૦૭	એસાઇનમેન્ટના રેટિફિકેશન માટે આઈ.ડી.બી.આઈ.એ કંપની અરજી નં. ૪૧૪/૨૦૦૭ દાખલ કરી, જે ગ્રાહ્ય રાખવામાં આવી, જે હુકમને આસ્તિક દ્વારા કરાયેલ એસ.એલ.પી. અન્વયે પડકારવામાં આવ્યો.
૧૮-૦૯-૨૦૦૭	એસાઇનમેન્ટના રેટિફિકેશન માટે આઈ.ડી.બી.આઈ.એ કંપની અરજી નં. ૪૧૪/૨૦૦૭ દાખલ કરી. આ કંપની અરજી નં. ૪૧૪/૨૦૧૭ માં સામાવાળા નં. ૨ આર.પી.પી.એલ. અને પ્રસાદ મિલ્સના અધિકૃત લિક્વિડેટરને સામાવાળા તરીકે જોડવામાં આવ્યા, જેને આસ્તિક દ્વારા કરાયેલ એસ.એલ.પી.માં પડકારવામાં આવ્યું.
૨૮-૦૭-૨૦૦૮	સામાવાળા નં. ૨ આર.પી.પી.એલ. અને સામાવાળા નં. ૧ ભૂપેન્દ્ર એ લેણદારો, શેરધારકો, કામદારો માટે કલમ ૩૯૧ હેઠળની સમાધાન યોજના સબબ (નિયમ ૬૭ હેઠળ) કંપની અરજી નં. ૪૨૭/૨૦૦૮ દાખલ કરી.
૨૨-૦૮-૨૦૦૮	લેણદારો, શેરધારકોના લેણાં સબબ અને કામદારોના લેણાં ભરપાઈ કરવાના હુકમ (નિયમ ૬૯ હેઠળ) સાથે આ અદાલતે કંપની અરજી નં. ૪૨૭/૨૦૦૮ નો નિકાલ કર્યો.
૨૫-૦૮-૨૦૦૮	સોંપણીની બહાલી માટે આઈ.ડી.બી.આઈ. દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી કંપની અરજી નં. ૪૧૭/૨૦૦૭ ને મંજૂરી છે, જે આદેશને એસ.એલ.પી. માં આસ્તિક દ્વારા

	પડકારવામાં આવ્યો છે.
૩૦-૦૮-૨૦૦૮	બેઠકોની સૂચના (નિયમ ૭૩ હેઠળ) શેર્સધારકોને મોકલવામાં આવે છે, જેમાં નાયના (અરજદાર આસ્તિકની માતા) તેના પાંચ અનપ્લેજડ શેર્સના આધારે મોકલવામાં આવે છે. નોટિસની સાથે સ્પષ્ટીકરણાત્મક નિવેદન (કલમ ૩૯૩ હેઠળ નિયમ સાથે વાંચવામાં આવે છે) સ્પષ્ટીકરણાત્મક નિવેદન આઈ.ડી.બી.આઈ. અને આર-૨ આર.પી.પી.એલ. વચ્ચેના સોંપણીના ખત, સોંપણીને બહાલી આપતો <આઈડી૧> તારીખનો આદેશ, યોજના, શેર્સના સંપાદનની સંપૂર્ણ વિગતો આપે છે. સ્પષ્ટીકરણાત્મક નિવેદનમાં, તે નીચે પ્રમાણે નોંધવામાં આવ્યું હતું.
૦૬-૧૦-૨૦૦૮	બેઠકના અધ્યક્ષે પોતાનો અહેવાલ દાખલ કર્યો (નિયમ ૭૮ હેઠળ)
૦૬-૧૦-૨૦૦૮	કંપની પિટિશન (નિયમ ૭૯ હેઠળ) નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ ભૂપેન્દ્ર અને સા.નં.- આર.પી.પી.એલ. દ્વારા સમાધાનની યોજના માટે અદાલતની મંજૂરી મેળવવા માટે દાખલ કરવામાં આવ્યો છે.
૧૪-૧૦-૨૦૦૮	કંપનીની અરજી સ્વીકારવામાં આવે છે અને સુનાવણીની તારીખની પુષ્ટિ કરતી જાહેરાત ૨૭.૧૧.૨૦૦૮ તરીકે કરવાનો આદેશ આપવામાં આવે છે.
૨૧-૧૨-૨૦૧૧	સા.નં.-૨ આર.પી.પી.એલ. એસ.બી.આઈ. ની સંપૂર્ણ લેણાં ચૂકવે છે. પરિણામે, અરજદાર આસ્તિક અને નયાનાની સ્થાવર મિલકતોને જોડતો ૦૨.૦૬.૨૦૦૮ તારીખનો જમ્તીનો આદેશ ખાલી કરવામાં આવે છે.
૨૫-૦૧-૨૦૧૨	રિકવરી અધિકારી, ડી.આર.ટી. સમક્ષ એસ.બી.આઈ. ની રિકવરી કાર્યવાહી બંધ છે.
ફેબ્રુઆરી-૨૦૧૨	અરજદાર આસ્તિક અને નયનાએ આઈ.ડી.બી.આઈ. દ્વારા સા.નં.-૨ આર.પી.પી.એલ. ને સોંપણીની પ્રથમ વખત ૨૦૧૨ માટે માહિતીનો દાવો કર્યો હતો, જેમાં આઈ.ડી.બી.આઈ. ની કંપની એપ્લિકેશન નં. ૪૧૪/૨૦૦૭ યોજના વગેરેમાં પસાર કરાયેલા ૨૫/૦૮/૨૦૦૮ ના બહાલી આદેશના ૩૬૬૯ વચનબદ્ધ શેર્સોનો સમાવેશ થાય છે. તેમણે આઈ.ડી.બી.આઈ. અને સા.નં.-૨ આર.પી.પી.એલ.

	સાથે પત્રવ્યવહાર કર્યો હતો.
૧૬-૧૦-૨૦૧૨	અરજદાર આસ્તિક અને નયનાએ (નિકાલ કરાયેલ) કંપની એપ્લિકેશન નં. ૪૧૪/૨૦૦૭ (આઈ.ડી.બી.આઈ.) માં ઓ.જે.એમ.સી.એ. નં. ૧૮૭/૨૦૧૨ દાખલ કરી અને બહુવિધ રાહત માંગી.સોંપણીના ખતને રદ કરવું, શેર્સનું હસ્તાંતરણ, રૂ.૫૦૮.૨૦૦૮ તારીખના આદેશની સમીક્ષા/પાછા બોલાવવું, ૧૪૦૦ દિવસથી વધુ વિલંબની માફી વગેરે. (આ ઓ.જે.એમ.સી.એ. નં. ૧૮૭/૨૦૧૨ નો સંદર્ભ વર્તમાન કંપની અરજીના સમર્થનમાં સોગંદનામાના પેરા-૫માં આપવામાં આવ્યો છે).'
૦૭-૦૧-૨૦૧૩	જવાબી સોગંદનામું સા.નં.-૨ આર.પી.પી.એલ. દ્વારા ઓ.જે.એમ.સી.એ. નં. ૧૮૭/૨૦૧૨ માં દાખલ કરવામાં આવ્યું છે જેમાં ઉપરોક્ત મોટાભાગની ઘટનાઓનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે (ડિવિઝન બેન્ચ ચુકાદાના પેરા-૪૪).
૦૬-૦૨-૨૦૧૩	અરજદાર આસ્તિક દ્વારા ઓ.જે.એમ.સી.એ. નં. ૧૮૭/૨૦૧૨ (ડિવિઝન બેન્ચ ચુકાદાના પેરા-૪૫) માં પ્રત્યુત્તર દાખલ કરવામાં આવે છે.
૦૬-૦૨-૨૦૧૩	યોજનાના વાંધાઓને રેકૉર્ડ પર લેવા માટે વર્તમાન કંપની અરજી માત્ર એસ્ટિક દ્વારા દાખલ કરવામાં આવે છે.અરજદાર માત્ર આસ્તિક હોવા છતાં, વાંધાઓ માત્ર આસ્તિક દ્વારા જ નહીં, પણ નયના વતી પણ છે.ઉપરોક્ત મુજબ, ન્યાયાધીશોને સમન્સ/કંપની અરજીના સમર્થનમાં સોગંદનામાના પેરા-૫માં ઓ.જે.એમ.સી.એ. નં. ૧૮૭/૨૦૧૨ (જે ૦૬/૦૨/૨૦૧૩ ના રોજ પડતર હતી તે) નો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો છે.
	હાલની કંપની અરજી નં. ૩૪/૨૦૧૩ ના પડતર રહ્યા દરમિયાન બદલાવો
૨૮-૦૧-૨૦૧૪	ઓ.જે.એમ.સી.એ. નં. ૧૮૭/૨૦૧૨ ને મંજૂરી આપવામાં આવી છે, તારીખ રૂ.૫૦૮.૨૦૦૮ નો બહાલી આદેશ પાછો લેવામાં આવ્યો છે, કંપની અરજી નં. ૪૧૪/૨૦૦૭ ફાઇલમાં પુનઃસ્થાપિત કરવામાં આવી છે, એસ્ટિક અને નાયનાને કંપની અરજી માં પક્ષ પ્રતિવાદીઓ તરીકે રજૂ કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો છે અને તેને સુનાવણી માટે સૂચિત કરવાનો આદેશ આપવામાં આવ્યો

	છે.
	નારાજ થતાં, આર-૨ આર.પી.પી.એલ. એ સ્ટે માટે સિવિલ અરજી સાથે ઓ. જે. અપીલ નં. ૨/૨૦૧૪ દાખલ કરી હતી.ઉપરોક્ત ઓ.જે. અપીલ સ્વીકારવામાં આવી છે અને ૨૮.૦૧.૨૦૧૪ ના ચુકાદા અને આદેશ પર સ્ટે મૂકવામાં આવ્યો હતો.
૧૫.૧૨.૨૦૧૪	ડિવિઝન બેન્ચે ઓ.જે. અપીલ નં. ૨/૨૦૧૪ (ફકરા-પર થી પડ સુસંગત છે) ને મંજૂરી આપી હતી.
	નારાજ હોવાને કારણે, અરજદાર આર્સ્ટિક અને નયનાએ માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટ એસએલપી (સી) ૬૧૬૯/૨૦૧૫ સમક્ષ રજૂઆત કરી હતી, જેમાં નોટિસ જારી કરવામાં આવી છે અને આગળની સુનાવણી ૦૩.૧૧.૨૦૧૫ પર નક્કી કરવામાં આવી છે.

પર. ઉપરોક્ત ઘટનાક્રમ સ્પષ્ટ કરે છે કે જોકે તે અરજદારો તરફથી વિલંબ અથવા નિષ્ક્રિયતા અથવા પસંદગીયુક્ત કાર્યવાહી દર્શાવવાના સંદર્ભમાં છે, પરંતુ તે આજ સુધી કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ ની સુનાવણી ન થવાનું વાસ્તવિક કારણ છે અને તેથી, જ્યારે કંપની પિટિશનને ઘણા કારણોસર સુનાવણી માટે લેવામાં આવતી નથી, ત્યારે એવું કહી શકાતું નથી કે અરજદાર તરફથી યોજના સામે વાંધો ઉઠાવવામાં વિલંબ થયો છે કારણ કે તેઓએ નિયમોનું પાલન કર્યું નથી.

પ૩. ઉપરોક્ત સામાન્ય દરખાસ્ત અને અરજીને ટૂંકમાં રદ કરવાની રજૂઆત ઉપરાંત, અને તે રીતે, કંપની અરજીના રેકૉર્ડ પર વાંધા ન લેવા માટે, કંપની અરજીમાં વિરોધીઓ માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી એ.એસ. વકીલ તેમની લેખિત રજૂઆત મુજબ અન્ય ઘણા મુદ્દાઓ રજૂ કરે છે.

એ) ભૌતિક તથ્યોને દબાવવા અને અરજદારે સ્વચ્છ હાથથી સંપર્ક કર્યો

નથી:-

એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે જોકે અરજદાર ગિરીશ ભાગવતપ્રસાદ એચયુએફ અને તેમની માતા નયનાબેન રપ.૯.૨૦૦૮ પર કંપનીની બેઠકમાં હાજર હતા અને જો કે કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માત્ર ૬.૧૦.૨૦૦૮ પર આવી બેઠકના પરિણામના આધારે દાખલ કરવામાં આવી છે અને જો કે કોર્ટે આવી પિટિશનને ૩૦.૧૦.૨૦૦૮ ના આદેશ દ્વારા સ્વીકારી છે અને સુનાવણીની તારીખ ૨૭.૧૧.૨૦૦૮ તરીકે નક્કી કરવામાં આવી છે, તેમ છતાં અરજદાર અરજી અને જાહેરાત દાખલ કરતા પહેલા જ યોજનાની તરફેણમાં તેમની સંમતિ વિશે વાકેફ હોવા છતાં, આવી ભૌતિક હકીકતને દબાવી દીધી, જે આવી અરજી દાખલ કરતી વખતે તેમની જાણકારીમાં ખૂબ જ સારી હતી. યોજના સામે વાંધો ઉઠાવવો અને આવી યોજનાનો પ્રસ્તાવ મૂકવા અને પ્રાયોજક દ્વારા આવી અરજી દાખલ કરવામાં છેતરપિંડી કરવાની વિનંતી કરવી.આથી, એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે અરજદારે સમાધાનની યોજનાની તેની માહિતીની તારીખના સંદર્ભમાં સ્પષ્ટ અને સ્પષ્ટ જાહેરાત કરવી જોઈએ.જોકે વિદ્વાન સિનિયર કાઉન્સેલ શ્રી સોપારકરે વારંવાર અને ભારપૂર્વક દલીલ કરી છે કે અરજદારને છેતરપિંડીની દલીલ કરવાની અથવા છેતરપિંડી કેવી રીતે કરવામાં આવે છે તે બતાવવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં અને તેથી, અદાલતને વિનંતી કરી કે અરજદાર દ્વારા

વિનંતી કરાયેલ કથિત છેતરપિંડીની વાસ્તવિક વિગતોની તપાસ ન કરવી જોઈએ, હકીકત એ છે કે ભૌતિક હકીકતોને દબાવવા અંગેની આવી રજૂઆત યોજનાના જ્ઞાનના સંદર્ભમાં છે એટલે કે અરજદારને તેમના શેર્સ ટ્રાન્સફર કરવામાં આવી રહ્યા છે તેની જાણ કર્યા વિના પણ પ્રાયોજકના નામે ઇકિવટી શેર્સ ટ્રાન્સફર કરવાની છે.તેનાથી વિપરીત, જો આપણે ધ્યાનમાં લઈએ કે તે અરજદાર અને તેની માતા તારીખની ૨૫.૯.૨૦૦૮ ની બેઠકમાં હાજર હતા, તો પછી જે બને છે તે સરળ છે, જેની અસર એ છે કે યોજનાના પ્રસ્તાવને અનુસરીને, અરજદારની માતાને સંબંધિત કાગળોનો સમૂહ પ્રદાન કરવામાં આવ્યો હતો, જે આઈ.ડી.બી.આઈ. દ્વારા અરજદારના નામથી પ્રાયોજકના નામ પર શેર્સના આવા સ્થાનાંતરણની જાહેરાત કરે છે, પરંતુ તે જ સમયે, તે પણ સ્પષ્ટ અને ચોક્કસ છે કે આવી ટ્રાન્સફર અરજદારની જાણ વિના હતી.તેથી, ઓછામાં ઓછું ૨૫.૯.૨૦૦૮ પર શેર્સની જાહેરાત હોવાથી, જ્યારે અરજદારને આવા વ્યવહારો છેતરપિંડીભર્યા હોવાનું સમજાયું, ત્યારે શરૂઆતમાં કંપની એપ્લિકેશન નં. ૪૧૪/૨૦૦૭ માં ઓ.જે.એમ.સી.એ. નં. ૧૮૭/૨૦૧૨ પસંદ કર્યું.અહીં યાદ રાખવું જોઈએ કે કંપની અરજી નં. ૪૧૪/૨૦૦૭ આઈ.ડી.બી.આઈ. બેંક દ્વારા અરજદારના નામથી પ્રાયોજકોને શેર્સ ટ્રાન્સફર કરવા સહિત વિવિધ રાહત માટે દાખલ કરવામાં આવી હતી અને તે નિર્વિવાદ હકીકત છે કે આઈ.ડી.બી.આઈ. બેંક આવી કંપની અરજીમાં સંબંધિત અથવા અસરગ્રસ્ત પક્ષ તરીકે હાલના અરજદાર સાથે જોડાઈ

નથી.તેથી, આવી કંપની અરજીમાં રપ.૯.૨૦૦૮ તારીખના આદેશને અરજદાર દ્વારા ૧૬.૧૦.૨૦૧૨ પર ઓ.જે.એમ.સી.એ. નં. ૧૮૭/૨૦૧૨ દાખલ કરીને પડકારવામાં આવ્યો છે.

આ હકીકત મૂળ અરજદારો જાણે છે અને તેથી, બાકી કાર્યવાહી દરમિયાન, જ્યારે અરજદાર દ્વારા નોંધવામાં આવ્યું છે કે તેઓએ આ અરજીમાં પણ હાજર રહેવું પડશે, ત્યારે ૬.૨.૨૦૧૩ પર હાલની અરજીને પ્રાધાન્ય આપ્યું છે.તેથી, એવું ન કહી શકાય કે અરજદાર દ્વારા કોઈપણ રીતે ભૌતિક હકીકતનું દમન કરવામાં આવ્યું છે.મૂળ અરજદારો દ્વારા એકંદર રજૂઆત દર્શાવે છે કે તેઓ સરળ કારણોસર આવી હકીકત પર સખત દબાણ કરી રહ્યા છે કે એકવાર અરજદારને ઓછામાં ઓછી બેઠકની તારીખે એટલે કે રપ.૯.૨૦૦૮ પર આવા સ્થાનાંતરણના આધારે શેર્સના સ્થાનાંતરણ અને યોજનાની દરખાસ્ત વિશે જ્ઞાન હોય, તો ૬.૨.૨૦૧૩ પર હાલની અરજી દાખલ કરવી ચોક્કસપણે વિલંબિત અધિનિયમ તરીકે ગણી શકાય.તે કહેવા માટે પૂરતું છે કે વ્યવહારીક રીતે, આવા નિયમોમાં વાંધા માટે કોઈ નિર્ધારિત સમયમર્યાદા નથી, પરંતુ કંપની (અદાલત) નિયમોના નિયમ ૩૪ માં પુષ્ટિ કરવામાં આવી છે તેમ એકમાત્ર પ્રતિબંધ પ્રક્રિયાગત છે અને તેમાં પણ, આખરે, એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે જે વ્યક્તિ આવા નિયમમાં સૂચવવામાં આવેલી પ્રક્રિયાનું પાલન કરવામાં નિષ્ફળ રહી છે, તે ન્યાયાધીશની રજા સિવાય અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહી શકશે નહીં અને તેથી, જો ન્યાયાધીશ રજા આપે,

તો તે હાજર થઈ શકે છે.તેથી, મર્યાદાનો કોઈ પ્રશ્ન નથી, જ્યારે ન્યાયાધીશની રજા આપવાની સત્તા પર કોઈ પ્રતિબંધ નથી.વધુમાં વધુ, આવી રજા કેસની હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને આપવામાં આવે છે અને વાસ્તવિક મુદ્દો અથવા વિવાદ પક્ષકારો વચ્ચે એટલે કે ન્યાયિક વિવેકબુદ્ધિથી ઉકેલવામાં આવે છે.

બી) આથી, એકવાર વિવેકબુદ્ધિ હોય તો, તેનો વિવેકપૂર્ણ રીતે ઉપયોગ કરવાનો હોવા છતાં, અન્ય તમામ તકનીકી મુદ્દાઓ અદાલતને આવી રજા આપવા માટે પ્રતિબંધિત કરવા માટે સામગ્રી નહીં હોય, ખાસ કરીને જ્યારે છેતરપિંડીનો આરોપ હોય. જ્યાં સુધી અદાલતમાં આવવામાં કથિત વિલંબની વાત છે, ત્યાં સુધી તે અવગણી ન શકાય કે અરજદારે પહેલેથી જ એક કાર્યવાહી શરૂ કરી દીધી છે અને જ્યારે છેતરપિંડી વિશે સ્પષ્ટતા હોય ત્યારે આવા વાંધાઓ લઈ શકાય છે. તે સુપરે પ્રસ્થાપિત છે કે છેતરપિંડી તમામ ગંભીર કૃત્યોને દૂષિત કરે છે અને તે ચોક્કસપણે દિવસોની સંખ્યાને ધ્યાનમાં લીધા વિના વિલંબને માફ કરવા માટે વિસ્તૃત થશે. તે હદ સુધી, ગણપતભાઈ મહિજિભાઈ સોલંકી (ઉપરોક્ત) ના કેસનો સંદર્ભ અહીં સંદર્ભિત કરવા માટે સામગ્રી છે જેમાં ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે છેતરપિંડીને કારણે વિલંબ/રૂબ દિવસની માફી આપી છે. તેથી, મને આવી રજૂઆતમાં કોઈ તથ્ય દેખાતું નથી કે છેતરપિંડીની માહિતીની તારીખ જાહેર ન કરવી એ સરળ કારણોસર ભૌતિક હકીકતને દબાવવી છે કે જો જ્ઞાન હોત, તો અરજદારે જાહેરાતમાં

પ્રકાશિત સુનાવણીની તારીખ ૨૭.૧૧.૨૦૦૮ ના બે દિવસ પહેલા આવી અરજી કરી હોવી જોઈએ તે ધ્યાનમાં લેવા સિવાય કોઈ મર્યાદાનો પ્રશ્ન જ નથી.

સી) અરજદારની લોકસ સ્ટેન્ડી:

મૂળ અરજદારોએ એવી પણ રજૂઆત કરી છે કે અરજદારને આવી અરજી કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી કારણ કે નિયમ ૩૪ નો ઉદ્દેશ અને હેતુ કોઈ પણ વ્યક્તિને અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાનો અધિકાર આપવાનો નથી, પરંતુ તે માત્ર એવી વ્યક્તિની પ્રક્રિયા પૂરી પાડે છે, જે અન્યથા અરજદારના સમર્થન અથવા વિરોધમાં તેને સાંભળી શકાય તે પહેલાં હાજર રહેવાનો હકદાર છે. તેથી, એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે નિયમ ૩૪ પર અરજદાર એસ્ટિક દ્વારા કંપની પિટિશનની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાના તેના અધિકારની પુષ્ટિ તરીકે આધાર રાખી શકાતો નથી, જેમાં યોજનાની મંજૂરી માંગવામાં આવી છે. એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે જ્યારે અરજદાર આસ્તિક પાસે ગિરીશ ભાગવતપ્રસાદના એચયુએફના કર્તા તરીકે પણ કોઈ શેર્સ બચ્ચો ન હતો, કારણ કે આઈ.ડી.બી.આઈ. દ્વારા પ્રસ્તાવકને શેર્સની સોંપણી હેઠળ, હવે તેમની માલિકીમાં કોઈ શેર્સ નથી અને તેથી, તેમની પાસે યોજનાની કાર્યવાહીમાં ભાગ લેવાનો કોઈ અધિકાર નથી. તેથી એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે આસ્તિક આવી પરિસ્થિતિથી સારી રીતે વાકેફ છે અને તેથી, તેણે તેની ક્ષમતા જાહેર કરી નથી જેમાં તે વાંધો દાખલ કરવા માંગે છે એટલે કે લેણદાર, કામદાર

અથવા ઇકિવટી શેર ધારક તરીકે.એવી પણ રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે અરજદાર-આસ્તિકે ક્યારેય એવી ફરિયાદ કરી નથી કે તેમને રપ.૯.૨૦૦૮ ની તારીખની બેઠકની નોટિસ આપવામાં આવી ન હતી કારણ કે તેઓ બેઠકમાં હાજરી આપવા અને ભાગ લેવા/મત આપવા માટે હકદાર ન હતા અને તેથી, તેમને અરજીમાં હાજર રહેવાનો કોઈ અધિકાર નથી.

આવી રજૂઆતના સમર્થનમાં, મૂળ અરજદારો ઓ.જે. અપીલ નં. ૨/૨૦૧૪ માં ૧૫.૧૨.૨૦૧૪ ના ચુકાદા અને આદેશ પર આધાર રાખે છે.જો આપણે આવા ચુકાદાને અવલોકન કરીએ, તો ચુકાદાનો પ્રથમ ફક્તો પોતે જ સ્પષ્ટ કરે છે કે ઓ.જે. અપીલ નં. ૨/૨૦૧૪ ઓ.જે.એમ.સી.એ. નં. ૧૮૭/૨૦૧૨ માં ૨૮.૧.૨૦૧૪ ના ચુકાદા અને આદેશની વિરુદ્ધ છે.તે નિર્વિવાદ હકીકત છે કે આવી કંપની અરજી નં. ૧૮૭/૨૦૧૨ પડકારજનક છે અને અરજદારના ઇકિવટી શેર્સને સ્થાનાંતરિત કરવા માટે આઈ.ડી.બી.આઈ. બેંક દ્વારા પસંદ કરાયેલ કંપની અરજી નં. ૪૧૪/૨૦૦૭ માં તારીખ રપ.૯.૨૦૦૮ ના આદેશને યાદ કરે છે-આસ્તિક મૂળ અરજદારો/પ્રસ્તાવકો, એટલે કે, રિવરફ્રન્ટ પ્રોપર્ટીઝ પ્રાઇવેટ લિમિટેડની તરફેણમાં અને તેથી, જ્યારે આસ્તિકે ટ્રાન્સફરને પહેલેથી જ પડકાર આપ્યો છે અને જ્યારે આવી ટ્રાન્સફર એસ.એલ.પી. ના રૂપમાં આજે પણ બાકી મુકદ્દમાનો વિષય છે. (સિવિલ) નં. ૬૧૬૯/૨૦૧૫, એવું ન કહી શકાય કે આસ્તિકે આવી

ટ્રાન્સફર સામે વાંધો ઉઠાવ્યો નથી અને તેથી, તેને મુખ્ય કંપની પિટિશનમાં વાંધા દાખલ કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી. તે પણ સ્પષ્ટ અને સ્પષ્ટ છે કે તાજેતરમાં જ, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે આ ઉચ્ચ અદાલતને મુખ્ય અરજીનો ઝડપથી નિર્ણય લેવાનો નિર્દેશ આપતી વખતે અવલોકન કર્યું છે કે આ અરજીનું પરિણામ પણ આખરે આસ્તિક દ્વારા પસંદ કરાયેલ આવી એસ.એલ.પી. ના પરિણામને આધિન રહેશે.આથી, તે સ્પષ્ટ અને ચોક્કસ છે કે અરજદાર ચોક્કસપણે અસરગ્રસ્ત પક્ષ છે અને તેથી, જો તેને કોઈ યોજનાને મંજૂરી આપવામાં કોઈ છેતરપિંડી અથવા ગેરકાયદેસરતા અથવા અનિયમિતતા જોવા મળે તો તેને અદાલતના ધ્યાન પર લાવવાનો અધિકાર છે.

તેથી, મૂળ અરજદારો દ્વારા રજૂ કરવામાં કોઈ તથ્ય નથી કે અરજદારને આવા વાંધાઓ દાખલ કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી.આવા મુદ્દાનો વૈકલ્પિક જવાબ પોતે જ કાનૂની જોગવાઈ છે કારણ કે કંપની અધિનિયમની જોગવાઈ તમામ સભ્યો અને લેણદારોને મંજૂરી આપે છે અને જો કંપની સમાપ્ત થઈ જાય, તો તેના પરિસમાપક યોજના પ્રસ્તાવિત કરે છે અને આવી પ્રસ્તાવિત યોજના માટે અદાલતની મંજૂરી માંગે છે અને તેથી, જ્યારે પ્રાયોજક અને અરજદાર વચ્ચે કોઈ વિવાદ હોય કે પ્રાયોજક કોઈ ગેરકાયદેસરતા અને અનિયમિતતા દ્વારા સભ્ય બની ગયો હોય, જે એસ.એલ.પી. નો વિષય છે. એસ.એલ.પી. (સિવિલ) નં. ૬૧૬૯/૨૦૧૫, તે સ્પષ્ટ છે કે જો અરજદાર શેર્સના આવા હસ્તાંતરણ

પહેલાં સભ્ય છે, જે વિવાદમાં છે, તો તે ચોક્કસપણે એવી વ્યક્તિ છે જેને યોજનાને મંજૂરી આપતા પહેલા સાંભળવી જરૂરી છે.

તેવી જ રીતે, જ્યાં સુધી મૂળ અરજદારોના સ્થાનની વાત છે, ત્યાં સુધી વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવાએ તેનાથી વિપરીત રજૂઆત કરી છે કે જો કોઈ પણ રીતે પ્રાયોજકને કંપનીના સભ્ય તરીકે જાહેર કરવામાં ન આવે, તો હકીકતમાં પ્રાયોજક યોજનાની મંજૂરી મેળવવા માટે હકદાર રહેશે નહીં અને યોજના પોતે જ જાળવવા યોગ્ય રહેશે નહીં અને મૂળ અરજદારો પણ યોજના રજૂ કરતી વખતે તમામ બાકી મુકદ્દમાઓ સંબંધિત તથ્યો જાહેર કરવામાં નિષ્ફળ ગયા છે અને તેથી મૂળ અરજદારોએ પણ ભૌતિક તથ્યોને દબાવી દીધા છે.

જો કે અલગ મત હોવા છતાં, નિયમ ૩૪ નું વાંચન માત્ર એ સ્પષ્ટ કરે છે કે તે કોઈ પણ વર્ગની વ્યક્તિને વાંધો દાખલ કરવા માટે પ્રતિબંધિત કરતું નથી જ્યારે તે અરજીની સુનાવણીમાં હાજર થવા માંગતા 'દરેક વ્યક્તિ' વિશે કહે છે. જો કે 'દરેક વ્યક્તિ' શબ્દ કંપની સાથે સંબંધિત સભ્યો, લેણદારો વગેરે વચ્ચે પ્રતિબંધિત કરવાનો પ્રયાસ કરવામાં આવે છે, તેમ છતાં તે અવગણવામાં ન આવે કે તે સ્થાયી કાયદો છે કે કોર્ટ કોઈ પણ યોજનાને મંજૂરી આપે તે પહેલાં, તેને નીચે આપેલા ત્રણ મુદ્દાઓ પર પોતાને સંતોષવાની જરૂર પડશે. (૧) કાયદાકીય જરૂરિયાતોનું પાલન કરવામાં આવ્યું છે કે કેમ (૨) યોજના દ્વારા અસરગ્રસ્ત વર્ગ/વર્ગોનું વાજબી પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું છે કે કેમ અને (૩) વ્યવસ્થા

વ્યવસાયી વ્યક્તિ જેવી છે કે કેમ તે વાજબી રીતે મંજૂર થશે. તેથી, જો કોઈ વ્યક્તિ થોડો પ્રકાશ પાડવા માંગે છે અને તે રીતે અદાલત સમક્ષ દર્શાવવા માંગે છે કે પ્રસ્તાવિત યોજનામાં આવી કોઈ પણ શરત પૂર્ણ થઈ નથી, તો પછી, અદાલતની પરવાનગી સાથે, આવી વ્યક્તિ અરજીની સુનાવણીમાં હાજર થઈ શકે છે અને જો આવી કોઈ વ્યક્તિ નોટિસ આપીને નિયમ ૩૪ માં નિર્ધારિત પ્રક્રિયા અનુસાર પોતાનો ઇરાદો જાહેર કરે છે, તો બે દિવસ અગાઉથી અને ફોર્મ નં. ૯ દાખલ કર્યા પછી, તે કિસ્સામાં, નિયમ, ફોર્મ નં. ૧૦ માં રેકૉર્ડ પર જાહેર કરીને મૂળ અરજદારો દ્વારા પણ અનુસરવાની આગળની પ્રક્રિયા સૂચવે છે કે જેઓ હાજર થવા માંગે છે અને તેમની વચ્ચે જેઓ યોજનાને ટેકો આપે છે અને યોજનાનો વિરોધ કરે છે. તે પછી, કોર્ટ તેમને તેમનું સોગંદનામું દાખલ કરવાની અને યોજનાને મંજૂરી આપતી વખતે આવી તમામ સામગ્રી પર વિચાર કરવાની મંજૂરી આપશે. જ્યારે વૈકલ્પિક રીતે, જો કોઈ વ્યક્તિ ઉપરોક્ત પ્રક્રિયાગત ભાગનું પાલન ન કરી શક્યું હોય અથવા ન કરી શક્યું હોય, તો તે અદાલતમાં હાજર થવા અને યોજના સામે વાંધો ઉઠાવવા અથવા તેને ટેકો આપવા માટે અદાલતની પરવાનગી મેળવી શકે છે, જ્યારે તે રજાની મંજૂરી આપવા અથવા રજાને નકારી કાઢવા માટે કોર્ટના અધિકારક્ષેત્રમાં હોય. તેથી, જ્યારે અરજદારે કંપનીના સભ્યપદ અંગે વિવાદ ઉઠાવ્યો હોય, જેની પુનરુત્થાન યોજના પ્રસ્તાવિત છે, ત્યારે તે ચોક્કસપણે અસરગ્રસ્ત અને જરૂરી પક્ષ છે, અને અહીં ઉપર ચર્ચા કર્યા મુજબ, જો

તેઓ અહીં સૂચિબદ્ધ ત્રણ મુદ્દાઓમાંથી કોઈપણ મુદ્દા પર અદાલતને મદદ કરી શકે, તો પછી, તેઓ જરૂરી પક્ષ છે અને અરજીમાં હાજર થવા અને તેનો બચાવ કરવા માટે તેમને રજા આપવાની જરૂર છે. બીજા શબ્દોમાં કહીએ તો, જ્યારે અરજદાર વ્યક્તિના અસરગ્રસ્ત વર્ગમાંથી એક હોય, ત્યારે તેનું પ્રતિનિધિત્વ વાજબી રીતે જરૂરી છે. જ્યારે, વર્તમાન કેસમાં, દલીલની જાહેરાત એ સ્પષ્ટ કરે છે કે પ્રાયોજક કદાચ કંપની સાથે સંબંધિત લોકોના વર્ગના લાભ માટે યોજનાની દરખાસ્ત કરી રહ્યો નથી અને એવો આરોપ છે કે સમગ્ર યોજના માત્ર તુરંત કિંમતે મૂલ્યવાન જમીન પર કબજો કરવાના હેતુથી છે, અરજીને મંજૂરી આપવી, હાજર થવું અને તેમની ફરિયાદો રજૂ કરવી યોગ્ય રહેશે કારણ કે આખરે અરજીને મંજૂરી આપવી એ યોજનાને મંજૂરી આપવાનો ઇનકાર નહીં કરે જો તે અન્યથા કાયદા અનુસાર હોય.જો મૂળ અરજદારો તેમની હાજરી અને હાજરીથી ડરતા હોય, તો માત્ર મૂળ અરજદારો ડરતા હોવાથી, એવું ન કહી શકાય કે પ્રસ્તાવિત યોજનાને મંજૂરી આપવા માટેની અરજીનો કોર્ટ નિર્ણય કરે તે પહેલાં કોર્ટે તેમને હાજર રહેવાની અને તેમના કેસનું પ્રતિનિધિત્વ કરવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં.

જો કે, ઓ.જે. અપીલ નં. ૨/૨૦૧૪ માં ૧૫.૧૨.૨૦૧૪ ના આવા ચુકાદાથી, વિદ્વાન વરિષ્ઠ વકીલ શ્રી સોપારકર અને વિદ્વાન વકીલ શ્રી એ.એસ. વકીલ એ વારંવાર ફરો જ.પ આગળ વાંચીને ભારપૂર્વક જણાવ્યું છે કે ડિવિઝન બેન્ચે પહેલેથી જ અરજદારની કાર્યવાહીને

વિલંબિત ગણાવી છે, જે વિલંબ ક્ષમ્ય કરી શકાતો નથી, એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે એકવાર ડિવિઝન બેન્ચે વિલંબને માફ કરવાનો ઇનકાર કરી દીધો છે, તો આ કોર્ટે અરજદારને બે વર્ષ પછી તેની હાજરી દાખલ કરવાની મંજૂરી આપીને રજા આપવી જોઈએ નહીં. વિલંબને માફ કરવાનો પ્રશ્ન અને તે કે આવા વિલંબને ધ્યાનમાં લીધા વિના, જ્યારે અદાલતને કોઈ પણ વ્યક્તિ દ્વારા હાજરી આપવા માટે રજા આપવાની અંતર્ગત સત્તાઓ મળી હોય, જો આપણે સમગ્ર ચુકાદાની તપાસ કરીએ, તો તેનાથી વિપરીત તે સ્પષ્ટ થાય છે કે વ્યવહારીક રીતે ડિવિઝન બેન્ચે અવલોકન કર્યું છે કે આઈ.ડી.બી.આઈ. બેંકમાંથી પ્રાયોજકને શેર્સ ટ્રાન્સફર કરવામાં કેટલીક ગેરકાયદેસરતા અથવા ઓછામાં ઓછી અનિયમિતતા છે, સિંગલ જજ દ્વારા આવા ટ્રાન્સફર અંગેના રપ.ટ.૨૦૦૮ ના આદેશને પાછા ખેંચવાની મંજૂરી માત્ર અરજદાર દ્વારા આવા આદેશને પડકારવામાં વિલંબને કારણે નથી-આસ્તિક, કારણ કે આસ્તિક કંપનીને લગતા વિકાસ વિશે સંપૂર્ણપણે વાકેફ હતા અને કારણ કે પ્રસ્તાવકને બજારમાંથી ઘણા શેર્સ મેળવવામાં મદદ કરવા માટે પ્રયાસ કર્યો છે. એવી પણ રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે આસ્તિકે પહેલા પ્રસ્તાવકને તેના દેવાની ચૂકવણી કરવાની અને તેની મિલકતને તમામ જમીનમાંથી મુક્ત કરવાની મંજૂરી આપી છે અને ત્યાં સુધી તેણે યોજના સામે વાંધો ઉઠાવ્યો ન હતો, પરંતુ તેને અંતિમ લાભ મળતાની સાથે જ તેણે યોજના સામે વાંધો ઉઠાવ્યો હતો. એવું કહેવા માટે પૂરતું છે કે જો

દરખાસ્તકર્તાએ મૂળ અરજદારોને તેમની મિલકતો જપ્ત કરવામાં મદદ કરી હોય, તો દરખાસ્તકર્તા દ્વારા આ હેતુ માટે ચૂકવવામાં આવેલી કોઈપણ રકમ યોજનાના દરખાસ્તકર્તા દ્વારા અરજદારને વ્યક્તિગત લોન તરીકે ગણી શકાય, જે કાયદા અનુસાર વસૂલ કરી શકાય છે, પરંતુ અરજદારની સ્પષ્ટ સંમતિ વિના જો આઈ.ડી.બી.આઈ. બેંકે તેની સમક્ષ દાખલ કરેલા શેર્સને અરજદાર દ્વારા માત્ર ૧૫ લાખ રૂપિયાની ઓછી રકમની લોન સામે જામીન તરીકે ટ્રાન્સફર કર્યા હોય, તો આઈ.ડી.બી.આઈ. બેંકનું ૧૭ લાખ રૂપિયાની રસીદ સામે દરખાસ્તકર્તાના નામે ઇક્વિટી શેર્સ ટ્રાન્સફર કરવાનું કાર્ય હવે પડકાર હેઠળ છે. અને ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતની સક્રિય વિચારણા હેઠળ જ્યાં એવું કહેવામાં આવ્યું છે કે આ અરજી નું પરિણામ આવા એસ.એલ.પી.(સિ) નં. ૬૧૬૯/૨૦૧૫ ના પરિણામને આધિન રહેશે. તેથી, વ્યવહારીક રીતે, જ્યારે ઓ.જે. અપીલ નં. ૨/૨૦૧૪ ના વાદગ્રસ્ત ચુકાદોને એસ.એલ.પી.માં પડકારવામાં આવે છે. (સિવિલ) નં. ૬૧૬૯/૨૦૧૫ તેમાં ઉપરોક્ત આદેશ સાથે, તો પછી, ઓછામાં ઓછા આ તબક્કે, આ ચુકાદો પણ એક વિવાદિત ચુકાદો છે અને તેથી, આવા વાદગ્રસ્ત ચુકાદો પર આધાર રાખતા પહેલા કાળજી જરૂરી છે.

મૂળ અરજદારો રાષ્ટ્રીય કાપડ કામદાર સંઘ વિરુદ્ધના કેસમાં નિર્ણય પર આધાર રાખે છે.પી. આર. રામકૃષ્ણન અને અન્યો, એ.આઈ.આર. ૧૯૮૩ એસ.સી. ૭૫ જેમાં ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે ચુકાદો

આખ્યો છે કે વ્યક્તિગત કામદારને કાં તો ફસાવવાનો અથવા સમાપન અરજીમાં હાજર રહેવાનો અથવા હસ્તક્ષેપ કરવાનો પણ કોઈ અધિકાર નથી, પરંતુ કામદારોના સંઘને સમાપન અરજીમાં હાજર રહેવાનો અને તેની સુનાવણી કરવાનો અધિકાર રહેશે. જોકે લઘુમતી મત નિયમ ૩૪ માં "દરેક વ્યક્તિ" શબ્દોને વ્યાખ્યાયિત કરવામાં આવા પ્રસ્તાવની વિરુદ્ધ છે, કારણ કે તે કામદારને હકદાર નથી, જે ન તો શેરધારક છે કે ન તો ફાળો આપનાર છે કે જે તે નિયમ હેઠળ સમાપન અરજીને ટેકો આપવા અથવા તેનો વિરોધ કરવા માટે હકદાર નથી, કારણ કે તેઓ ફક્ત તે જ વ્યક્તિનો ઉલ્લેખ કરે છે જે અન્યથા અધિનિયમ હેઠળ આવું કરવા માટે હકદાર છે, પરંતુ આવા નોંધાયેલા કેસોમાં લઘુમતી ન્યાયાધીશો દ્વારા કરવામાં આવેલા અવલોકનો પર આ તબક્કે આધાર રાખી શકાતો નથી જ્યારે બહુમતી ન્યાયાધીશોએ એવું માન્યું છે કે નિયમ એવું માને છે કે લેણદારો અને ફાળો આપનારાઓ સિવાય અન્ય વ્યક્તિઓ પણ હોઈ શકે છે જેઓ ચુકાદાની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાનો હકદાર છે. સમાપ્ત કરવાની અરજી કારણ કે તે તેની અરજીમાં લેણદારો અને ફાળો આપનારાઓ સુધી મર્યાદિત નથી પરંતુ સામાન્ય અભિવ્યક્તિ "દરેક વ્યક્તિ" નો ઉપયોગ થાય છે. આમ, આ ચુકાદો પ્રસ્તાવકને મદદ નહીં કરે.

- ડી) "સુનાવણીનો દિવસ" શબ્દસમૂહની વિરુદ્ધ નિયમ ૩૪ માં ઉલ્લેખિત
"સુનાવણીનો દિવસ" શબ્દસમૂહનું અર્થઘટન.

અરજદાર એસ્ટિકના જણાવ્યા અનુસાર, "સુનાવણીનો દિવસ" શબ્દસમૂહનો અર્થ એ નથી કે સુનાવણીની તારીખ ૧૪.૧૦.૨૦૦૮ તરીકે નક્કી કરતી વખતે મુખ્ય અરજીમાં ૨૭.૧૧.૨૦૦૮ ના આદેશમાં ઉલ્લેખિત તારીખ, પરંતુ સુનાવણીનો દિવસ એટલે અદાલત દ્વારા કંપની અરજીની સુનાવણીનો વાસ્તવિક દિવસ, જે રજૂ કરે છે કે સુનાવણીનો આવો દિવસ હજુ સુધી એક અથવા અન્ય કારણોસર આવ્યો નથી કારણ કે મુખ્ય કંપની અરજી નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ અદાલત દ્વારા સુનાવણી માટે લઈ શકાયો નથી, કારણ કે આવી અરજી દાખલ કર્યા પછી પણ, યોજનાની મંજૂરી મેળવવા માટે, જ્યારે પ્રસ્તાવક/પ્રાયોજક તમામ જેવી તમામ જરૂરી માહિતી જાહેર કરવામાં નિષ્ફળ ગયા છે. મુકદ્દમા પેટિંગ છે, તેઓ ડેટ રિકવરી ટ્રિબ્યુનલ સમક્ષ વિવિધ બેંકો દ્વારા વસૂલાતની કાર્યવાહીના રૂપમાં તે મુકદ્દમાનો નિકાલ કરવાનું ચાલુ રાખે છે અને તેઓએ મુખ્ય અરજીની સુનાવણી માટે ક્યારેય દબાણ કર્યું નથી જે અન્યથા ક્યારેય પાકતી ન હતી અને કોર્ટ દ્વારા અંતિમ નિર્ણય માટે હાકલ કરી હતી, વધુમાં રજૂઆત કરી હતી કે પ્રથમ વખત માત્ર ભારતની માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા તેના તારીખ ૧૮.૧૧.૨૦૦૮ ના આદેશ દ્વારા આ બાબતને અંતિમ નિકાલ માટે લેવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો.વધુમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે વ્યવહારીક રીતે ઓક્ટોબર, ૨૦૦૮ થી, જ્યારે કંપની પિટિશન દાખલ કરવામાં આવી હતી, આજ સુધી, કંપની પિટિશન ક્યારેય પરિપક્વ થઈ નથી એટલે કે

સુનાવણી માટે તૈયાર છે અને તેને કોર્ટ દ્વારા ક્યારેય અંતિમ નિકાલ માટે બોલાવવામાં આવી નથી અને તેથી, વ્યવહારીક રીતે, 'સુનાવણીનો દિવસ' હજુ સુધી મંજૂર કરવામાં આવ્યો નથી અને તેથી, નિયમ ૩૪ ની જોગવાઈ અરજદારના માર્ગમાં આવતી નથી જ્યારે તેઓ પહેલેથી જ હાજર રહેવા માટે રજા માટેની અરજીને પસંદ કરે છે અને હવે જ્યારે તેઓ પહેલેથી જ ૨૫.૮.૨૦૧૫ પર હાજર થવાના તેમના ઇરાદાની નોટિસ આપી ચૂક્યા હોય, ત્યારે પણ આવી રજૂઆતમાં કંઈક તથ્ય છે કારણ કે કંપની પિટિશન દાખલ કર્યા પછી ૬.૮.૨૦૦૮, તે માત્ર જાન્યુઆરી, ૨૦૧૨ મહિનામાં જ છે જ્યારે ડી.આર.ટી. સમક્ષ તમામ વસૂલાતની કાર્યવાહી પૂર્ણ કરવામાં આવી હતી જ્યારે પ્રાયોજકે સંબંધિત બેંકોને આવી તમામ સુરક્ષિત લોનની રકમ ચૂકવી દીધી હતી. તેથી, ઓછામાં ઓછા જાન્યુઆરી, ૨૦૧૨ સુધી યોજનાને મંજૂરી આપવા માટે અરજી ક્યારેય તૈયાર થઈ ન હતી અને ફેબ્રુઆરી, ૨૦૧૨માં અરજદારે પહેલેથી જ કંપની અરજી નં. ૪૧૪/૨૦૦૭ માં ૨૫.૮.૨૦૦૮ તારીખના આદેશને પડકાર્યો છે, જેમાં તેના શેર્સ આઈ.ડી.બી.આઈ. બેંક દ્વારા ખોટી રીતે પ્રસ્તાવકની તરફેણમાં સોંપવામાં આવ્યા હતા.આવી સ્થિતિ પહેલેથી જ રેકૉર્ડ પર પ્રતિબિંબિત થાય છે જ્યારે ૨.૩.૨૦૦૮ પર, કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવ્યું હતું કે અરજદારના વિદ્વાન વકીલ શ્રી વકીલ રજૂ કરે છે કે સ્પેશિયલ લીવ પિટિશનના રૂપમાં અમુક મુકદ્દમાઓ ભારતની માનનીય સુપ્રીમ કોર્ટ સમક્ષ બાકી છે અને તેથી, તે તેમની રજૂઆત છે કે સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા

પેઝિંગ એસ.એલ.પી. માં અંતિમ આદેશ આ અરજી પર પણ અસર કરશે. તેથી, તેમણે એસ.એલ.પી. માં આગળની કાર્યવાહીના પરિણામની રાહ જોવાના દૃષ્ટિકોણથી થોડા સમય માટે વિનંતી કરી અને તેઓ રજૂ કરે છે કે આ બાબત ઓછામાં ઓછા ત્રણ અઠવાડિયા માટે સ્થગિત કરી શકાય છે, જ્યારે ૧૫/૦૩/૨૦૧૦ ના રોજ, પ્રાદેશિક નિયામકને જવાબી સોગંદનામું દાખલ કરવા માટે વધુ સમય આપવામાં આવ્યો હતો, તે કર્મચારી રાજ્ય વીમા નિગમનો હોઈ શકે છે અને તેથી, જ્યારે જવાબી સોગંદનામું દાખલ કરવા અને સોગંદનામું પ્રત્યુત્તર આપવા માટે સમય આપવામાં આવ્યો હતો, ત્યારે તે સ્પષ્ટ થાય છે કે બાબત અંતિમ સુનાવણી માટે તૈયાર નહોતી. ફરીથી ૫/૪/૨૦૧૦ પર, કોર્ટ દ્વારા નોંધવામાં આવ્યું હતું કે પ્રાદેશિક નિયામક વતી કોઈ જવાબની ગેરહાજરીમાં, કોર્ટ સુનાવણી સાથે આગળ વધવાની સ્થિતિમાં નથી. એવું લાગે છે કે વિવિધ લેણદારો દ્વારા દાવાઓના સમાધાનની જાહેરાત રેકૉર્ડ પર કરવામાં આવી છે, કદાચ ફક્ત ૧૩.૨.૨૦૧૨ પર, જેનો આદેશ અહીં સંદર્ભિત કરવાની જરૂર છે.

"કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ માં પસાર કરાયેલ ૧૩.૦૨.૨૦૧૨ તારીખનો આદેશ

જ્યારે પિટિશન બોલાવવામાં આવે છે અને સુનાવણી માટે લેવામાં આવે છે, ત્યારે અરજદારો માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી વકીલ હાજર નથી. શ્રી ચંપાનેરી, વિદ્વાન સહાયક સોલિસિટર જનરલ. સામાવાળા નં. ૧ માટે સોલિસિટર જનરલ પણ હાજર નથી. શ્રી

સચિન વસાવાડા, વાંધો ઉઠાવનાર વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી દેસાઈ હાજર છે. મેસર્સ નાનાવતી એસોસિએટ્સ, વિદ્વાન વકીલો, ભાડાપટ્ટાદારો વતી પણ હાજર નથી. કામદારો વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી ઉપાધ્યાય હાજર છે. તેમણે રજૂઆત કરી હતી કે તેઓ આ યોજનાને ટેકો આપી રહ્યા છે. સ્ટેટ બેંક ઓફ ઇન્ડિયાના વિદ્વાન વકીલ સુશ્રી રાવલ હાજર છે. તેમણે રજૂઆત કરી છે કે ભારતીય સ્ટેટ બેંકનો દાવો ચૂકવવામાં આવ્યો છે/પતાવટ કરવામાં આવી છે.

અરજદારો વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી વકીલ હાજર ન હોવાથી, ૨૪.૨.૨૦૧૨ પર મુલતવી " .

જ્યારે કે, ૨૭.૨.૨૦૧૨ તારીખનો આદેશ ફરીથી પુષ્ટિ કરે છે કે વિદ્વાન સિનિયર કાઉન્સેલ શ્રી સોપારકરે રજૂઆત કરી છે કે તેમના ક્લાયન્ટે એમ્પ્લોઈઝ સ્ટેટ ઇન્શ્યોરન્સ કોર્પોરેશનની તરફેણમાં ચેક ઇશ્યુ કર્યો છે અને કોર્ટે તેમને તેને સીધા કોર્પોરેશનને મોકલવાનો નિર્દેશ આપ્યો છે કારણ કે કોર્પોરેશનના વકીલ પાસે આવી કોઈ રકમ સ્વીકારવાની સૂચનાઓ નથી. આ દર્શાવે છે કે ઓછામાં ઓછું તે દિવસ સુધી, યોજનાને મંજૂરી આપવાની બાબત તૈયાર થઈ ન હતી. ત્યારબાદ, કમનસીબે, આ અદાલત દ્વારા ૧.૧૦.૨૦૧૫ પર પ્રથમ વખત વિચારણા માટે સૂચિબદ્ધ કરવામાં આવે તે પહેલાં પાંચ જેટલા ન્યાયાધીશો દ્વારા મામલાને બચાવી લેવામાં આવ્યો હતો. ત્યારબાદ પણ, બંને પક્ષોની દલીલો સાંભળવાનું શરૂ કરતી વખતે, બંને પક્ષો દ્વારા સંમતિ વ્યક્ત કરવામાં આવી છે કે શરૂઆતમાં માત્ર કંપનીની અરજી પર જ નિર્ણય

લેવાનો છે અને તેથી, વિદ્વાન સિનિયર કાઉન્સેલ શ્રી સોપારકર અને વિદ્વાન વકીલ શ્રી એ.એસ. વકીલ એ વારંવાર રજૂઆત કરી છે કે અરજદારે કરેલી છેતરપિંડીના વાસ્તવિક પાસાને ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ નહીં અને તેને છેતરપિંડીની વિગતો જાહેર કરવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ નહીં અને તે ત્યારે જ સ્વીકાર્ય છે જ્યારે કોર્ટ મુખ્ય અરજીમાં અરજદારની હાજરી અંગે સિવિલ અરજીને મંજૂરી આપે. વાદીઓના વ્યક્તિગત અધિકારો હેઠળ આ પ્રકારનું વલણ સ્વીકાર્ય હોવા છતાં, મુખ્ય અરજીના નિકાલમાં વિલંબનું વાસ્તવિક કારણ છે, અન્યથા, જો મૂળ અરજદારોને ખાતરી હોય કે તેમના દ્વારા અથવા અરજદાર સાથે અથવા અદાલતની કાર્યવાહીમાં કોઈ પણ વ્યક્તિ દ્વારા કોઈ છેતરપિંડી કરવામાં આવી નથી, તો પછી, તેઓ મુખ્ય અરજીનો નિર્ણય એ રજૂઆત સાથે પણ કરવા માટે સંમત થયા હોવા જોઈએ કે કોર્ટ આ બાબતના તમામ પાસાઓને ધ્યાનમાં લઈ શકે છે અને કંપની અરજી તેમજ કંપની અરજી બંનેમાં યોગ્ય આદેશો પસાર કરી શકે છે, જેથી તે જ તથ્યો પર વારંવાર દલીલો અને વારંવાર મોટા આદેશો ટાળી શકાય. તેથી, હકીકતમાં, વ્યવહારીક રીતે કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ ને વ્યવહારીક રીતે કોર્ટ દ્વારા કોઈપણ સમયે સક્રિય સુનાવણી માટે ક્યારેય લેવામાં આવી ન હતી અને તે હદ સુધી, વ્યવહારીક રીતે, અરજદાર એવો દાવો કરવામાં સાચો છે કે તેઓ આવી વાસ્તવિક સુનાવણીના દિવસથી બે દિવસ પહેલાં કોઈપણ સમયે નિયમ

૩૪ હેઠળ નોટિસ આપી શકે છે.આવી રજૂઆતના સમર્થનમાં, અરજદાર નીચેના નિર્ણયો પર આધાર રાખે છે: –

- (૧) કંપર સિંહ સૈની વિરુદ્ધ દિલ્લી હાઈકોર્ટ, (૨૦૧૨) ૪ એસ.સી.સી. ૩૦૭;
- (૨) મંગત સિંહ ત્રિલોચન સિંહ વિ. સતપાલ, (૨૦૦૩) ૮ એસ.સી.સી. ૩૫૭; અને
- (૩) શાહ અંબાલાલ છોટાલાલ વિરુદ્ધ શાહ બાબલદાસ દયાભાઈ, એ.આઈ.આર. ૧૯૬૪ ગુજ ૯.

આવા ચુકાદાઓની ચર્ચા ઉપરના ફક્ત જજમાં પહેલેથી જ કરવામાં આવી છે. જો કે, મૂળ અરજદારોના વિદ્વાન વકીલે રજૂઆત કરી છે કે આવા તમામ ચુકાદાઓ ફો.કા.સં. ની વિવિધ જોગવાઈઓના સંદર્ભમાં છે અને તેમાંથી કોઈ પણ ચુકાદો કંપની (કોર્ટ) નિયમો, ૧૯૫૮ની જોગવાઈઓના સંદર્ભમાં નથી અને તેથી, તે લાગુ પડતા નથી.આવી રજૂઆતને પણ કોઈ આધાર નથી કારણ કે તે સ્થાયી કાનૂની સ્થિતિ પણ છે કે ફો.કા.સં. ની જોગવાઈઓ ચોક્કસપણે કંપની અદાલત સમક્ષની કાર્યવાહીને લાગુ પડે છે અને તેથી, જ્યારે સમાન મુદ્દાઓ વિવિધ નિયમોના સંદર્ભમાં ઉઠાવવામાં આવે છે, ત્યારે તે સ્પષ્ટ અને સ્પષ્ટ છે કે જો આવા મુદ્દાઓ આવા સંબંધિત કાયદાના સંદર્ભમાં ઉકેલવામાં આવે, તો તેના પર ચોક્કસપણે આધાર રાખી શકાય છે.

કંપની (કોર્ટ) નિયમો, ૧૯૫૮ ના નિયમ ૬ નો સંદર્ભ પણ સામગ્રી છે જે નીચે મુજબ છે.

૬. અદાલતની કાર્યવાહી અને પ્રક્રિયા અને લાગુ કરવા માટેની સંહિતાની જોગવાઈઓ.- અધિનિયમ અથવા આ નિયમો દ્વારા પૂરી પાડવામાં આવેલ સિવાય, અદાલતની પ્રથા અને પ્રક્રિયા અને સંહિતાની જોગવાઈઓ જ્યાં સુધી લાગુ પડે ત્યાં સુધી, અધિનિયમ અને આ નિયમો હેઠળની તમામ કાર્યવાહીઓને લાગુ પડશે. આ નિયમો અથવા અદાલતની પ્રથા અને પ્રક્રિયા અનુસાર સિવાય અન્ય કોઈ રીતે રજૂ કરવામાં આવેલા કોઈપણ દસ્તાવેજને સ્વીકારવાનો કુલસચિવ ઇનકાર કરી શકે છે.

જ્યારે આવી રજૂઆત ઉપરાંત, મૂળ અરજદારોએ કંપની (કોર્ટ) નિયમો, ૧૯૫૯ માંથી કેટલાક નિયમોનો ઉલ્લેખ કર્યો છે. નિયમો ૧૦, ૧૧ (એ), ૧૧ (એ) (૧૦), ૧૧ (બી), ૨૩ (સી), ૨૪, ૨૫ અને ૩૦, રજૂ કરે છે કે આવા નિયમોમાં સૂચવવામાં આવેલી પ્રક્રિયાનું પાલન કરવું પડશે, જેમાં એવી જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે જ્યારે ન્યાયાધીશોને સુનાવણીની તારીખ નક્કી કરવા માટે સમન્સ આપવામાં આવે અને કોર્ટને તેની જાહેરાત કરવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવે, ત્યારે તેની જાહેરાત સુનાવણી માટે નિર્ધારિત તારીખના ઓછામાં ઓછા ૧૪ દિવસ પહેલાં કરવાની હોય છે. જો કે, તે જ સમયે, તે તદ્દન સ્પષ્ટ અને સ્પષ્ટ છે કે અરજદારની સુનાવણીના સંદર્ભમાં વિવિધ નિયમોમાં એક અલગ પરિભાષાનો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે, કારણ કે નિયમો ૨૩, ૨૪, ૨૫ અને ૩૦ માં, "સુનાવણી માટે નિયત તારીખ" શબ્દસમૂહનો સંદર્ભ છે, જ્યારે નિયમ ૩૪ માં, વપરાયેલ શબ્દસમૂહ "સુનાવણીનો દિવસ" છે અને

શબ્દસમૂહ "સુનાવણીની તારીખ" નથી.આવા અલગ શબ્દસમૂહ "સુનાવણીનો દિવસ" નિયમો રૂપ માં પણ જોવા મળે છે જેમાં "સુનાવણીની તારીખ" શબ્દસમૂહનો ઉપયોગ કરવામાં આવ્યો છે.તેથી, ઓછામાં ઓછા નિયમો રૂપ માં, બંને શબ્દસમૂહો એટલે કે "સુનાવણીનો દિવસ" અને "સુનાવણીની તારીખ" નો ઉપયોગ કરવામાં આવે છે.આમ, જો આ અલગ અલગ શબ્દસમૂહો "સુનાવણીની તારીખ" અને "સુનાવણીનો દિવસ" ની સ્થિતિમાં કોઈ ફેરફાર ન થયો હોત, તો પછી, વિધાનસભાએ નિયમોમાં દરેક જગ્યાએ એક જ શબ્દસમૂહનો ઉપયોગ કર્યો હોત. આ હેતુ માટે, બે શબ્દસમૂહો વચ્ચેના તફાવતને ધ્યાનમાં લેતા, આપણે નિયમો રૂપ અને ૩૦ ની જોગવાઈઓ ધ્યાને લેવી પડશે, જેમાં બંને શબ્દસમૂહો વપરાય છે. નિયમો ૨૩ (સી), ૨૪,૨૫ અને ૩૦ના ખાલી અવલોકનથી સ્પષ્ટ થાય છે કે "સુનાવણી માટે નક્કી કરવામાં આવેલી તારીખ" શબ્દસમૂહ એ અરજીની સુનાવણી માટે જાહેર કરવામાં આવેલી અથવા નક્કી કરવામાં આવેલી તારીખ છે, પરંતુ તે ચોક્કસપણે ભવિષ્યમાં એટલે કે જાહેરાત દ્વારા પ્રકાશિત નોટિસમાં "સુનાવણીની તારીખ" ની જાહેરાતની જેમ અગાઉથી નક્કી કરવામાં આવે તે દિવસથી ચોક્કસ તારીખ નક્કી કરવામાં આવે છે. તેથી, ઓછામાં ઓછા નિયમ રૂપ માં, બંને શબ્દસમૂહો વપરાય છે, જે બંને શબ્દસમૂહોના અલગ અર્થમાં પરિણમે છે એટલે કે સુનાવણી માટે નક્કી કરેલી તારીખ એટલે કે સુનાવણી માટેની તારીખ એ ભવિષ્યમાં તારીખ છે, જ્યારે

"સુનાવણી માટે નક્કી કરાયેલ દિવસ એ દિવસ છે જ્યારે આ બાબત ખરેખર અદાલત દ્વારા સુનાવણી માટે લેવામાં આવે છે". રેકૉર્ડ પરથી જોવામાં આવ્યું છે અને ઉપર પહેલેથી જ ચર્ચા કરવામાં આવી છે તેમ, ઘણી વખત અને વ્યવહારીક રીતે, તમામ કિસ્સાઓમાં, સુનાવણીનો વાસ્તવિક દિવસ નોટિસ જારી કરતી વખતે અથવા તે પછીના કોઈપણ સમયે નક્કી કરવામાં આવેલી સુનાવણીની તારીખથી અલગ હોઈ શકે છે. જ્યારે કે, સુનાવણીની તારીખે એટલે કે મામલાની વાસ્તવિક સુનાવણીની તારીખે, જો કોર્ટ નોટિસ કરે કે કોઈએ ૨ દિવસ કે ૫ દિવસ પહેલાં કોઈપણ સમયે હાજર થવાનો ઇરાદો જાહેર કર્યો છે, તો કોર્ટ નિયમ ૨૫ અને ૩૬ માં સૂચવવામાં આવેલી જોગવાઈઓ અનુસાર આગળ વધશે. તેથી, રજૂઆતમાં કોઈ તથ્ય નથી કે "સુનાવણીનો દિવસ" નિયમ ૩૪માં દેખાતો દિવસ "નિયમ ૨૩ (સી) હેઠળ નિર્ધારિત દિવસ છે, જે વ્યવહારીક રીતે" સુનાવણીની તારીખ "છે અને" સુનાવણીનો દિવસ "નથી.

જો કે, તેમની વિરોધાભાસી રજૂઆતના સમર્થનમાં, મૂળ અરજદારો કેમિકલ એન્ટરપ્રાઇઝ અન્ય એક વિરુદ્ધ કલ્પનાલોક લિમિટેડ અને અન્યો, (૧૯૮૪) ૫૫ કંપની કેસિસ ૫૫૨ માં પંજાબ અને હરિયાણા હાઈકોર્ટના સિંગલ જજના નિર્ણય પર આધાર રાખે છે, જેમાં કંપની (કોર્ટ) નિયમો, ૧૯૫૯ના નિયમ ૩૪ની જોગવાઈઓ સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે, ઉચ્ચ અદાલતે એવું ઠેરવ્યું છે કે નિયમ ૩૪માં એવી જોગવાઈ

કરવામાં આવી છે કે જે વ્યક્તિ નોટિસ આપે છે તેણે જાહેરાતમાં આપેલા સરનામે અરજદાર અથવા તેના વકીલને નોટિસ આપવી પડશે, જેમાં જાહેરાત કરાયેલી અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાનો તેમનો ઇરાદો દર્શાવવામાં આવ્યો છે અને આમ, અરજીની સુનાવણીનો અર્થ એ છે કે જે તારીખે અરજી આવે છે. નિયમો અનુસાર તેની જાહેરાત કરવામાં આવ્યા પછી અદાલત સમક્ષ રજૂ કરો. આથી, તે સ્પષ્ટ થાય છે કે આ ચુકાદામાં પણ, કોર્ટે અખબારમાં આ રીતે જાહેરાત કરવામાં આવેલી પ્રથમ તારીખને ધ્યાનમાં લીધી નથી, પરંતુ તે તારીખોને ધ્યાનમાં લીધી છે કે જેના પર અરજી તેની જાહેરાત થયા પછી હાઈકોર્ટ સમક્ષ આવે છે. આમ, આ ચુકાદો ક્યાંય એ વાતની પુષ્ટિ કરતો નથી કે સુનાવણીનો દિવસ માત્ર જાહેરાત મુજબની તારીખ છે. ચુકાદાનું ખાલી વાંચન એ સ્પષ્ટ કરે છે કે તે લેણદારો માટે છે, જેમણે કંપની પાસેથી કેટલીક રકમની વસૂલાત માટે દાવો દાખલ કરવો પડે છે અને જ્યારે કંપનીએ વારંવાર વિનંતીઓ અને માંગણીઓ છતાં બધી રકમ ચૂકવી ન હતી અને ત્યારબાદ, જ્યારે કંપનીને સમાપ્ત કરવાનો આદેશ આપવાની વિનંતી કરવામાં આવી હતી, ત્યારે કોર્ટે અવલોકન કર્યું હતું કે સમાપ્તિની કાર્યવાહી અધિનિયમ હેઠળ જરૂરી જાહેરાત જારી કર્યા પછી જ શરૂ કરી શકાય છે અને તે પછી, વસૂલાતના દાવામાં વાદી નિયમો અનુસાર આવી સમાપ્તિની કાર્યવાહીને સમર્થન આપતા દેખાઈ શકે છે અને તેથી, અદાલત દ્વારા આખરે જે આદેશ આપવામાં આવે છે તે એ અસર છે કે સામાન્ય કંપની નિયત

સમયગાળામાં મૂળ અરજદારોને ટ્રાયલ કોર્ટની કિંમત તેમજ આવી અરજીની કિંમત સાથે હુકમની રકમ ચૂકવશે અને જો પ્રતિવાદી કંપની હુકમની રકમ ચૂકવવામાં નિષ્ફળ જાય, તો આ અરજી કંપનીને સમાપ્ત કરવા માટે જાહેરાત કરવામાં આવશે. તેથી, આ ચુકાદો ક્યાંય પણ હાલની અરજીમાં ઉઠાવવામાં આવેલા મુદ્દાને સ્પષ્ટ અથવા નક્કી કરતો નથી.તેથી, આ પ્રકારનો ચુકાદો બિલકુલ સુસંગત નથી.

જ્યારે કે, જ્યાં સુધી નિયમ ૩૪ની છેલ્લી પંક્તિની વાત છે, તે રજૂ કરવામાં આવે છે કે તેને નિર્ણયક અને બિનજરૂરી તરીકે રજૂ કરવામાં આવશે.હું આવી રજૂઆત સાથે સહમત નથી કારણ કે કોઈ પણ વ્યક્તિ જે આ નિયમનું પાલન કરવામાં નિષ્ફળ જાય છે, તેને ન્યાયાધીશની પરવાનગી સિવાય અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાની મંજૂરી આપવામાં આવશે નહીં, તે નિયમ નિર્ણયક અને નિર્ણયક બનશે નહીં કારણ કે બંને પક્ષો ઉપરોક્ત બંને શબ્દસમૂહોને તેમની પોતાની રીતે અર્થઘટન કરવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યા છે.

૬) વિલંબ સમજાવવાની અરજદારની ફરજ.

પ્રતિવાદીઓ માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી એ.એસ. વકીલ એ રજૂઆત કરી છે કે નિયમ ૩૪ હેઠળ વિચાર્યા મુજબ રજા આપવી એ એક યાંત્રિક ક્વાયત નથી, પરંતુ તે મજબૂત ન્યાયિક વિવેકબુદ્ધિ પર આધારિત હોવી જોઈએ અને અરજદારનું વર્તન, તેની પ્રામાણિકતા, યોજનાની માહિતીની તારીખના સંદર્ભમાં તથ્યોને દબાવવા, સંતોષકારક સમજૂતીનો અભાવ,

તેનો અધિકાર એ સુસંગત પરિબળો છે, જેને કોર્ટે હાજર રહેવા માટે રજા આપવા અથવા નકારવાની સત્તાનો ઉપયોગ કરતી વખતે ધ્યાનમાં લેવા જોઈએ, જે નિયમ ૩૪ હેઠળ માન્ય સમય મર્યાદાની અંદર કામ કરવામાં નિષ્ફળ ગયા છે અને વર્તમાન કેસમાં રજા માંગવામાં ચાર વર્ષ અને ચાર મહિનાનો કુલ વિલંબ થાય છે. વાંધાઓ રજૂ કરવા, જ્યારે કે, નિયમ ૩૪ હેઠળ જરૂરી હોય તે પ્રમાણે હાજર થવા માટે ઇરાદાની નોટિસ આપવામાં લગભગ સાત વર્ષ લાગે છે. આવી રજૂઆતને અગાઉના ફકરામાં જે દલીલો સાથે વ્યવહાર કરવામાં આવ્યો છે તેના વૈકલ્પિક રજૂઆત તરીકે ગણવામાં આવે છે, જેમાં એવી રજૂઆત કરવામાં આવી છે કે નિયમ ૩૪ ની જોગવાઈઓ એટલે કે "કોઈ પણ વ્યક્તિ, જે આ નિયમનું પાલન કરવામાં નિષ્ફળ જાય છે, તેને ન્યાયાધીશની પરવાનગી સિવાય અરજીની સુનાવણીમાં હાજર રહેવાની મંજૂરી આપવામાં આવશે નહીં", તે નિરર્થક અને બિનજરૂરી છે. હકીકતમાં, જો આપણે નિયમ ૩૪ વાંચીએ, તો ઉપરોક્ત આવી તમામ રજૂઆત અને ચર્ચાના સંદર્ભમાં, વ્યવહારીક રીતે, તે વધુ સ્પષ્ટ થઈ જાય છે કે નિયમ ૩૪ કોઈ પણ પક્ષકાર તરીકે જોડાવા માટે નથી, જે કોઈ પણ કંપની પિટિશનમાં અરજદાર અથવા સામાવાળા હોઈ શકે છે, પરંતુ તે ફક્ત તે વ્યક્તિ માટે છે, જે અરજીને સમર્થન આપવા અથવા વાંધો ઉઠાવવા માંગે છે, જે કંપની જજ આખરે આવી અરજીનો નિર્ણય કરે તે પહેલાં કંપની જજ સમક્ષ પોતાનો દૃષ્ટિકોણ રજૂ કરવા માટે અથવા યોજનાની મંજૂરી માટે હોઈ શકે છે. આવી જોગવાઈ

સ્પષ્ટ છે કારણ કે આવી તમામ વ્યક્તિઓ "જરૂરી પક્ષ" શબ્દસમૂહની કડક વ્યાખ્યામાં જરૂરી પક્ષકાર ન પણ હોઈ શકે, જેમની ગેરહાજરીમાં અદાલત દ્વારા અસરકારક રીતે નિર્ણય લઈ શકાતો નથી.ફો.કા.સં. ની જોગવાઈઓ પર આધારિત નાગરિક ન્યાયશાસ્ત્રની આ સામાન્ય દરખાસ્ત તમામ કેસોને સમાન રીતે લાગુ પડે છે અને તેથી, જો કોઈ વ્યક્તિ કંપની ન્યાયાધીશને તેમના મંતવ્યો વિશે જાણ કરવા માંગે છે, તો અરજીનું સમર્થન કરે છે અથવા અરજી પર વાંધો ઉઠાવે છે, તો ન્યાયાધીશે અરજીનો વિવેકપૂર્ણ નિર્ણય લેતા પહેલા તેમના મંતવ્યો સાંભળવાની જરૂર પડી શકે છે અને તે હેતુ માટે જ્યારે આવી વ્યક્તિ કોઈની સામે કોઈ રાહત માંગતી નથી અને જ્યારે તેની સામે કોઈ ન્યાયિક આદેશ નહીં હોય, ત્યારે પક્ષકાર તરીકે તેની સાથે જોડાવાને બદલે, નિયમ ૩૪ માં જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે તે નિર્ધારિત રીતે તેનો ઇરાદો જાહેર કરશે. પરંતુ, નિયમ ૩૪નું વાંચન એ સ્પષ્ટ કરે છે કે જો કોઈએ નિયમોમાં સૂચવ્યા મુજબ પોતાનો ઇરાદો જાહેર કર્યો હોય, તો મૂળ અરજદારો તરફથી ફોર્મ ૧૦માં અદાલત સમક્ષ જાહેર કરવું ફરજિયાત છે કે તેમને આવી વ્યક્તિઓ દ્વારા હાજર રહેવાનો ઇરાદો જાહેર કરતી નોટિસ મળી છે અને તેમાંથી જેઓ અરજીનું સમર્થન કરી રહ્યા છે અને જેઓ અરજીનો વિરોધ કરી રહ્યા છે અને જો આવી નોટિસ આપવામાં આવે છે, તો આવી વ્યક્તિઓને અદાલત દ્વારા યોગ્ય રીતે સાંભળી શકાય છે, જ્યારે જો આવી નોટિસ આપવામાં ન આવે, તો પછી, આવી વ્યક્તિએ હાજર થવાના અને મુખ્ય

રીતે તેના મંતવ્યો રજૂ કરવાના તેના ઇરાદા માટે અદાલતની રજા લેવી પડશે.

તેથી, એવું ન કહી શકાય કે અદાલત વિદ્વાન વકીલ શ્રી વકીલ એટલે કે અરજદાર વગેરે દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા ઉપરોક્ત મુદ્દાઓમાંથી કોઈપણને ધ્યાનમાં રાખીને રજા નહીં આપે, જોકે રજા આપતી વખતે તે એક વિચારણા હોઈ શકે છે કારણ કે અહીં ઉપર ચર્ચા કરવામાં આવી છે તેમ, આવી તમામ કાર્યવાહીનો મૂળભૂત ખ્યાલ એ જોવા માટે છે કે જો કોઈ વ્યક્તિ પાસે એવી કોઈ માહિતી હોય કે જેથી આવી કોઈ અરજીનો નિકાલ કરતા પહેલા કંપની ન્યાયાધીશને જાણ કરી શકાય, તો તેને અદાલત સમક્ષ હાજર થવાની તક મળવી જોઈએ અને પછી તે અદાલત અને તે વ્યક્તિ વચ્ચે વ્યવહારીક રીતે છે કે તે આવી વ્યક્તિને સંબંધિત હકીકત વિશે અદાલતને જાણ કરવાની મંજૂરી આપે. અથવા એવી માહિતી કે જે આવી વ્યક્તિ પાસે ઉપલબ્ધ હોય. પુનરાવર્તનની કિંમત પર પણ, એ યાદ રાખવું જોઈએ કે તે સ્થાયી કાનૂની સ્થિતિ છે કે કોર્ટ કોઈ પણ યોજનાને તેની મંજૂરી આપે તે પહેલાં, તેણે ત્રણ મુખ્ય મુદ્દાઓ પર પોતાને સંતોષવાની જરૂર પડશે. (૧) કાયદાકીય જરૂરિયાતોનું પાલન કરવામાં આવ્યું છે કે કેમ; (૨) યોજના દ્વારા અસરગ્રસ્ત વર્ગ/વર્ગોનું વાજબી પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું છે કે કેમ; અને (૩) કરાર વ્યવસાયી વ્યક્તિ જેવો છે કે કેમ તે વાજબી રીતે મંજૂર થશે. તેથી, જો કોઈ વ્યક્તિ વાસ્તવિક અને અસરકારક રીતે આવા કોઈ મુદ્દાની ખાતરી

કરવા માટે અદાલતને જાણ કરવામાં સક્ષમ હોય, તો રજા આપવી અથવા રજા ન આપવી એ અદાલતનો વિશેષાધિકાર રહેશે.

જ્યારે કે, એકંદર ચર્ચા એ સ્પષ્ટ કરશે કે હકીકતમાં અરજદારના પક્ષમાં પ્રામાણિકતાનો અભાવ અથવા અધિકારનો અભાવ નથી અને જ્યાં સુધી યોજનાની માહિતીની તારીખના સંદર્ભમાં દમન અથવા સંતોષકારક સમજૂતીના અભાવની વાત છે, જ્યારે અરજદારનો પણ મત છે કે હકીકતમાં આવી હકીકત જાહેર કરવાની કોઈ જરૂર નથી અને જ્યારે મૂળ અરજદારો તેને છેતરપિંડીની વિગતો જાહેર કરવાની મંજૂરી આપતા નથી, જે વ્યવહારીક રીતે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતની સક્રિય વિચારણા હેઠળ છે, ત્યારે એવું કહી શકાતું નથી કે કોઈ પણ હકીકતનું દમન કરવામાં આવ્યું છે. જ્યાં સુધી બે વર્ષ સુધી આવી અરજી દાખલ ન કરવામાં સંતોષકારક સમજૂતીના અભાવની વાત છે, ફરીથી, તે સ્પષ્ટ અને સ્પષ્ટ છે કે "સુનાવણીના દિવસની" વિચારણા અંગે વિવાદ છે અને જો "સુનાવણીનો દિવસ" મૂળ અરજદારના અર્થઘટન મુજબ નથી, પરંતુ જ્યારે કોર્ટે તાજેતરમાં અંતિમ નિકાલ માટેની અરજીની સુનાવણી શરૂ કરી છે, ત્યારે ફરીથી, કોઈ વિલંબનો પ્રશ્ન જ નથી.

આ તબક્કે, સેસા ઇન્ડસ્ટ્રીઝ લિમિટેડ વિ. ક્રિષ્ણા એચ. બજાજ અને અન્યો, (૨૦૧૧) ૩ એસ.સી.સી. ૨૧૮, ના કેસમાં ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના નિર્ણય સુસંગત છે, જેમાં ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સમાન યોજના સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે એવું માન્યું

છે કે જે અદાલત સમક્ષ યોજના મૂકવામાં આવી છે તે માત્ર એટલા માટે તેની મંજૂરીની સીલ મૂકવાની અપેક્ષા રાખતી નથી કારણ કે મોટાભાગના શેરધારકોએ યોજનાની તરફેણમાં મતદાન કર્યું છે, કારણ કે અદાલત દ્વારા મંજૂર કરવામાં આવેલી યોજના લઘુમતી શેરધારકો અથવા લેણદારો સાથે અસંમતિ દર્શાવવા માટે બંધનકર્તા રહેશે અને તેથી, અદાલત યોજનાને તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં એકસાથે તપાસવા માટે બંધાયેલી છે. શું આવી યોજના સંબંધિત સભ્યો માટે વાજબી, ન્યાયી અને વાજબી છે અને કોઈપણ કાયદા અથવા જાહેર નીતિની વિરુદ્ધ નથી તે શોધવા માટે તેની વિવિધ અભિવ્યક્તિઓ અને અસરો સાથે.આવી સ્થાયી કાનૂની સ્થિતિની પૃષ્ઠભૂમિમાં, જો આપણે અરજદાર દ્વારા કરવામાં આવેલી રજૂઆતોને ધ્યાનમાં લઈએ કે છેતરપિંડી કરવામાં આવી છે, તો તે અરજદાર સાથે અથવા તો અદાલત સાથે પણ હોઈ શકે છે, તો પછી, સ્થાયી કાનૂની સ્થિતિ, જે એ.વી. પપાય્યા શાસ્ત્રી (સુપ્રા) અને ગણપતભાઈ મહિજીભાઈ સોલંકી (સુપ્રા) ના કેસમાંથી બહાર આવે છે, તે ચોક્કસપણે સ્પષ્ટ કરશે કે જો પ્રાયોજક અથવા યોજનામાં રસ ધરાવતી કોઈપણ વ્યક્તિ દ્વારા છેતરપિંડીનો પુરાવો હોવાની સંભાવના હોય, તો તે ચોક્કસપણે અદાલતના વિશેષાધિકારની અંદર છે કે જે વ્યક્તિ છેતરપિંડી કરે છે તે દર્શાવવા માંગે છે. પ્રતિબદ્ધ કરવામાં આવી હતી. તેથી, શ્રી વકીલની રજૂઆતમાં કોઈ તથ્ય નથી કે અરજદારનું વર્તન અરજદારને રજા

આપવામાં અદાલતને અટકાવશે અથવા તે નિયમ ૩૪ હેઠળ યાંત્રિક ક્વાયતમાં પરિણમશે અને રજા યોગ્ય ન્યાયિક વિવેકબુદ્ધિ વિરુદ્ધ હશે.

સમાન કારણોસર, વિદ્વાન વકીલ શ્રી વકીલની રજૂઆતમાં કોઈ તથ્ય નથી કે વિલંબ અંગે કોઈ સંતોષકારક સમજૂતી નથી કારણ કે સુનાવણીની તારીખ ૨૭.૧૧.૨૦૦૮ તરીકે નક્કી કરવામાં આવી છે, જ્યારે આવી અરજી ફક્ત ૬.૨.૨૦૧૩ પર દાખલ કરવામાં આવે છે.ઉપર વર્ણવ્યા મુજબ, વર્ષ ૨૦૦૮થી વર્ષ ૨૦૧૩ સુધી કંપની પિટિશનની સુનાવણી અન્ય કોઈ કારણોસર થઈ શકી ન હતી, પરંતુ મુખ્યત્વે એ હકીકત અને કારણોને કારણે કે યોજનાનો પ્રસ્તાવક કંપની સામેના અન્ય તમામ મુકદ્દમાઓને લિક્વિડેશનમાં પતાવટ કરવાનો પ્રયાસ કરી રહ્યો હતો અને જ્યાં સુધી આવા તમામ મુદ્દાઓનું સમાધાન ન થાય ત્યાં સુધી, કંપની પિટિશનને સુનાવણી માટે લઈ શકાતી નથી અથવા ઓછામાં ઓછું યોજનાને મંજૂરી આપીને મંજૂરી આપી શકાતી નથી અને તેથી, તે કહી શકાતી નથી કે અરજદાર દ્વારા અતિશય વિલંબ થયો છે.

જ્યાં સુધી હાજર થવાના ઇરાદાની નોટિસની વાત છે, તે ૨૩.૯.૨૦૧૫ પર આપવામાં આવી હોય અને રેકૉર્ડ પર દાખલ કરવામાં આવી હોય તેવું લાગે છે, અહીં ઉપરની ચર્ચાને ધ્યાનમાં રાખીને, મને આ તબક્કે આવા મુદ્દા પર ચર્ચા કરવાનું કોઈ કારણ દેખાતું નથી સિવાય કે તે અભિપ્રાય આપવા માટે કે ભલે તે કાયદા અનુસાર ન હોય અથવા મૂળ અરજદારો દ્વારા આક્ષેપ કરવામાં આવ્યો હોય કે તે કંપની પિટિશનમાં ગુપ્ત રીતે

દાખલ કરવામાં આવ્યો હતો. સુનાવણીના અંતે સોગંદનામું અને નોટિસ દાખલ કરવાની આવી વર્તણૂક અરજદારને તેની તરફેણમાં રજા મેળવવાનો હકદાર બનાવશે નહીં જો અન્યથા તે હકદાર છે. તેથી, વિદ્વાન વકીલ શ્રી વકીલ દ્વારા કરવામાં આવેલી આવી તમામ રજૂઆતમાં કોઈ તથ્ય નથી કે હાજર થવા માટે રજા આપવાનો કોઈ કેસ નથી.આવી રજૂઆતને સાબિત કરવા માટે, હવે, એવી દલીલ કરવામાં આવે છે કે બીજા સોગંદનામા દાખલ કરીને ન્યાયાધીશોના સમન્સના સમર્થનમાં, અરજદાર બે વર્ષ સુધી વાંધા દાખલ કરવામાં વિલંબને સમજાવ્યા વિના સૂચિત વાંધાઓના ગુણદોષ સાથે વ્યવહાર કરે છે અને તે અરજી એક વ્યક્તિ શ્રી ગિરીશ ભાગવતપ્રસાદ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવે છે, વાંધાઓ બે વ્યક્તિઓ દ્વારા દાખલ કરવામાં આવે છે, એટલે કે, ગિરીશ ભાગવતપ્રસાદ અને તેમની માતા-નયનાબેન. જો કે, અહીં ઉપર ચર્ચા કરવામાં આવી છે તેમ, તે અદાલતનો વિશેષાધિકાર છે કે જેને હાજર થવા અને યોજનાની તરફેણમાં કે વિરુદ્ધમાં અદાલતને જાણ કરવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ.

આવી રજૂઆતના સમર્થનમાં, વિદ્વાન વકીલ શ્રી એ.એસ. વકીલ નીચેના સંદર્ભો પર આધાર રાખે છે: –

એ) બલવંત સિંહ (મૃત) વિરુદ્ધ જગદીશ સિંહ અને અન્યો, (૨૦૧૦) ૮ એસસીસી ૬૮૫ જેમાં મુદ્દો સિ.પ્રો.કો. આર/૬બલ્યુ ના આદેશ ૨૨ નિયમ ૯ ના સંદર્ભમાં છે.મર્યાદા અધિનિયમની કલમ ૫, જ્યારે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે એવું માન્યું છે કે

મર્યાદાના કાયદા પ્રત્યે ઉદાર અભિગમનો અર્થ વિરોધી પક્ષ સાથે અન્યાય કરવાનો નથી અને તેથી, જ્યારે બાજુ ઘટાડવાની અરજીનો સંબંધ છે, અને જ્યારે વિલંબને માફ કરવા માટે ઉઠાવવામાં આવેલા આધારો પૂરતા અને અવિશ્વસનીય પણ ન હતા, ત્યારે વિલંબને માફ કરવામાં આવ્યો ન હતો, કારણ કે ફો.કા.સં. ના આદેશ ૨૨ નિયમ ૯ ની જોગવાઈને એટલી અર્થઘટન કરી શકાતી નથી કે તેને બિનજરૂરી બનાવી શકાય.આવા ચુકાદાને યોગ્ય માન આપતા, એ નોંધવું જોઈએ કે તારીખ ૮.૭.૨૦૧૦ ના આવા ફેસલ તા. પછી પણ, સિવિલ અપીલ નં. ૬૫૬૭/૨૦૧૫ માં ૨૫.૮.૨૦૧૫ પર ફેસલ તા. લેવામાં આવ્યો છે, એટલે કે તાજેતરમાં, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે સરદાર અમરજીત સિંહ કાલરા (મૃત) (ઉપરોક્ત) ના કેસમાં ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતની પાંચ ન્યાયાધીશોની બેન્ચ પર આધાર રાખ્યો છે: –

૧૦. જમીનના ઇતિહાસનો સંક્ષિપ્ત સંદર્ભ અને તેમની સાથે સંબંધિત પક્ષકારોની ભૂમિકા દાવાની પ્રકૃતિ અને કાયદા અનુસાર ગુણદોષ પર અસરકારક અને ઉદ્દેશ્યપૂર્ણ વિચારણા અને નિર્ધારણની જરૂરિયાતને પ્રકાશિત કરવા માટે જરૂરી રહેશે. જે જમીનમાં ગામના વિવિધ માલિકો અલગ, અલગ અને સ્વતંત્ર શેર્સ ધરાવતા હતા, તે જમીન દિલ્લી પોટરી વર્ક્સની તરફેણમાં નોંધાયેલ લીઝ ડીડ હેઠળ માલિકો દ્વારા ખનિજોના શોષણ માટે વીસ વર્ષના સમયગાળા માટે ભાડાપટ્ટે આપવામાં આવી હતી. આ જમીનો અન્યથા કોઈપણ ખેતી માટે યોગ્ય અથવા સક્ષમ ન હોવાનું કહેવાય છે. કહેવાતા ભાડૂઆતોએ ૧૮.૪.૧૯૪૨ થી ૧૭.૪.૧૯૫૯ સુધીના સત્તર વર્ષના બાકીના સમયગાળા માટે રાજસ્થાનમાં કોટાની ભાગીદારી પેઢી, જેને

"દીવાન બહાદુર સેઠ કેસરી સિંહ બુધ સિંહ" તરીકે ઓળખવામાં આવે છે, તેની તરફેણમાં ૨૩.૫.૧૯૪૨ પર તે જ સબલેટ કર્યું હોવાનું જણાય છે. ૧૦.૫.૧૯૫૧ પર, એક શ્રીમતી ગુલાબ સુંદરીએ દાવો કર્યો હતો કે તેમને પેટા-ભાડૂત પેઢીમાં ત્રીજા ભાગીદાર તરીકે સામેલ કરવામાં આવ્યા હતા અને ત્યારબાદ ૧૭.૧૦.૧૯૫૧ પર, ભાગીદારીનું કથિત વિસર્જન થયું હોવાનું કહેવાય છે, જેનો પુરાવો ૨૭.૮.૧૯૫૩ (નોંધણી વગરના) પર હાથ ધરવામાં આવેલા વિસર્જનના પૂરક ખત દ્વારા મળે છે, જેમાં ભાગીદારી પેઢીના અધિકારો ૨૩.૫.૧૯૪૨ ના માઈનિંગ સબ-લીઝ હેઠળ શ્રીમતી ગુલાબ સુંદરીને ફાળવવામાં આવ્યા હતા. જમીન સુધારણા અધિનિયમ હેઠળ ભૂમિદારી પ્રમાણપત્ર મેળવવાનો દાવો કરીને, તેમણે સિવિલ સ્યુટ નં. ૧૭૪/૧૯૫૯ દાખલ કર્યો હોવાનું જણાય છે, જેમાં તેમણે ગામસભામાં જમીન સોંપવાની કાર્યવાહી રદ કરવાની માંગ કરી હતી, જેના આધારે તેઓ ભૂમિદાર તરીકે ચાલુ રહ્યા હતા.આ દાવો ૧૨.૧૨.૧૯૬૬ પર ચુકાદો આપવામાં આવ્યો હોવાનું જણાય છે અને ગામ સભા અને ભારત સરકાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલી અપીલ પણ ફગાવી દેવામાં આવી હોવાનું કહેવાય છે, જોકે તેમણે જે કાર્યવાહીમાં ભૂમિદાર અધિકારો આપવામાં આવ્યા હોવાનો દાવો કર્યો હતો તે કાર્યવાહી ગેરકાયદેસર છે કે કાયદેસર છે તે પ્રશ્ન ખરેખર અનિર્ણિત હતો અને ઉપરોક્ત મુકદ્દમા માટે અપ્રસ્તુત હતો.ઉપરોક્ત બાબતોનો જ ફાયદો ઉઠાવીને, ઉપરોક્ત ગુલાબ સુંદરીને સંદર્ભ અદાલત સમક્ષની કાર્યવાહીમાં દાવેદાર તરીકે સામેલ કરવામાં આવી હોય તેવું લાગે છે, જેથી તેણી અને તેણીના વારસદારો વચ્ચે

આપવામાં આવેલા વળતરની વહેંચણી કરી શકાય.તેણીએ શરૂઆતમાં તેના દ્વારા કરવામાં આવેલી અલગતાને તેના પર આચરવામાં આવેલા કથિત અનુચિત પ્રભાવ અને છેતરપિંડીને કારણે દૂષિત હોવાનું કહીને પ્રશ્ન કર્યો હોવાનું પણ જણાય છે. પરંતુ, ત્યારબાદ ૨૭.૭.૧૯૬૯ પર, આવા એલિનીઓ અને એમ. આર. ગુલાબ સુંદરીએ સમાધાન કર્યું હોવાનું જણાય છે અને તે પણ ૩૧.૭.૧૯૬૯ પર સંદર્ભ અદાલતમાં દાખલ કરવામાં આવ્યું હોવાનું કહેવાય છે, પરિણામે તે વ્યક્તિઓ પણ અદાલત સમક્ષ તેમના દાવા કરે છે.૧૭.૧૦.૧૯૬૯ પર, ગુલાબ સુંદરીએ વળતરના ૩/૧૬ માં હિસ્સાનો દાવો કરીને તે સોળ વ્યક્તિઓની તરફેણમાં બાકીનો ૧ ૩/૧૬ મો હિસ્સો છોડી દીધો હોય તેવું લાગે છે.

૧૧. એવું કહી શકાય કે દિલ્હીના વધારાના જિલ્લા ન્યાયાધીશે ૨૦.૫.૧૯૮૦ પરના સંદર્ભોનો નિર્ણય લીધો હતો અને ઉપરોક્ત નિર્ણય સામે હાઈકોર્ટમાં અપીલ દાખલ કરવામાં આવી હતી.ઉચ્ચ અદાલત સમક્ષ અપીલની પેન્ડન્સી દરમિયાન, આર.એફ.એ. નં. ૩૦૯ અને ૩૧૦/૧૯૮૦ માં નીચેના અપીલકર્તાઓ મૃત્યુ પામ્યા હોવાનું કહેવાય છે, જે નીચે નોંધ્યું છે: –

અનુ.	અપીલકર્તાનું નામ અને ક્રમ	મૃત્યુની તારીખ
૧.	શ્રી મુકિતચાર સિંહ (અપીલકર્તા નં. ૧૯)	૨૪.૦૬.૧૯૮૨
૨.	શ્રી ચાંદગરી રામ (અપીલકર્તા નં. ૩૧)	૦૧.૦૪.૧૯૮૧
૩.	શ્રી અમીચંદ (અપીલકર્તા નં. ૫૫)	૨૧.૦૨.૧૯૮૪
૪.	શ્રી છેલુ (અપીલકર્તા નં. ૫૬)	૨૮.૦૪.૧૯૮૩
૫.	શ્રી બલબીર (અપીલકર્તા નં. ૫૭)	૧૪.૧૧.૧૯૮૫

તેમના કાનૂની પ્રતિનિધિઓને સામેલ કરવા માટેની અરજીઓ ૨.૩.૧૯૮૭ પર દાખલ કરવામાં આવી હોવાનું કહેવાય છે.આ અરજીઓને વિલંબિત ગણાવીને નકારી કાઢવામાં આવી હતી અને વિલંબને માફ કરવા માટે કોઈ પૂરતું કારણ દર્શાવવામાં આવ્યું નથી.આંશિક ઘટાડાની અરજી, જો બિલકુલ હોય તો, માત્ર તે જ મૂત અપીલકર્તાઓની અપીલને હાઈકોર્ટ દ્વારા સ્વીકારવામાં આવી ન હતી અને આ હુકમ સામાન્ય અધિકાર અને હિત પર આધારિત સંયુક્ત હતો તે દૃષ્ટિકોણ પર, ઉપર નોંધ્યા મુજબ, અપીલને સંપૂર્ણ રીતે નકારી કાઢવામાં આવી હતી.

તેથી, બલવંત સિંહ (ઉપરોક્ત) ના કિસ્સામાં, સરદાર અમ્રાજી સિંહ કાલરા (ઉપરોક્ત) ના કિસ્સામાં પાંચ ન્યાયાધીશોની ખંડપીઠે આપેલા ચુકાદાનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો નથી, વ્યવહારીક રીતે બંધનકર્તા ફેંસલ તા. માત્ર કાનૂની પ્રતિનિધિઓ દ્વારા બનવારીલાલ (મૂત) નો કેસ હશે અને અન્ય વિરુદ્ધ સિવિલ અપીલ નં. ૬૫૬૭/૨૦૧૫, બલવંત સિંહ (ઉપરોક્ત) ના તા.૨૫.૦૮.૨૦૧૫ ના ચુકાદા પર લેવામાં આવ્યો હતો કારણ કે બંને ચુકાદાઓ ઉપરોક્ત મુદ્દા સાથે વ્યવહાર કરે છે જેમાં બનવારીલાલનો કેસ (ઉપરોક્ત) પાંચ ન્યાયાધીશોની ખંડપીઠે આપેલા ચુકાદા પર આધારિત છે.

તેથી, દુઃખ સાથે મારે અહીં નોંધવું પડશે કે હવે સમય આવી ગયો છે જ્યારે વાદીઓ અને તેમના વકીલોએ અવ્યવસ્થિત નિર્ણયોનો ઉલ્લેખ

કરતી વખતે સાવચેત રહેવું પડશે, જે આવા વિષય પર વાસ્તવિક, સાચી અને નવીનતમ સ્થિતિ નક્કી કર્યા વિના માત્ર તેમના કેસને સમર્થન આપી રહ્યા છે. અહીં એક વધુ મુદ્દો યાદ રાખવો જરૂરી છે કે તે કારકુની હોવા છતાં અને કેસની ગુણવત્તાને સ્પર્શતું ન હોવા છતાં, વાદી માટે તે જ પ્રશસ્તિપત્રનો સંદર્ભ લેવો અને રજૂ કરવું યોગ્ય રહેશે, જ્યારે વર્તમાન કેસમાં, એસ.સી.સી. તરફથી પ્રશસ્તિપત્રનો સંદર્ભ હોવા છતાં, બળવંત સિંહ (ઉપરોક્ત) ના કેસનો સંદર્ભ આપતી વખતે, સહાયક પ્રિન્ટ-આઉટ મનુપાત્રાની છે.આથી, જ્યારે લેખિત રજૂઆતમાં નોંધ કરવામાં આવે છે કે ફકરા ૧૩ થી ૧૬ ભૌતિક છે, ત્યારે તે સ્પષ્ટ અને સ્પષ્ટ છે કે બંને સામયિકોમાં ફકરા સંખ્યાઓ અલગ છે અને તેથી, આવા વાદી દ્વારા યોગ્ય રજૂઆતની ખાતરી કરવી મુશ્કેલ હશે, જો કે વિદ્વાન વકીલે ચુકાદાની પ્રિન્ટ-આઉટમાં કેટલીક પંક્તિઓ ચિહ્નિત કરી છે.જો કે, તે પણ સારી રીતે સ્થાપિત કાનૂની સ્થિતિ છે કે ચુકાદો સંપૂર્ણપણે વાંચવાનો છે અને કોઈ પણ મુદ્દાને નિર્ધારિત કરવા માટે થોડા વાક્યો પસંદ કરી શકાતા નથી અને પસંદ કરી શકાતા નથી.કોઈ પણ સંજોગોમાં, જો આપણે આ ચુકાદાનો સંદર્ભ આપીએ તો પણ, તે સ્પષ્ટ છે કે કોર્ટે આવા ચુકાદામાં વિલંબની માફી સામે અવલોકન કર્યું હોવા છતાં, ફો.કા.સં. ના આદેશ ૨૨ ની જોગવાઈઓ હેઠળ દાખલ કરવામાં આવેલી અરજીઓ સાથે વ્યવહાર કરતી વખતે ધ્યાનમાં રાખવાની જરૂર હોય તેવી સંખ્યાઓની યાદી આપતી વખતે, પેરુમન ભગવતી દેવસ્વોમ વિ.

ભાર્ગવી અમ્મા (મૃત), (૨૦૦૮) ૮ એસ.સી.સી. ૩૨૧ ના કેસના સંદર્ભમાં મર્યાદા અધિનિયમની કલમ ૫ હેઠળ અરજી સાથે, કોર્ટે વિલંબની માફીમાં નિર્ણાયક પરિબળ તરીકે આવા મુદ્દાઓમાંથી એકને ફરીથી રજૂ કરવો પડશે, જે વિલંબની લંબાઈ નથી. વિલંબ, પરંતુ સંતોષકારક સમજૂતીની પર્યાપ્તતા.

બી) પ્રસાદ મિલ્સ કામદાર સમિતિ વિરુદ્ધ ભૂપેન્દ્ર ભાગવતપ્રસાદ પટેલ અને અન્ય કંપની અરજી નં. ૨૦૭/૨૦૧૪ માં તે જ અરજીમાં કંપની અરજી નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ જેમાં અરજદાર પ્રસાદ મિલ્સ કામદાર સમિતિએ વાદી-સામાવાળા તરીકે તેમની સાથે જોડાવાની વિનંતી કરી છે અને આ હાઈકોર્ટના એકલ ન્યાયાધીશે એવી અરજીને નકારી કાઢી છે કે આવા અરજદાર દ્વારા અતિશય વિલંબ થાય છે અને તે અરજદારે નિયમ ૩૪ માં નિર્ધારિત પ્રક્રિયાનું પાલન કરવું પડશે. તેથી, એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે એકવાર આ અદાલતની સંકલન ખંડપીઠે એક જ મુકદ્દમામાં છે, પરંતુ જુદી જુદી અરજી માટે નિયમ ૩૪ ની જોગવાઈઓને ખાસ રીતે ધ્યાનમાં લેવામાં આવી છે. હું આવી રજૂઆતને સમજવામાં નિષ્ફળ રહું છું કારણ કે તે સારી રીતે સ્થાપિત કાનૂની સિદ્ધાંત છે કે દરેક અરજીનો ફેસલ તા.૨૨.૦૯.૨૦૧૫ તેના પોતાના ગુણદોષ પર તથ્યો અને સંજોગો અને પુરાવાને ધ્યાનમાં રાખીને કરવો પડે છે, જેના માટે આવી અરજી કોઈ ચોક્કસ રાહત માંગી રહી છે. જો આપણે ૨૨.૦૯.૨૦૧૫ ના આવા અહેવાલ વગરના ચુકાદાને ધ્યાનમાં લઈએ, તો તે સ્પષ્ટ થાય છે કે અદાલતે વાંધા દાખલ કરવામાં વિલંબને ધ્યાનમાં લીધો હોવા છતાં, અદાલતે ખાસ નોંધ્યું છે કે તે કેસમાં અરજદાર પ્રતિનિધિ સંઘ નથી અથવા તો માન્યતા પ્રાપ્ત પણ નથી અને કોઈ કાનૂની દરજ્જો વિનાના કામદારોનો છૂટક સમૂહ

હોવાનું જણાય છે, તેથી પક્ષપલટો માટે વિનંતી કરવી શક્ય નથી અને કામદારોના હિતને સંબંધિત સમયે પ્રતિનિધિ સંઘ દ્વારા સુરક્ષિત કરી શકાય છે અને તેથી, આવા હેતુ માટે, અરજદારની રજૂઆત (તે અરજીમાં) જરૂરી નથી અને તેથી, આખરે, ફકરામાં અરજીને નકારતી વખતે, કોર્ટે જણાવ્યું છે કે અરજદાર (તે અરજીમાં) પ્રતિનિધિ સંઘ ન હોવાને કારણે, કંપની પિટિશનમાં પક્ષકાર સામાવાળા તરીકે, ખાસ કરીને પ્રતિનિધિ સંઘ પહેલેથી જ હોવાથી, પક્ષાંતર માટે પ્રાર્થના કરવાનો કોઈ અધિકાર નથી.તેથી, સંકલન ખંડપીઠે આ ચુકાદામાં જે અવલોકન કર્યું છે તે પક્ષકાર તરીકે જોડાવાની અરજીના સંદર્ભમાં છે અને તે પણ માન્યતા પ્રાપ્ત નથી તેવા સંઘ દ્વારા અને તેથી, માત્ર નિયમ ૩૪ ની જોગવાઈઓના સંદર્ભમાં વિલંબના મુદ્દા પર કેટલીક ચર્ચાને કારણે, એવું કહી શકાતું નથી કે કારણ કે કંપનીની અરજી રદ કરવામાં આવી છે, આ કંપનીની અરજી પણ અન્ય કોઈપણ તથ્યો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં લીધા વિના રદ કરવાની હતી.

સી) સ્ટેટ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા વિ. ચુકો બેંક, ૨૦૧૫ (૧) જી.એલ.એચ. ૫૮૯ માં, આ અગાઉના સંદર્ભનો જવાબ છે કારણ કે આ કેસની વિગતો પહેલેથી જ અહીં ઉપર ઉલ્લેખિત છે જેમાં સ્પષ્ટ કરવામાં આવ્યું છે કે જો કોઈ વ્યક્તિને કોઈ ચોક્કસ કેસમાં પક્ષકાર વાદી તરીકે જોડાવાનો કોઈ અધિકાર ન હોય તો પણ, કંપનીની બાબતોમાં, આવી વ્યક્તિ નિયમો હેઠળ સૂચવ્યા મુજબ યોગ્ય અલગ નોટિસ લઈ શકે છે અને વ્યવહારીક રીતે, આ અદાલતે તેની સમક્ષ અરજદારને આવું કરવાની મંજૂરી આપી દીધી છે. તે અવગણી શકાય નહીં કે આ બંને ચુકાદાઓ પક્ષકાર સામાવાળા તરીકે જોડાવા માટેની અરજી સાથે વ્યવહાર કરે છે અને માત્ર સુનાવણીના સમયે હાજર રહેવા માટે છે જેથી કંપની ન્યાયાધીશને તેમના પરિપ્રેક્ષ્ય વિશે માહિતગાર કરી શકાય, જે

આખરે પુનર્જીવન અને સમાધાનની યોજનાને અસર કરી શકે છે અથવા બીમાર કંપનીને સમાપ્ત કરી શકે છે.

તેથી, જો આપણે સ્ટેટ બેંક ઓફ ઇન્ડિયા (ઉપરોક્ત) તારીખ ૨૧.૧.૨૦૧૪ ના કેસમાં ઓ.જે. અપીલ નં. ૧/૨૦૧૪ માં આદેશની તપાસ કરીએ, તો પણ ડિવિઝન બેન્ચે સિંગલ જજ દ્વારા નિર્દેશ નોંધ્યો છે કે તે અરજદાર માટે તેનો ઇરાદો જાહેર કરતી યોગ્ય અલગ નોટિસ લેવા અને યોગ્ય આદેશોની માંગ કરતી નિયમો દ્વારા સૂચવવામાં આવેલી પ્રક્રિયાનું પાલન કરવા માટે ખુલ્લું રહેશે, જ્યારે સિંગલ જજના આદેશની પુષ્ટિ કરે છે અને તે રીતે અપીલને ફગાવી દે છે.તેથી, સિંગલ જજ દ્વારા ઉપરોક્ત નિરીક્ષણને ડિવિઝન બેન્ચ દ્વારા સમર્થન આપવામાં આવ્યું છે અને તેથી, આ તમામ ચુકાદાઓ મૂળ અરજદારોને તેમની તરફેણમાં નિષ્કર્ષ કાઢવામાં મદદ કરશે નહીં કે પ્રસ્તાવિત યોજના સામે અરજદાર દ્વારા શું રજૂ કરવાનું છે તે હકીકતને ધ્યાનમાં લીધા વિના પણ તે આધાર પર હાલની અરજીને ટૂંકમાં બરતરફ કરવાની જરૂર છે.

ફરી થી, મારે કેટલાક નિર્ણયો યાદ કરવા પડે છે, જે પુષ્ટિ કરે છે કે માત્ર કાયદાની જોગવાઈ ફરજિયાત સ્વરૂપનો ઉપયોગ કરતી નકારાત્મક ભાષામાં જોડાયેલી હોવાથી, તે અપવાદ વિના કહી શકાતી નથી અને જે સમગ્ર સંદર્ભમાં જોગવાઈ ઘડવામાં આવી હતી તે ધ્યાનમાં લઈ શકાય છે અને પ્રક્રિયાગત જોગવાઈના કિસ્સામાં, જે નોંધપાત્ર અથવા ફરજિયાત સ્વરૂપની નથી, જો વર્તમાન કાર્યવાહીમાં કોઈ પૂર્વગ્રહ ન થાય, તો

અદાલતની દખલગીરીની જરૂર નથી અને તે નિયમો ન્યાયના ઝડપી વિતરણમાં મદદ કરવા માટે નિર્ધારિત કરવામાં આવ્યા છે, ન્યાયને અવરોધિત કરવાના સાધન તરીકે નહીં અને તેમ છતાં કોર્ટ ન્યાયના વ્યાવસાયિક ડહાપણ પર અપીલમાં બેસશે નહીં. સમાપન અને પુનરુત્થાન નક્કી કરવામાં શેરધારકો, કોર્ટ ચોક્કસપણે વિચારણા કરશે કે શું યોજના ખરેખર કંપનીના વ્યવસાયના સંપૂર્ણ અથવા અમુક ભાગને પુનર્જીવિત કરવા પર વિચાર કરે છે અને લેણદારોને ચૂકવણી કરવા અથવા તેમના દ્વારા સંમત થયા મુજબ તેમની યોજનાને સંતોષવા માટેની જોગવાઈઓ કરે છે અને કામદારોની જવાબદારીને પહોંચી વળવા માટે, કોર્ટે યોજનાની વાસ્તવિકતા જોવી પડશે અને ખાતરી કરવી પડશે કે જે યોજના આગળ વધારવાની છે, તે કંપનીની સંપત્તિઓનો નિકાલ કરવા માટે એક કાવતરું નથી અને આવી દરખાસ્ત જાહેર હિત અને વ્યાપારી નૈતિકતાના તત્વોને સંતોષે છે કે કેમ. આથી, જો કોર્ટને આ યોજના ખાનગી વ્યવસ્થા દ્વારા અસ્કયામતોના નિકાલની કાવતરું હોવાનું જણાય છે, તો તે તેની ફરજ છે કે તે કંપનીની મિલકતોનો નિકાલ કરે, અસ્કયામતોની વસૂલાત કરે અને કાયદા અનુસાર તેનું વિતરણ કરે.તે સ્પષ્ટ છે કે આ પ્રકારનો નિકાલ માત્ર જાહેર હિત દ્વારા થવો જોઈએ. આવા ચુકાદામાં, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે 'કંપનીનું પુનરુત્થાન' શબ્દો અને શબ્દસમૂહો પર વિગતવાર કાર્યવાહી કરી છે, પરંતુ હું તેને અંતિમ અરજીમાં વિચારણા કરવા માટે અનામત રાખું છું,

જેનો નિર્ણય લેવાનો બાકી છે, અને જો સંજોગો જરૂરી હોય તો મૂળ અરજદારોને ખામીઓ દૂર કરવાની તક આપવા માટે કંપની ન્યાયાધીશને પણ સત્તા આપવામાં આવી છે.આવા તમામ અવલોકનો માટે, હું આના પર આધાર રાખું છું: –

- (૧) રાણી કુસુમ વિ. શ્રીમતી કંચન દેવી અને અન્યો, એ.આઈ.આર. ૨૦૦૫ એસ.સી. ૩૩૦૪;
- (૨) વિધાવતી ગુપ્તા વિ. ભક્તિ હરિ નાયક, (૨૦૦૬) ૨ એસ.સી.સી. ૭૭૭;
- (૩) સ્ટેટ બેંક ઓફ પટિયાલા અને અન્યો વિ. એસ.કે. શર્મા, (૧૯૯૬) ૩ એસ.સી.સી. ૩૬૪;
- (૪) એસોસિએટેડ જર્નલ્સ લિમિટેડ વિ. મૈસૂર પેપર મિલ્સ લિમિટેડ, (૨૦૦૬) ૬ એસ.સી.સી. ૧૯૭;
- (૫) મેઘલ હોમ્સ (પ્રા.) લિમિટેડ વિરુદ્ધ શ્રીનિવાસ ગિરણી કે.કે. સમિતિ અને અન્યો, (૨૦૦૭) ૭ એસસીસી ૭૫૩; અને
- (૬) વેલ્ડીંગ રોલ્સ પ્રાઇવેટ લિમિટેડ વિ. ઇન્ડો બોરાક્સ એન્ડ કેમિકલ્સ લિમિટેડ, ૧૦૮ કંપની કેસ ૭૪૭

એફ) નિયમ ૩૪ના પ્રક્રિયાગત પાસા અંગે અરજદાર દ્વારા રજૂ કરાયેલા નિવેદનોના સંદર્ભમાં, એવી રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે આવા તમામ નિર્ણયો, જેના પર અરજદાર આધાર રાખે છે, તે સામાન્ય રીતે ખામીયુક્ત સોગંદનામા, ચકાસણી, ફોર્મ, પરિણામ વગેરે સાથે વ્યવહાર કરે છે, જે ઉપચારી શકાય તેવી ખામીઓ છે, પરંતુ ૪ થી ૭ વર્ષના કુલ વિલંબને

પ્રક્રિયાગત અથવા ઉપચારી શકાય તેવી ખામી તરીકે ગણી શકાય નહીં જેથી નિયમ ૩૪ને નિરર્થક ગણાવી શકાય અને આ હેતુ માટે બળવંત સિંહ (ઉપરોક્ત) ના કિસ્સામાં નિર્ભરતા મૂકવામાં આવે છે. જો કે, અહીં પહેલેથી જ ચર્ચા કરવામાં આવી છે તેમ, બળવંત સિંહ (ઉપરોક્ત) ના કેસને બનવારીલાલના કેસમાં નિર્ણયને ધ્યાનમાં રાખીને આવા તમામ કેસોનો નિર્ણય લેવાનો એકમાત્ર નિર્ણય ગણી શકાય નહીં.

- જી) મૂળ અરજદારો, આ અરજીમાં પ્રતિવાદીઓ દ્વારા લેખિત રજૂઆતમાં મુદ્દો નં. (૮) એ સામગ્રી છે જ્યારે તે રજૂ કરવામાં આવે છે કે નિયમ ૩૪ એ તમામ વ્યક્તિઓ માટે સંપૂર્ણ સંહિતા છે, જે અરજીની સુનાવણી સમયે હાજર થવા માંગે છે અને નિયમ ૩૪ તે માટેની પ્રક્રિયા સૂચવે છે. આ પ્રક્રિયામાં તે વ્યક્તિઓ માટે અદાલત/ન્યાયાધીશની રજા મેળવવાનો પણ સમાવેશ થાય છે, જેઓ સુનાવણીના દિવસના બે દિવસ પહેલાં વાંધાના આધારો સાથે હાજર રહેવાના ઇરાદાની નોટિસ આપી શક્યા ન હતા.તેથી, અગાઉના પ્રસંગે રજૂઆત કરવામાં આવી હોવા છતાં, ન્યાયાધીશ દ્વારા રજા સંબંધિત જોગવાઈને નિરર્થક અને બિનજરૂરી ગણાવવામાં આવી છે, જો અતિશય વિલંબ વગેરે હોય, તો હવે, તે સ્વીકારવામાં આવ્યું છે કે પ્રક્રિયામાં તે વ્યક્તિઓ માટે અદાલત/ન્યાયાધીશની રજા મેળવવાનો પણ સમાવેશ થાય છે જેઓ સુનાવણીની તારીખના બે દિવસ પહેલાં વાંધાના આધારો સાથે હાજર રહેવાના ઇરાદાની સૂચના આપી શક્યા ન હતા. જો નિયમ ૩૪માં આવી

પ્રક્રિયાનો સમાવેશ થાય છે, તો હવે તે તદ્દન સ્પષ્ટ અને સ્પષ્ટ છે કે જો કોઈ વ્યક્તિ નિયમ ૩૪માં નિર્ધારિત સમયપત્રકનું પાલન કરે છે, તો કોર્ટ પાસે તેમના વાંધાઓનું પ્રતિનિધિત્વ કરવાની મંજૂરી આપવા સિવાય કોઈ વિકલ્પ નથી. આ હેતુ માટે, અરજદારે પણ નિયમો અને ફોર્મ ૧૦ હેઠળ નિર્ધારિત પ્રક્રિયાનું પાલન કરવું પડે છે, પરંતુ જો કોઈ વ્યક્તિ નિયમ ૩૪ હેઠળ નિર્ધારિત સમયપત્રકનું પાલન કરવામાં નિષ્ફળ જાય છે, તો સુનાવણીના બે દિવસ પહેલાં વાંધાના આધારો સાથે હાજર થવાના ઇરાદાની નોટિસ ન આપીને, તે આ હેતુ માટે અદાલતની રજા મેળવવા માટે અરજી કરી શકે છે. તેથી, આવી અરજી વ્યવહારીક રીતે આવી રજા માટે છે અને અહીં ઉપર ચર્ચા કર્યા મુજબ, આવી રજા મંજૂર કરવાની જરૂર છે, જો અરજદાર સાથે અથવા અદાલતમાં છેતરપિંડી કરવામાં આવે છે, તો પછી, આવી વ્યક્તિને સમજાવવાની તક આપવી જરૂરી છે કે છેતરપિંડી કરવામાં આવી છે કે નહીં અને આવા કપટપૂર્ણ કૃત્યની અસર શું છે, જો કોઈ હોય તો. યોજનાને મંજૂરી આપતા પહેલા અરજદારને સુનાવણીની મંજૂરી આપવાનું વધુ એક કારણ છે, જ્યારે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે પણ પુષ્ટિ કરી છે કે કંપની પિટિશનનો નિર્ણય આ અદાલત દ્વારા ઝડપથી લેવાનો હોવા છતાં, તેનું પરિણામ હાલના અરજદાર દ્વારા કરાયેલ એસ.એલ.પી. ના પરિણામને આધિન રહેશે.

જો કે, જ્યારે અરજદાર દ્વારા રજૂઆત કરવામાં આવે છે કે જો કોર્ટ સમયસર અરજી દાખલ ન કરવા માટે પૂરતા કારણના મુદ્દાને ધ્યાનમાં લેવા માટે ઈચ્છુક નથી, તેમ છતાં કોઈ નિર્ધારિત સમયમર્યાદા નથી, પરંતુ નિયમ ૩૪ હેઠળ માત્ર પ્રક્રિયા સૂચવવામાં આવી છે અને જો કોર્ટ નિયમ ૩૪ મુજબ રજા આપવા માટે ઈચ્છુક નથી, તો પણ કંપની (કોર્ટ) નિયમોનો નિયમ ૯ પણ કોર્ટને યોગ્ય આદેશો પસાર કરવા માટે અંતર્ગત સત્તાઓ પ્રદાન કરે છે અને તેથી, આ કોર્ટ આવી રાહત આપવા માટે આવી સત્તાઓનો ઉપયોગ કરી શકે છે.આવી રજૂઆતના જવાબમાં, વિદ્વાન વકીલ શ્રી વકીલે કે. કે. વેલુસામી વિરુદ્ધ એન. પલાનીસામી, (૨૦૧૧) ૧૧ એસસીસી ૨૭૫ના કેસમાં નિર્ણય પર આધાર રાખ્યો છે. પરંતુ, જો આપણે આવા ચુકાદાનો અભ્યાસ કરીએ, તો તે સ્પષ્ટ થાય છે કે શ્રી વકીલે ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષ સામાવાળાની રજૂઆતો પર આધાર રાખ્યો છે, જ્યારે આખરે, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે આવી રજૂઆતોને નકારીને અપીલને મંજૂરી આપી છે અને તેથી, આવી રજૂઆતોને પ્રમાણ નિર્ણય તરીકે ગણી શકાય નહીં, જે પ્રકાશક દ્વારા ઉપરોક્ત ચુકાદાની પ્રિન્ટ-આઉટમાં ટાંકવામાં આવે છે કારણ કે "અદાલતને ન્યાયના હેતુઓ માટે સાક્ષીઓને ફરીથી ખોલવા અથવા પાછા ખોલાવવાનો સહજ અધિકાર હશે".જો કે, અહીં સામાવાળાઓ માટે વિદ્વાન વકીલ શ્રી વકીલે આવા ટાંકવામાં આવેલા કેસમાં સામાવાળાની રજૂઆત પર આધાર રાખ્યો છે, જેની અસર એ છે કે

અદાલતને તેની અંતર્ગત સત્તાઓના કથિત ઉપયોગ દ્વારા સંહિતા અથવા કાયદા દ્વારા પ્રતિબંધિત છે તે કરવાની કોઈ સત્તા નથી અને કલમ ૧૫૧ હેઠળની સત્તાઓ, જે નિયમ ૮ સાથે સમાન સામગ્રી છે, તેનો ઉપયોગ સાવચેતી અને કાળજી સાથે કરવો પડશે, જ્યાં તે એકદમ જરૂરી છે, જ્યારે બાબતને સંચાલિત કરતી સંહિતામાં કોઈ જોગવાઈ નથી અથવા જ્યારે અરજદારની પ્રામાણિકતા પર શંકા કરી શકાતી નથી અથવા જ્યારે ન્યાયના હેતુઓને પહોંચી વળવા માટે આવી ક્વાયટ કરવામાં આવે છે અને કોર્ટની પ્રક્રિયાના દુરુપયોગને રોકવા માટે, કારણ કે કોર્ટની અંતર્ગત સત્તાઓ ખાસ રીતે આપવામાં આવેલી સત્તાઓની પૂરક છે.અગાઉના ઘણા નિર્ણયોને સંદર્ભિત કર્યા પછી પણ સંદર્ભ હેઠળના ચુકાદામાં આવી તમામ કાનૂની ચર્ચાને નકારી કાઢવામાં આવી છે, જ્યારે કોર્ટે આખરે એવું માન્યું છે કે આ કેસમાં, અદાલતને સંતોષ થયો હતો કે ન્યાયના હિતમાં અને અદાલતનો દુરુપયોગ અટકાવવા માટે, ટ્રાયલ કોર્ટે ધ્યાનમાં લેવું જોઈએ કે કેટલાક વધુ અવલોકનો સાથે પુરાવાને ફરીથી ખોલવાની જરૂર છે કે કેમ અને આખરે, અરજીને પરત મોકલી દેવી જોઈએ, જેને ટ્રાયલ કોર્ટ તેમજ હાઈકોર્ટ દ્વારા વ્યવહારીક રીતે બરતરફ કરવામાં આવી હતી.આથી, વ્યવહારીક રીતે, ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે માત્ર પ્રતિવાદીઓ દ્વારા રજૂઆતો નોંધી છે, પરંતુ આવી રજૂઆતો સામે ચુકાદો આપ્યો છે.તેથી, આવા ચુકાદાથી મૂળ અરજદારોને મદદ નહીં મળે,

કારણ કે દરેક કેસ તેના વિશિષ્ટ તથ્યો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને જ ધ્યાનમાં લેવાનો હોય છે.

૫૪. તેથી, અહીં ઉપરની એકંદર ચર્ચા એ સ્પષ્ટ કરે છે કે: –

એ) નિયમ ૩૪ બે પ્રક્રિયાઓ પૂરી પાડે છે (૧) વાંધાઓની નકલ સાથે સુનાવણીની તારીખના બે દિવસ પહેલાં હાજર થવાના ઇરાદા સંબંધિત નોટિસ; અને (૨) જો આવી નોટિસ જારી કરવામાં ન આવી હોય અને અગાઉથી આપવામાં ન આવી હોય, તો હાજર થવા માટે કોર્ટની પરવાનગી માંગવી.

બી) તેથી, નોટિસ આપવા માટે નિયત સમયમર્યાદાનો કોઈ પ્રશ્ન નથી અને તેથી, વિલંબને માફ કરવાનો કોઈ પ્રશ્ન જ નથી કારણ કે જો કોઈ નિર્ધારિત સમયમર્યાદા નથી, તો વિલંબને માફ કરવાનો કોઈ પ્રશ્ન જ નથી, જોકે, પ્રક્રિયા સૂચવવામાં આવી છે, જેમાં એવી જોગવાઈ કરવામાં આવી છે કે આવી નોટિસ સુનાવણીની તારીખના બે દિવસ પહેલાં આપવામાં આવશે.તેથી, જે સામગ્રી છે તે મર્યાદા અને વિલંબનો સમયગાળો નથી, પરંતુ વિચારણા માટે જે સામગ્રી છે તે સુનાવણીનો વાસ્તવિક દિવસ છે.પુનરાવર્તનની કિંમત પર પણ, એ ચાદ રાખવું જોઈએ કે નિયમ ૩૪ નો બીજો ભાગ કોર્ટને કોઈપણ મર્યાદાને ધ્યાનમાં લીધા વિના રજા આપવાની મંજૂરી આપે છે અને તે વિસ્તાર માટે, આવી સત્તાઓને નિયમ ૯ ને ધ્યાનમાં લીધા વિના સહજ સત્તાઓ માનવામાં આવે છે, જોકે તેનો વિવેકપૂર્ણ રીતે ઉપયોગ કરવો જોઈએ.

- સી) જ્યારે મર્યાદાનો કોઈ પ્રશ્ન નથી, ત્યારે વિલંબને માફ કરવાનો કોઈ પ્રશ્ન નથી.
- ડી) 'સુનાવણીનો દિવસ' ચોક્કસપણે અગાઉની તારીખે નક્કી કરવામાં આવેલી 'સુનાવણીની તારીખ' થી અલગ છે, પરંતુ 'સુનાવણીનો દિવસ' એ દિવસ છે જ્યારે કોર્ટે આ બાબતને અંતિમ સુનાવણી માટે હાથ ધરી છે.
- ઈ) રજા આપતી વખતે, અદાલતે ધ્યાનમાં લેવું પડશે કે યોજનાને મંજૂરી આપી શકાય કે નહીં અને આવી વિચારણા માટે, યોજનાના સમર્થનમાં આધારો અથવા યોજના સામેના વાંધાઓ, નક્કી કરે છે કે ચોક્કસ વ્યક્તિને વાંધા દાખલ કરવાની મંજૂરી આપવી જોઈએ કે નહીં.તેથી, જો અદાલતે તે વાંધાઓની યોગ્યતા નક્કી કરવાની ન હોય તો પણ, હાજર થવાની મંજૂરી માંગતી અરજીનો નિર્ણય કરતી વખતે આવા વાંધાઓના ઓછામાં ઓછા ઓછા તથ્યોની તપાસ કરવાની જરૂર છે.
- એફ) તેથી, મૂળ અરજદારો-પ્રતિવાદીઓનું અહીંનું વલણ એ કહેવું સાચું નથી કે કોર્ટે વાંધાઓના આધારોની વાસ્તવિક વિગતોની તપાસ કરવી જોઈએ નહીં.
- જી) મુખ્ય અરજીમાં સામાવાળા તરીકે હાજર થવા અને જોડાવા વચ્ચે તફાવત છે.તેથી, મૂળ અરજદારો-સામાવાળાઓ દ્વારા સામાવાળા તરીકે જોડાવા માટેની અરજીના સંદર્ભમાં અહીં આપવામાં આવેલા નિર્ણયો પર આધાર રાખવામાં આવ્યો હતો, ભલે આ અરજીમાં ઉઠાવવામાં આવેલા વિવાદનો

ખુલાસો કરવામાં આવે અને તેને સ્પર્શ કરવામાં આવે, જો અન્યથા રજા માંગતી આવી અરજીમાં તથ્ય હોય તો તે અદાલતોને રજા આપવા માટે પ્રતિબંધિત અને બંધનકર્તા રહેશે નહીં.

૫૫. ઉપરોક્ત હકીકતો અને સંજોગોને ધ્યાનમાં રાખીને, એવું ઠરાવવામાં આવે છે કે સુનાવણીના દિવસ અથવા તારીખને ધ્યાનમાં લીધા વિના જ્યારે કંપની ન્યાયાધીશને નિયમ ૩૪ના બીજા ભાગ મુજબ આવી અરજીમાં હાજર રહેવા માટે મંજૂરી આપવા માટે અંતર્ગત સત્તાઓ મળી હોય, ત્યારે એવી વ્યક્તિ કે જે યોજના સામે વાંધો ઉઠાવવા માંગે છે, તેને હાજર રહેવા અને પ્રસ્તાવિત યોજના સામે વાંધો ઉઠાવવા માટે મંજૂરી આપવામાં આવે છે, કારણ કે તેઓ ચોક્કસપણે યોજનાની વાસ્તવિકતા નક્કી કરવામાં અદાલતને મદદ કરી શકશે અને ખાસ કરીને જ્યારે તેઓએ આરોપ લગાવ્યો હોય કે તેમની સામે છેતરપિંડી કરવામાં આવી છે, તો પ્રસ્તાવક દ્વારા અથવા આઈ.ડી.બી.આઈ. બેંક દ્વારા અને વધુ જ્યારે આવા મુદ્દા પર માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત પણ આવી હોય ભારત સરકારે અવલોકન કર્યું છે કે આવી કંપની અરજીનું પરિણામ નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલત સમક્ષની એસ.એલ.પી. માં આપવામાં આવેલા નિર્ણયને આધિન રહેશે, જે યોજનાના પ્રસ્તાવક/પ્રાયોજકના નામે અરજદારના શેર્સના આવા કપટપૂર્ણ હસ્તાંતરણ પર આધારિત છે, જેને મુખ્ય અરજીમાં આ અદાલત દ્વારા મંજૂરી આપવામાં આવશે. જો કે આવા આધાર પર જ પરવાનગી આપવામાં આવી છે, અહીં ઉપરની ચર્ચા એ પણ સ્પષ્ટ કરે છે કે મૂળ

અરજદારો-પ્રતિવાદીઓ દ્વારા અહીં ઉઠાવવામાં આવેલા અન્ય મુદ્દાઓમાં કોઈ તથ્ય નથી.

૫૬. તેથી, હાલની કંપની એપ્લિકેશન નં. ૩૪/૨૦૧૩ ને મંજૂરી છે. આથી, અરજદારને મુખ્ય કંપની પિટિશનમાં હાજર રહેવાની અને તેના વાંધાઓ રજૂ કરવાની મંજૂરી છે.

૫૭. કંપની એપ્લિકેશન નં. ૩૪/૨૦૧૩ માં પસાર કરાયેલા આદેશને ધ્યાનમાં રાખીને, ટેક્સટાઈલ લેબર એસોસિએશન દ્વારા કરાયેલ કંપની એપ્લિકેશન નં. ૪૪૯/૨૦૧૧, કંપની એપ્લિકેશન નં. ૩૪/૨૦૧૩ માં વિનંતી કરાયેલ સમાન દાદની અરજ કરે છે, તેને પણ મંજૂરી છે.

૫૮. ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે નવેમ્બર, ૨૦૧૫ પહેલાં આવી અરજીનો નિર્ણય લેવાનો નિર્દેશ આપ્યો હોવાથી, અરજદાર દ્વારા દાખલ કરવામાં આવેલા વાંધાઓને કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ ના રેકૉર્ડ પર લેવાનો આદેશ આપવામાં આવ્યો છે. તેમાં મૂળ અરજદારો, જો તેઓ ઈચ્છે તો, આવા વાંધાઓ માટે તેમનો જવાબ દાખલ કરી શકે છે અને જો આ અરજીના રેકૉર્ડમાં પહેલેથી જ કોઈ વિગતવાર જવાબ દાખલ કરવામાં આવ્યો હોય, તો આ અરજીનો રેકૉર્ડ કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ ના રેકૉર્ડ સાથે રાખી શકાય છે અને ટેગ કરી શકાય છે, જે અન્ય તમામ સંબંધિત બાબતો સાથે યોગ્ય કંપની કોર્ટ સમક્ષ ૨૩.૧૧.૨૦૧૫ પર અંતિમ સુનાવણી માટે સૂચિબદ્ધ કરવાની છે.

વિશેષ હુકમ તા. ૦૬.૧૧.૨૦૧૫

પ્રતિવાદીઓ વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી એ.એસ. વકીલ સાથે હાજર વિદ્વાન પરિષ્ઠ વકીલ શ્રી એસ.એન. સોપારકર આ ચુકાદાના અમલ પર ચાર અઠવાડિયા માટે રોક લગાવવાની વિનંતી કરી રહ્યા છે; જ્યારે અરજદાર વતી શ્રી પ્રતીક જસાની સાથે હાજર વિદ્વાન વકીલ શ્રી નવીન પાહવા આ ચુકાદાને અલગ-અલગ આધારો પર રોક લગાવવા સામે વાંધો ઉઠાવે છે.

- (૧) ભારતની માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે આ અદાલતને નવેમ્બર, ૨૦૧૫ પહેલાં કંપની પિટિશનનો નિર્ણય લેવાનો નિર્દેશ આપ્યો છે. નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતના આવા નિર્દેશને અનુસરીને, પ્રતિવાદીઓની વિનંતી પર, હવે, આ ચુકાદા પર રોક લગાવવાની તેમની અરજ યોગ્ય નથી;
- (૨) પ્રતિવાદીઓ પાસે જવાબ દાખલ કરવા અને જો તેઓ ઈચ્છે તો આ આદેશને પડકારવા માટે બે અઠવાડિયાનો સમય છે.

જો કે, જો કાયદો પરવાનગી આપે તો દરેક વાદીને કોઈપણ આદેશને પડકારવાનો સંપૂર્ણ અધિકાર હોવાથી, મને વિદ્વાન વકીલ શ્રી પાહવા દ્વારા ઉઠાવવામાં આવેલા વાંધામાં કોઈ તથ્ય મળતું નથી, સિવાય કે રેકૉર્ડ કરવા માટે, જેના માટે પ્રતિવાદીઓ સંમત થાય છે કે આવા ચુકાદાને રોકવા અનુસાર,

આ અદાલત મુખ્ય કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ નો નિર્ણય લેવાની સ્થિતિમાં નહીં હોય અને તે હદ સુધી, કોઈ પણ પક્ષ નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતમાં ફરિયાદ કરશે નહીં કે આ બાબતનો નિર્ણય ૩૦.૧૧.૨૦૧૫ પહેલાં સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા નિર્દેશિત કરવામાં આવ્યો નથી. તે પણ સ્પષ્ટ છે કે આ ઉચ્ચ ન્યાયાલયમાં બે અઠવાડિયાની રજાઓ છે અને નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતમાં એક અઠવાડિયાની રજા છે. તેથી, વિનંતી મુજબ ચાર અઠવાડિયા માટે ચુકાદા પર રોક લગાવવી યોગ્ય રહેશે, એ સ્પષ્ટતા સાથે કે આવા આદેશને ધ્યાનમાં રાખીને, હવે, કંપની પિટિશન નં. ૨૬૪/૨૦૦૮ પર અથવા તે પહેલાં ફેંસલ લઈ શકાયો નથી. તેથી, યોગ્ય ઉચ્ચ અદાલત દ્વારા આદેશની ગેરહાજરીમાં, મુખ્ય કંપની પિટિશન ૦૭.૧૨.૨૦૧૫ પર સૂચિબદ્ધ કરવી રહી.

(ન્યાયમૂર્તિ એસ.જી. શાહ)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.